

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://ran>

HarlequinTM

RomanceTM

Tarama Clondike
Düzenleme Ser_reS

Küçük
Heather
kendisine
bir anne
arıyordu ama
kaba saba Texaslı
babası Cody
Bailman'a kadın
ruhuna göre davranması
gerektiğini bir türlü
öğretememişti.

"Romantizme girmeden,
kısaca benden beklediklerinin bir
listesini yap." Cody Bailman'ın bu sözleri
Sherry'yi dehşete düşürdü. Böyle bir
adama asla tahammül edemezdi.

Ama küçük Heather,
Sherry'yi kendine
bağlamaya başlamıştı
ve Sherry bu
çıkamazdan nasıl
kurtulacağını
bilmiyordu.

100.000 (KDV. dahil)

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://harlequin.org>

HARLEQUIN
BOOKS

RENKLERİN DİLİ

Debbie Macomber

Romance

Harlequin

HARLEQUIN YAYINCILIK LTD. ŞTİ.

Birlik Sok. Akyıldız Sitesi C Blok No: 26/4 Etiler
İSTANBUL Tel.: 278 52 14 - 278 46 68

BİRİNCİ BÖLÜM

Sherry Waterman, Pepper'in en işlek caddesinde GEO STORM'undan inerken kendi kendine, artık Orchard Valley'den çok uzaklardayım, diye düşünüyordu.

Derin bir nefes alarak bundan böyle yaşayacağı kasabayı incelemeye başladı. Gördüğü kadarıyla, Pepper'in, son yirmi dört saattir içinden geçtiği diğer Texas kasabalarından hiç farkı yoktu.

Güneş intikam alırcasına her yeri yakıp kavuruyordu. Sherry soğuk içecek bulabileceği bir yer aranırken, alnından süzülen terler koluyla sildi.

Aslında kasabaya birkaç hafta erken gelmişti. Bunun sebebi de, yeni işine başlamadan önce kasaba halkını tanımaktı. Bir iki saate kadar arkadaşı Norah Cassidy'yi ziyaret etmek üzere Houston'a doğru yola çıkacaktı. Orada iki hafta kaldıktan sonra Pepper'e geri dönmeyi planlıyordu. Aslında burası yolunun üzeri değildi, ama kasaba doktorunun asistanı olmayı kabul ettiğinde, Pepper'i henüz görmemişti. Bu yüzden de, Houston'a giderken uğrayıp bakmanın iyi bir fikir olduğunu düşünmüştü.

Arabasının kliması olmadığından, Pepper'e gelirken serinlemek için pencereleri açmış, rüzgarla birlikte toz toprak da içeri girmişti.

Eyalet haritasını kolunun altına sıkıştırdıktan sonra çantasını alarak caddenin karşısındaki Yellow Rose isimli kafeteryaya doğru yürümeye başladı. Vitrindeki neon ışıklı levhaya bakılırsa, kafede ev yemekleri vardı.

İçeri girip, bir de klima olduğunu görünce rahat bir nefes aldı. Bardaki kovboy giysili erkekleri fark etmişti. Bu yüzden, pencere önündeki masalardan birine oturdu.

Pembe basma üniformasının kumaşından saçına bir fıfır takmış olan kadın garson onu görünce yanına gelerek, "Sen buralarda yenisin, öyle değil mi?" dedi.

Sherry gözlerini mönüden ayırmadan, "Evet," diye cevap verdi. "Ben içine bir limon dilimi konmuş buzlu çayla hamburger istiyorum. Yanına kızarmış patates koymayın." Zaten kırmızı et yeterince kötüydü. Üstüne bir de kızartma yiyerek gereksiz yere kolesterol almamalıydı.

Garson, "Buzlu çay ve hamburger," diye tekrar etti. "Limonlu tart da ister misin? Buraların en güzel tartı bizimkidir."

"Oh, tabii. Neden olmasın?" Kolesterol ile savaşında, pek fazla direnmeden, yenik düşmüştü. Garson siparişi aldıktan hemen sonra buzlu çayla geri döndü.

Haritayı masaya açmış olan Sherry, minnetle çayından büyük bir yudum aldı. Şansı yaver giderse, er-

tesi gün öğleden sonra Houston'da olabilirdi. Arkadaşı Norah Cassidy onu çarşamba gününe dek bekle-miyordu. Bu yüzden de, acele etmeden yolculuğun keyfini çıkarabilirdi. Aslında hava bu kadar sıcak ol-masa, yol çok daha eğlenceli geçebilirdi.

Garson hamburgeri getirdiğinde, "Burada yaban-cı görmeye pek fazla alışık değiliz," dedi. "Yolcuların çoğu otobanı tercih eder."

Sherry ağzına bir parça turşu atarken, "Ben arka yolları severim," diye cevap verdi.

"San Antonio'ya mı gidiyorsun?"

"Houston. Ben bir hemşireyim ve..."

"Tasadüfen bir iş arıyor olamazsın, değil mi?"

Sherry gülümseyerek, "Hayır," dedi. "Benim za-ten bir işim var." Pepper'de çalışacağını söylemeye gerek görmemişti.

"Oh." Garsonun gözlerindeki ümit ışığı yok oldu. "Belediye meclisi bu iş için bir yıldır eleman arıyor."

"Ben aynı zamanda doktor asistanı ve de ebe-yim." Özelliklerini sıralamaya neden gerek gördüğü-nü bilmiyordu.

Kadın garson başını salladı. "Pek çok kadının ev-de doğum yapmayı tercih ettiğini duymuştum, ama Pepper'dekiler hastaneye giderler."

"Burada bir hastaneniz mi var?" Bunu öğrenmek çok hoşuna gitmişti. Oysa kasaba o kadar büyük gö-rünmüyordu.

"Aslında orası sadece bir klinik. Ama doktorun sa-yesinde bu çevredeki en iyi tıbbi cihazlara sahibiz. Klinikle gurur duyuyoruz."

"Bence de duymalısınız." Sherry umutsuz bir şe-

kilde yemeğine baktı. Garson böyle konuşmaya devam ederse, tabağındakiler buz gibi olacaktı.

"Ailen Houston'da mı?"

Sherry aç olduğunu ima edebilmek için hamburgerini eline alarak, "Hayır, yakın bir arkadaşımı ziyarette gidiyorum," dedi.

"Anlıyorum." Garson kadın arkasını dönerek masadan uzaklaştı. Az sonra geri döndüğünde yanında uzun boylu yaşlı bir erkek vardı.

Adam Texaslı aksanıyla, "Selam," dedi. "Texas'a hoş geldiniz."

Sherry ilk lokmasını çiğnemeyi bitirince, "Teşekkür ederim," diye cevap verdi. "Burası çok güzel bir eyalet."

"Siz ülkenin neresindensiniz?"

Sherry gözlerini hamburgerinden ayıramadan, "Oregon," diye cevap verdi. "Orchard Valley denen küçük bir kasabadan."

"Oregon'un çok güzel olduğunu duymuştum."

Sherry, "Güzeldir," diye onayladıktan sonra bakışlarını tabağına indirdi.

"Ama Texas'ta yaşamamanın pek çok avantajı vardır."

"Evet, görebiliyorum."

Yabancı elini uzatıp, "Kendimi tanıtsam iyi olacak," dedi. "Adım Dan Bowie. Ben Pepper belediye başkanıyım."

"Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum. Sherry parmaklarındaki hardalı silerek elini uzattı.

Dan Bowie el sıkıştıktan sonra davet beklemeden bir sandalye çekerek oturmıştu. "Donna Jo bana

sizin bir hemşire olduğunuzu söyledi."

"Doğru."

"Ayrıca" bana bir işiniz olduğunu da söyledi."

"Bu da doğru, ama..."

"Bu aralar Pepper'in acilen bir hemşireye ihtiyacı var. Aslında birini işe aldık, ama birkaç hafta sonra gelecek. Bu yüzden de..."

Sherry artık bu yanlış anlamaya bir son vermek istedi. "Evet, hemşireniz geldi. O benim." İçtenlikle gülümseyerek, "Biraz erken geldiğimi biliyorum, ama..."

"Bu harika! Bilseydik, sizin için bir hoşgeldin partisi düzenlerdik. Öyle değil mi, Donna Jo?"

Sherry, "Aslına bakarsanız, bir arkadaşımı ziyaret etmek için Houston'a doğru yola çıktım, ama merakımı yenemeyip buraya bir göz atmak istedim." diye açıkladı. "Bu yüzden de, Pepper'e geldim."

Dan Bowie şapkasını geri iterek, "Söyleyin bakalım, kasabamız hakkında ne düşünüyorsunuz?" dedi. "Bir süre kalacaksınız, değil mi? Şimdi yemeğinizi bitirin." O sırada Donna Jo limonlu tartla yanlarına gelmişti. "Yemeğinizi biz ısmarlıyoruz," diye belediye başkanı ekledi. "Hesabı ofisime yolla, Donna Jo."

"Teşekkür ederim, ama..."

"İşiniz bitince Miss..."

"Waterman. Sherry Waterman."

"Yemeğiniz biter bitmez kasabayı gezmeye çıkarız. Kliniğe de uğrarız. Sizin Doktor Lindsey ile tanışmanızı istiyorum."

"Pekala." Sherry nankör davranmak istemiyordu. Bu yüzden de, belediye başkanının gözlerini ondan ayırmadığının bilincinde, sessizce yemeğini bitirdi.

Çatalını tabağına bıraktığı an, Dan Bowie onu dirseğinden tutarak dışarı çıkardı.

"Pepper çok güzel bir kasabadır. İsmini Jim Pepper'den alır. Siz Oregonlular'ın onu tanıdığını sanmam. Kendisi Alamo'da yaşamını yitirdiğinde, onun ne kadar iyi bir insan olduğunu unutulmaması için kasabaya Jim Pepper'in ismi verilmiş."

Sola dönüp iki yana ağaçlarla süslenmiş bir yola girdiler. Sherry verandalı ve yeşil panjurlu büyük beyaz binayı görünce, oranın klinik olduğunu anladı.

"Doktor Lindsey sizi görünce çok memnun olacak. Bunu uzun zamandır bekliyor. Hem de çok uzun zamandır."

Sherry kibarca, "Ben de onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum," dedi. Aslında sözlerinde içtendi, çünkü son iki yılını bu işe hazırlanmak için okula giderek geçirmişti. Norah'ı ziyaret ettikten sonra yeni sorumluluklarını üstlenmeyi dört gözle bekliyordu.

Tel kapıyı açıp içeri girince, karşılarında orta yaşlı resepsiyonist çıktı.

Dan, "Doktor içeride, değil mi?" diye sorduktan sonra cevap beklemeden yürümeye devam etti.

Anlaşılan doktorun yanında bir hastasının olup olmadığı belediye başkanı için hiç önemli değildi. Sherry'yi kolundan çekerek doktorun kapısını gürültülü bir şekilde çalıp açtı.

Beyaz saçlı yaşlı bir adam sandalyesinde kaykılmıştı. Sherry, ondan horultuya benzer bir ses duyana kadar, başı geri düşmüş ve ağzı açık kalmış olan adamın ölmüş olmasından korktu.

Dan, "Doktor, seni biriyle tanıştıracam," diye ba-

ğirdi. Yaşlı adamdan bir cevap alamayınca yeniden, ama bu kez daha yüksek sesle tekrarladı.

Sherry, "Bence bırakalım, uyusun," diye fısıldadı.

"Çok saçma. Sonradan sizinle tanışma fırsatını kaçırdığını anlarsa, çok sinirlenir."

Dan doktoru uyandıramadığı halde, Sherry'nin fısıltısı yaşlı adamın gözlerini açmasına sebep oldu. Yerinden doğrularak, hayalet görmüş gibi Sherry'e baktı ve, "Sen de kimsin?" diye gözlerini ovuşturarak sordu.

"Sherry Waterman. Beni buraya Başkan Bowie getirdi."

"Rahatsızlığın nedir?"

"Ben gayet iyiyim."

"Bu hanım bizim işe aldığımız Oregonlu hemşire."

"Bunu neden daha önce söylemedin?" Doktor Lindsey kendisinden yirmi yaş genç bir adamın enerjisiyle yerinden fırladı. "Tam zamanında geldiniz."

Sherry, "Korkarım ki, bir yanlış anlaşma oldu..." diyerek söze başladığı halde, ikisinin de onu dinlemediğini fark etti. O sırada bir elinde olta takımı olan doktor, diğer eliyle başkanın sırtını sıvazlayıp hafta sonu geri döneceğini söylemekle meşguldü.

Kapıya ulaşınca bir an tereddüt etti. "Ellie Johnson'un doğumu yaklaştı, ama bir sorun çıkacağını sanmam. Ben doğumdan önce geri dönmüş olurum. Zaten Ellie ilk doğumunu da normalden iki hafta geç yapmıştı."

Belediye başkanı, "Endişelenme, Doktor," diyerek onu durdurdu. "Sherry aynı zamanda bir ebey-

miş."

Doktor sevinçle başkanın elini sıktıktan sonra, "Bu kez çok iyi bir iş yaptın," dedi. "Haftaya görüşürüz."

Sherry onun peşinden koşarak, "Doktor Lindsey!" diye bağırdı. Doktor çoktan sokağa çıkmıştı bile. Sherry kaldırımında ona yetişip, "Ben burada kalamam," dedi. "Buraya sadece Houston'a giderken şöyle bir uğradım."

Anlaşılan doktor onu duymamıştı. Belediye başkanının da, kulakları ağır işitmeye başlamış gibiydi.

Doktor oltalarını kamyonetin arkasına koyduktan sonra şoför mahalline geçti.

Sherry, "Burada kalamam!" diye bağırdı. "İşe iki hafta sonra başlamak üzere anlaşılmıştım. Bu arada başka planlarım var."

Bunun üzerine Doktor, "Ama gördüğüm kadarıyla şimdi buradasın," dedi. "Artık işe başlayabilirsin. Seninle aynı ekipte olmak çok güzel. Görüşmek üzere..." Motorun sesi ortalığı gürültüye boğduğu için son sözleri anlaşılamadı.

Sherry öfkeyle yumruklarını sıktı. Her iki erkek de onu dinleme zahmetine katlanmamıştı. Ama Sherry'nin planlarından vazgeçeceğini sanıyorlarsa yanılıyorlardı. Çılgın bir belediye başkanıyla, zamanının çoğunu balık avlamakla geçirdiği anlaşılan bir doktorun onu yolundan çevirmesine izin vermeyecekti.

İlk başta meraklı davranarak kendini bu pisliğin içine düşürdüğü için, kendisine de en az onlara olduğu kadar öfkelenen Sherry, "Kalamam!" diye bağırdı.

"Ama şimdi gidemezsiniz. Doktor bir hafta burada olmayacak. Hem pek dakik biri değildir... gelişi bir haftayı da geçebilir."

Mavi gözleri öfkeyle parlayan Sherry, "Çok yazık," dedi. "Ben arkadaşımın Houston'da buluşacağım ve geç kalmaya da hiç niyetim yok." Aslında bu pek doğru değildi, ama planlanan tarihten daha önce işe başlamak istemiyordu. Ayrıca Pepper'de onun anlayamadığı bazı şeylerin döndüğünden kuşkulananmaya başlamıştı.

"Bu hafta kalabilerseniz, size minnettar oluruz."

Sherry kararlı bir şekilde, "Çok üzgünüm, ama olmaz," dedikten sonra arabasına doğru yürümeye başladı.

Belediye başkanının vazgeçmeye niyeti yok gibiydi. "Arkadaşınıza olanları anlatırsanız, eminim size anlayış gösterecektir. Neden onu arayıp sormuyorsunuz? Kasaba bu telefonu sizin yerinize öder."

Sherry, harika, diye düşündü. Ne kadar da, cömerttiler! "Hayır, teşekkür ederim."

Belediye başkanı yalvarmaya devam etti. "İnanın, bunu sizden istediğim için kendimi kötü hissediyorum. Ama altı üstü bir hafta. Doktor aylardır izin kullanamamıştı."

Sherry onun duygu sömürüsü yapmasına izin vermeden yürümeye devam etti.

"Beni anlamalısınız. Doktor da gittiğine göre, buraya birkaç mil mesafede acil durumlara müdahale edebilecek kimse kalmıyor."

Sherry dönüp öfkeyle ona baktı. "Bunu daha önce düşünmemiş olmanız ne kötü. Size kendimi tanıttı-

ğımda, Houston'a gittiğimi söylemiştim. Anlaşmam iki hafta sonra başlıyor."

"Biliyorum." Başkan şapkasını çıkararak gözlerinin içine baktı. "Sizden çok şey mi istiyorum?"

"Affedersiniz, Bayan." Az önce yemek yediği kafe-
den dışarı çıkan polis üniformalı adam ona sesleniyor-
du. Sherry onun kasabanın şerifi olduğunu düşündü.
"Oradaki küçük GEO STORM size ait olamaz, öyle
değil mi?"

"Aslına bakarsanız, bana ait."

Şerif ağzındaki kürdanı çıkarmadan konuşmaya
devam etti. "Ben de bundan korkuyordum. Buradan
bile yasalara aykırı bir şekilde park edilmiş olduğunu
görüyorum."

Üçü birden GEO'ya doğru yürürlerken Sherry,
"Kesinlikle yasalara aykırı değil," diye itiraz etti. Park
yerindeki çizgiler son derece açıktı. O da iki araba-
nın arasına düzgünce park etmişti.

Şerif, "Sol arka tekerleğinizin sarı çizginin üzerin-
de durduğunu görmüyor musunuz?" diye sordu.

"Sanırım, bunun cezası oldukça ağırdır." İçinden,
boynuma bir ip geçirip beni bir ağaca asacakmış gibi
davranıyor, diye düşündü. Neyse ki, Pepper'e geldi-
ğinden beri hiç ağaç görmemişti.

Şerif gülümseyerek, "Yasalara aykırı park etme-
nin bir cezası yok, ama yaya geçitleri dışında karşı-
dan karşıya geçmenin cezası oldukça ağırdır."

Sherry, "Burada bir yaya geçidi yok ki," diye iti-
raz etti.

"Tabii ki, var." Şerif hala gülümsüyordu. "Onu on
yıl önce ben ellerimle boyadım."

Sherry çantasında cüzdanının ararken, "Demek ki, bana ceza keseceksiniz," dedi. "Ben de öder, sonra da yoluma giderim." Houston'a gitmek için bu kez otobanı kullanacak ve oraya vardığında da, bu iş önerisini tekrar düşünecekti.

"Bunun için ceza kesmiyoruz. Suçluları doğruca hapse atıyoruz."

Sherry dayanamayarak, "Hapse mi?" diye bağırdı.

Belediye başkanı aralarına girerek, "Hadi, Billy Bob," dedi. "Doktorumuzun asistanını gerçekten de hapse atmayı planlamıyorsun, değil mi?"

Billy Bob, böylesine önemli bir kararı vermekte zorlanıyormuşçasına çenesini sıvazladı.

Belediye başkanı, "Pepper'in adını kötüye çıkarırsın," diyerek konuşmasına devam etti. "Biz böyle bir şey olmasını istemeyiz, öyle değil mi?"

Şerif, "Pepper'de kalacak mısınız, Bayan?" diye sordu.

Belediye başkanıyla göz göze gelen Sherry, "Sanırım, fazla seçeneğim yok," diye cevap verdi.

Bir telefon bulur bulmaz Norah'ın eşi Rowdy Cassidy'yi arayacaktı. Dünyanın sayılı bilgisayar şirketlerinden birinin sahibi olan Rowdy'nin elinin altında bir hukukçular ordusu vardı. Onun sayesinde gün bitmeden Pepper'dekilere o kadar çok dava açmış olacaktı ki, gittiğinde kasaba halkı şenlik düzenleyecekti.

Dünyada hiçbir sorunu yokmuşçasına gülümseyen belediye başkanı, "Sizinle kliniğe kadar geleyim," dedi. "Mrs. Colson da size kliniği gezdirmekten memnun olacaktır."

Sherry dişlerini sıkarak ters bir cevap vermeme-ye çalıştı. Hukukçulara danışmadan itirazlarda bulunması anlamsızdı.

Billy Bob onlarla kliniğin köşesine kadar yürüdü. İçeri girdiklerinde Mrs. Colson onu sıcak bir gülümsemeyle karşılayarak, "Kalmaya karar vermenize çok sevindim," dedi.

Şerif, "Onu çok rahat ettirmeni istiyorum," diye emretti.

Bunun üzerine Mrs. Colson da, "Elimden geleni yapacağımı biliyorsun," dedi. Ardından da, şerifin koluna girerek onunla kapıya kadar yürüdü. "Senin kalmana gerek yok." Billy Bob klinikten çıkınca, Sherry'e dönerek, "Onun böyle sert görüldüğüne bakma," diye açıkladı. "Aslında çok iyi kalplidir. Aynı zamanda dünyanın en lezzetli et sosunu yapar. Herkes bunu şişeleyip satması gerektiğini düşünüyor. Ama ben onun böyle bir şey yapacağını sanmam."

Sherry kendini zorlayarak, "Ne kadar yazık," diye bildi.

Mrs. Colson ona etrafı gezdirdikten sonra bile neşesi yerine gelmemişti. Aslında çok mutsuz olmasına karşın, klinikteki modern cihazlardan etkilenmiş, kalacağı küçük daireyi de çok beğenmişti.

Mrs. Colson onun asık yüzünü görmezlikten gelerek, "Doktorun birkaç günlüğüne buradan uzaklaşması çok iyi oldu," dedi. "Onun kendine bir tek gün bile ayırdığını hatırlayamıyorum. Her zaman balık avlamaktan bahsederdi. Yirmi yıldır onu hiç bugünkü kadar canlı görmemiştim. Sanırım, sen fikrini değiştirmeden buradan uzaklaşmak istedi."

Sherry hafifçe gülümsedi. Dan Bowie, Billy Bob ve Doktor Lindsey arasında serseme dönmüştü.

"Demek Doktor yıllardır Pepper'de çalışıyor." Belki o da, kendisi gibi kasabaya şöyle bir uğramış ve bir daha da kurtulamamıştı. Sanki *Alacakaranlık Kuşağı*'na düşmüş gibiydi.

"Otuz yıl ve hatta daha fazla da olabilir. Buradaki herkes onun bir aziz olduğunu düşünüyor."

Sherry içinden, ne aziz, diye geçirdi. Kasabayı, gözünü bile kırpmadan terk etmişti.

Mrs. Colson onu doktorun muayenehanesine götürerek, "Sen rahatına bak," dedi. "Kahve yapmamı ister misin?"

"Hayır, teşekkür ederim." Sherry'nin gözü masanın üzerindeki telefona takılmıştı. Yalnız kalır kalmaz Houston'a telefon edecekti.

Öte yandan Mrs. Colson odadan çıkar çıkmaz kapı vuruldu.

Sherry, resepsiyonistin geri dönmüş olduğunu düşünerek, "Girin," dedi.

Bunun üzerine içeri uzun boylu, yanık tenli bir kovboy girdi. Adamın üzerinde kot pantolon ve kareli bir gömlek vardı. Başında bir kovboy şapkası ve boynunda kırmızı bir fular olan koyu renk gözlü yabancının tehlikeli bir görünümü vardı.

Adam suçlarcasına, "Sen Doktor Lindsey değilsin," dedi.

Sherry de sert bir ses tonuyla, "Haklısın, değilim," diye karşılık verdi.

Kovboyun ardından odaya giren Mrs. Colson, "İyi, görüyorum ki, saat birdeki hastanız gelmiş bile,"

dedi.

"Benim hastam mı?"

Kovboy, "Doktor nerede?" diye sordu.

Mrs. Colson, "Balığa çıktı," dedikten sonra sert bir sesle ekledi. "Şuraya otur. Sen Miss Waterman'ın ilk hastasısin. Onun kasabamızın insanları hakkında yanlış bir izlenim edinmesini istemiyorum."

"Ben hiçbir kadınla Heather hakkında konuşmam."

"Neden olmasın? Bir kadın çok daha anlayışlı davranabilir."

Sherry içinden kovboya hak veriyordu.

Mrs. Colson kollarını göğsünde kavuşturarak, "Benimle tartışma, Cody Bailman," dedi. "Miss Waterman'a zorluk çıkarırsan, senden bunun hesabını sorarım. O çok tatlı bir insan."

Cody şapkasını geri iterken, "Bu iş yürümez," dedi.

"Bu çok doğru. Sen bir çaba göstermezsen bu iş yürümez. Şimdi şuraya otur. Sen de otur, Sherry." Ne Cody ne de Sherry resepsiyonistin sözünü dinlemişti, ama bu onu pek rahatsız etmedi. "Cody buraya kıızıyla ilgili konuşmaya geliyor. Heather on iki yaşında ve annesini on yıl önce kaybetti. O artık genç bir hanım olmaya başladığı için Cody onunla konuşmakta zorlanıyor. Bu yüzden de, tavsiye almak istiyor."

"Ben özel hayatımı bir yabancıya anlatmam!"

Mrs. Colson onu rahatlatmak için, "İçini dökmek sana iyi gelecektir," dedi. "Şimdi otur. Sen de otur, Sherry. Ayakta durursan, Cody tedirgin olacaktır."

Sherry otururken, "Ne yapmalıyım?" diye fısılda-

dı.

Mrs. Colson, "Dinle," diye cevap verdi. "Doktor da öyle yapıyor. Bu Cody'ye çok yardımcı olacaktır."

Cody, "Ben bir kadınla konuşmam," diye inat ediyordu.

Mrs. Colson kapıya doğru yürürken, "Heather ile neden bu kadar çok sorunun olduğunu hiç düşündün mü?" dedi ve kapıda durup Sherry'ye göz kırptı. "Cody sana zorluk çıkarırsa bana haber ver," dedi. "Aslında onu tanıyınca, çok iyi bir insan olduğunu göreceksin. Bence Heather'in bir anneye ihtiyacı var. Bu yüzden de, Cody yeniden evlenmeli."

Cody, "Sen bu işe gönüllü müsün, Martha?" diye sordu.

Yanakları kızaran Mrs. Colson, "Ben senin annen olacak yaştayım, sen de bunu biliyorsun," dedikten sonra odadan çıktı.

Cody bir kahkaha atarak şapkasını çıkardı. Sonra da, Sherry'yi şaşırtarak karşısındaki sandalyeye oturdu. Sherry ne yapacağını bilemiyordu. Bu esmer kovboydan çok etkilenmemiş olsa onu gönderirdi.

Cody birden, "Sen evli misin?" diye sordu.

Sherry çok şaşırmıştı. Kekelemeye başladı. "Ben evli değilim, ama bunun, demek istiyorum ki..."

"Endişelenme, senden bu işe gönüllü olmanı istemeyecektim."

Sherry elinden geldiğince başını dik tutmaya çalışarak, "Bunun farkındayım," dedi. Ne yazık ki, pek başarılı olamadı.

"Sadece çocuklar hakkında ne bilebilirsin diye merak ettim."

Sherry neden savunmaya geçtiğini anlayamadan, "Benim üç küçük kardeşim var," dedi. Onunla daha fazla konuşması çok anlamsızdı. Gün ilerledikçe, bir zaman makinesine binip geçmişe gitmiş gibi hissetmeye başlamıştı. Karşısında oturan adam orta çağdan kalmış olmalıydı.

"Demek kızlar hakkında bilgin var."

"Kendim de bir süre önce genç bir kızdım. Eğer Heather hakkında bir şeyler anlattırsan, yardımcı olup olamayacağıma karar veririm."

Cody bir süre bu teklifi düşündükten sonra, "Heather arkamdan iş çeviriyor," diyerek anlatmaya başladı.

"Ne demek istediğini anlayamadım."

"Makyaj yapmaya başlamış. Geçen gece uyudu mu diye bakmaya gitmiştim. Göz kapaklarında o kadar çok makyaj vardı ki, neredeyse karanlıkta parlıyordu.

Sherry kahkahalarla gülmemek için kendini güç tuttu.

Kızına olanların aklını iyice karıştırdığı açık olan Cody, "Henüz altı ay önce Heather çok iyi ata biniyordu. Ama artık çiftlikle ilgilenmiyor. Ayrıca, göğüsleri de büyümeye başladı."

"Ona bir sutyen aldın mı?"

Yanık tenine rağmen Cody'nin kızardığı görünüyordu. "Buna gerek kalmadı. Heather bir kataloga bakarak ısmarlamış. Ama sanırım, birkaç beden büyük satın almış. Şimdi de bu işlerden anlamadığını itiraf etmek yerine, içlerini bir şeyle doldurarak giyiyor."

"Büyük ihtimalle kağıt mendil koyuyordur."

Sherry de genç kızlığa adım atarken bu yönteme başvurmuştu.

Mrs. Colson haklıydı. Zavallı kızın gerçekten de bir anneye ihtiyacı vardı.

"Heather'in bir erkek arkadaşı var mı?"

Cody kaşlarını çattı. "Şu sutyeni giymeye başladığından beri etrafında birçok erkek dolaşmaya başladı. Oysa kızım birkaç ay öncesine kadar erkeklerin ilgisinden sıkılırdı."

Sherry şefkatle, "Heather büyüyor, Cody," dedikten sonra arkasına yaslandı. "O da kendi vücudunda meydana gelen değişiklikleri anlamıyordur. İnan bana, olanlar en az senin kadar onu da tedirgin ediyordur. Ona biraz zaman ver. Göreceksin, yeni haline mükemmel bir uyum gösterecektir."

Cody ona inanıp inanmamakta kararsız görünüyordu. "Heather'in konuşacağı bir kadına ihtiyacı var. Diğer bir deyişle, okuldaki kız arkadaşlarından daha büyük birine. Şu 4-H işini çıkardığından beri hayatını yönetmeye çalışıyor."

"4-H mi? Senin yaşamını yönetmek mi?"

Cody, "Neyse, boşver," diye homurdandı.

"Onunla konuşmamı ister misin? Bir işe yarar mı, bilmem, ama en azından denerim."

"Buna çok memnun olurum." Minnet dolu gözlerle bakarak ekledi. "Son günlerde bir kirpi gibi davranıyor. Sana da pek dostça yaklaşmazsa, üzerine alınma." İç çekti. "Belki de, çok sıcak davranır. Bugünlerde ne yapacağı hiç belli olmuyor."

"Endişelenme, ben onunla konuşurum." Aslında Sherry kendine bu konuda pek fazla güvenmiyordu,

ama bunu belli etmedi. Cody'den çok hoşlanmıştı. Özel hayatıyla ilgili konuları bir yabancıyla konuşmak ona zor geldiği halde, kızının ihtiyaçlarını her şeyden önemli tuttuğu belliydi. Bu Sherry'yi çok etkilemişti.

Cody elini uzattı. "Minnettar olurum, Miss..."

"Bana, Sherry diyebilirsin." Tokalaşmaları normalden uzun mu sürmüştü, yoksa bunu hayal mi ediyordu? Bakışları ellerine takılınca, Cody, ne yaptığını fark ederek elini bıraktı. "Çok memnun oldum."

"Yarın Heather'i bana getirir misin? İstersen, ben de çiftliğe gelebilirim."

"Gelebilir misin? Heather birinden onun için tavsiye aldığını öğrenirse, çok kızar."

"Mrs. Colson'dan yolu tarif etmesini ister ve saat bir civarında gelirim. Senin için uygun mu?"

"Mükemmel."

Cody kapının yanında durup bir süre onu inceledikten sonra, "Buralarda uzun süre kalmayı planlıyor musun?" diye sordu.

"Aslında işe iki hafta sonra başlayacaktım, ama anlaşılan o kadar beklememe imkan yok."

Neler söylüyordu? Cody Bailman ile tanışana dek işe iki haftadan önce başlamama konusunda kararlıydı. Ama artık bundan o kadar emin değildi.

Cody gülümseyerek, "O halde, yarın görüşürüz," dedi.

"Pekala."

Cody yerinden kıpırdamamıştı. "İstersen öğle yemeğine gel."

Sherry bu davete cevap olarak başını sallamakla

yetindi.

O sırada masasındaki telefon çalarak ikisini de esir almaya başlayan büyüü bozdu. Telefon bir kez çaldıktan sonra kesilince, Sherry resepsiyonistin cevap verdiğini anladı.

Cody gitmek üzereyken Mrs. Colson telaşla içeri girdi. "Arayan Luke Johnson idi. Ellie'nin doğum sancıları başlamış. Bir an önce oraya gitsen iyi olacak."

Sherry, "Nereye?" diye sordu.

Cody, "Çıngıraklı Yılan Tepesi," diye cevap verdi. Sonra da kolundan tutarak, "Hadi, gel," dedi. "Seni ben götürürüm. Orayı tek başına bulamazsın."

İKİNCİ BÖLÜM

Sherry, Cody onu kamyonete bindirirken, "Çıngıraklı Yılan Tepesi mi?" diye mırıldandı. Aslında kimseden hiçbir konuda yardım almaktan hoşlanmazdı. Ama gidecekleri yerin adının yarattığı ürküntü bir yana, boyu doksanın üzerindeki Cody'nin birdenbire işe el koyması ona güven vermişti.

Kamyonetin lastikleri, boyu kadardı neredeyse. Cody onun kamyonete binmesine yardım ettikten sonra, gıcırdayan kapısını açarak şoför mahalline geçti.

Norah ona yıllardır yazdığı mektuplarda, Texas'taki erkeklerin en az kullandıkları kamyonetler kadar ilginç olduğunu anlatırdı. Artık Sherry onun erkekler hakkında ne demek istediğini anlamaya başlamıştı.

Cody, "Keşke Luke ile ben konuşabilseydim," diye mırıldandı. "Ellie'ye o kadar aşık ki, onun başına bir şeyler gelebileceğini düşünmek bile aklını kaçırmasına sebep olabilir."

Sherry gülümsedi. "Sana göre her erkeğin karısına benzer hislerle bağlanması doğal değil mi?"

Cody hemen bir cevap vermedi. Sonunda, bu sözcükleri söylemek acı veriyormuşçasına, "*Bazı* erkeklerin *bazı* kadınlara böyle bağlanması doğal olabilir," dedi.

Sherry konuyu değiştirmek için, "Çingiraklı Yılan Tepesi'nde hiç yılan var mı?" diye sordu.

Cody gülümsedi. "Biz Texas'ta beyaza beyaz deriz. Gerçekleri süsleyerek anlatmak gibi bir huyumuz yoktur. Gerçek de, orada yılanların olduğudur."

Sherry yutkunarak, "Yılanlar, buralarda büyük sorun yaratıyor mu?" diye sordu.

"Yılandan korkar mısın?"

Sherry inandırıcı görünmeye çalışarak, "Pek değil," dedi. Norah yılanlardan hiç söz etmemişti. "Bana Ellie Johnson'dan bahseder misin? Doktor ilk bebeğini iki hafta geç doğurduğunu söyledi. Ona doğum yaptırıcaksam, her şeyi bilmeliyim. Ellie narin bir yapıya mı sahip?"

"Bütün kadınlar öyle değiller midir?"

Sherry, Cody'den pek fazla bir şey öğrenemeyeceğini anladı. "Bana onun hakkında ne anlatabilirsin?"

"Ellie oldukça güzeldir."

"Genç mi?"

"Yirmi beş yaşlarında. Belki de, biraz daha küçüktür. O, büyükannesiyle büyükbabasını ziyarete buralara gelene dek Luke evlenmeyi düşünmezdi. Ama onu gördüğü andan itibaren çok değişti. Tıpkı hastalıklı danalara benzedi." Kaşlarını çatarak ekledi. "Eminim, şimdi Ellie ondan çok daha sakindir."

"İlk hamileliği normal mi geçti?"

"Bunu bilemem."

"İlk çocuğu kız mı, erkek mi?"

"Kız. Adı Christian. Bir melek kadar da güzel."

"Christian kaç yaşında."

"Bir. Bu kötü mü?"

"Neden sordun?"

"Çünkü bir yaşında olduğunu duyunca kaşlarını çattın."

Sherry bunun farkında değildi. "Hayır, ama ikinci çocuk için pek fazla beklememişler."

"Ne bu bebeğin ne de Christian'ın planlanmış olduğunu sanıyorum. Daha önce de söylediğim gibi, konu Ellie olunca Luke'nin ayakları yere basmıyor."

Sherry bunu çok romantik buldu. Yirmili yaşlarının sonuna yaklaştığı halde, hiçbir erkek onun için böyle hisler beslememişti. Orchard Valley'den de bu yüzden taşınmıştı. Çünkü artık içine, eğer oradan taşınmazsa, hayatı boyunca aynı şekilde yaşayacağına dair bir korku yerleşmişti. Hayatından memnun olduğu halde hiç heyecan yaşamamış; çok meşgul olduğu halde hep sıkılmış ve erkekler onu hoş buldukları halde hiç kimse ona aşık olmamıştı.

Bütün yaşamı komşuların birbirlerine çok bağlı olduğu küçük bir kasabada geçmişti. Oradan ayrılmak istediği için de, Pepper'deki işi kabul etmişti.

Norah, Orchard Valley'den sonra Houston'a kolayca alışmıştı, ama kendisi büyük şehre uyum gösterebileceğini zannetmiyordu. Öte yandan Norah'ın mektuplarında anlattığı Texas onu o kadar büyülemişti ki, cesaretini toplayıp hayatında büyük bir değişiklik yapmaya karar vermişti. İş bulma kurumuna de-

taylı bir özgeçmiş gönderdikten kısa bir süre sonra bir işe yerleştirildiğini öğrenmişti.

Anayolda yirmi dakika gittikten sonra bir toprak yola saptıklarında Cody ayağını gaz pedalından çekmedi. Sherry'nin emniyet kemeri olmasa, başını ön cama çarpacaktı.

"İyi misin?"

"Tabii. Ne kadar yolumuz kaldı?"

"On on beş kilometre."

Sherry kendini zorlayarak gülümsemeye çalıştı. Olduğu yerde top gibi zıplıyordu ve içi dışına çıkmıştı.

Çiftlik yoluna girdiklerinde, karşılarında çölde bir serap kadar davetkar olan beyaz bir ev çıktı. Evin ön kapısı hızla açıldı ve uzun boylu bir erkek dışarı fırladı.

Adam, "Neden bu kadar geciktiniz?" diye bağırdı. "Ellie acı çekiyor."

Cody kamyonetin kapısını açıp Sherry'yi belinden tutarak indirdi.

"Sherry, Luke ile tanış."

"Doktor nerede?"

Sherry elini uzatarak, "Adım, Sherry Waterman," dedi. "Doktor balığa çıktı."

Luke, Cody'ye suçlarcasına bakarken Sherry'nin elini sıktı. "Ellie için buraya bir yabancıyı mı getirdin? Cody, o benim karım! Doğum için herhangi birini getiremezsin!"

"Ben bir ebe hemşireyim. Doktor Lindsey'in yapabileceği her şeyi yapabilirim. Eşiniz nerede?"

Luke yüzünde kararsız bir ifadeyle arkadaşına

baktı. "Cody?"

Cody bunun üzerine, "Bebeği tek başına mı dünyaya getirtmek istiyorsun?" diye sordu. Sherry'nin kolundan tutup eve götürürken de, "Luke'ye kulak asma," diye fısıldadı. "Daha önce de dediğim gibi, Ellie ile tanıştığından beri kendinde değil."

Eve girdiklerinde Sherry, "Ellie nerede?" diye sordu.

"Üst katta. Lütfen, acele edin."

Sherry basamakları aceleyle ikişer ikişer çıkmaya başladı. Erkekler de peşinden geliyordu.

Luke büyük yatak odasının kapısını açınca, Sherry yatakta oturmuş karnını ovuşturan Ellie'yi gördü. Luke hemen eşinin yanına diz çöküp ellerini öpmeye başladı. "Geldiler. Artık endişelenecek bir şey kalmadı, hayatım."

Ellie başını sallamakla yetindi. Sherry sancının dinmesini bekledikten sonra, "Sancıların arası ne kadar?" diye sordu.

"Beş dakika. Suyum geldikten hemen sonra sancılandım."

"Bu ne zaman oldu?"

"Bir saat önce."

Sherry çantasından bir çift lastik eldiven çıkardıktan sonra, "O halde, kontrol etmeliyim," dedi.

Luke, bir kez daha görüşünü öğrenmek için yalvarırcasına arkadaşına bakarak, "Cody?" dedi.

Ellie de ona bakarak, "Cody, lütfen kocamı meşgul eder misin?" diye rica etti. "Onun Christina Lynn ile ilgilenmesini sağla. Ne yaparsan yap, yeter ki, bu odadan uzak tut."

Luke, "Ama, Ellie, senin bana ihtiyacın var," diye itiraz etti.

"Şu an yok, hayatım. Cody, dediğimi yapıp Luke'yi buradan uzak tutar mısın?"

Cody iterek Luke'yi dışarı çıkardı. Erkekler odadan çıkar çıkmaz, Ellie, Sherry'ye dönerek, "Şu an yanımda bir kadın olduğu için çok memnunum," dedi.

Sherry gülümseyerek kendini tanıttı. Ardından da, "Doktor beni görünce o kadar sevindi ki, hemen balığa çıktı," diye ekledi. "Senin iki hafta zamanın olduğunu düşünüyordu."

"Haklı, ama Christina Lynn'de de tahminlerimiz tutmamıştı.

"Ellerimi yıkayıp hemen dönerim." Sherry odaya geri döndüğünde Ellie'yi yeni bir sancının ortasında buldu. Ellie, "İyi gidiyor muyum?" diye sordu. Alnı terle kaplanmıştı.

Sherry onun yüzünü ıslak bir havluyla silerken, "Çok iyi gidiyorsun," dedi.

"Bu ne kadar sürer?"

Sherry şefkatle, "Belki birkaç saat," dedi.

Ellie'nin omuzları çöktü. "Ben de bundan korkuyordum."

Yirmi dakika sonra kapı hafifçe vuruldu ve içeri Cody girdi. "Her şey yolunda mı?"

Sherry, "Harika," dedi. "Ellie çok iyi bir hasta."

"Keşke Luke için de aynı şeyi söyleyebilseydim. Size getirmemi istediğiniz bir şey var mı?"

"Biraz yastık ve bir teyp. Huzur veren bir müzik sancılar esnasında Ellie'ye yardımcı olur. Yanımda birkaç kaset var."

Cody başını salladıktan sonra Ellie'ye döndü. "Christina Lynn'i merak etme. Şu an yatağında mışıl mışıl uyuyor."

"Lütfen, Luke'yi buradan uzak tutmaya devam et. Onu gören de, dünyada doğum sancısı çeken tek kadının ben olduğumu düşünür."

Cody odadan çıkarken, "Merak etme, ben ona göz kulak olurum," dedi.

Sherry erkeklerin çocuklarının doğumundan bu kadar etkilendiğini görünce çok memnun oluyordu.

Bedeni yeni bir sancıyla sarsılmadan önce Ellie, "Konuş benimle," dedi.

Sherry ona Pepper'dekilerle tanışmasını anlattı. Ellie onun anlattıklarına gülerken yeni bir sancıyla kasıldı, ama, "Ben de buraya sonradan yerleştim," diye konuşmasına devam etmekten geri kalmadı. "Üniversite birinci sınıftayken büyükannemle büyükbabamı ziyarete gelmişim. Burada sadece birkaç gün kalıp dönecektim. Luke ile ilk tanıştığımda ondan hiç hoşlanmadım. O zamanlar onun tanıdığım en inatçı erkek olduğunu düşünüyordum. Hatta ilk başta kısa bir süre Cody'den hoşlandım."

"Anlaşılan, sonradan Luke ile ilgili düşüncelerin değişmiş."

"Hayatımda onun kadar sert görünüp de, aslında yufka yürekli olan biri yoktur. Bana evlenme teklif ettiği o öğleden sonrayı asla unutamam. Dallas'a dönmeye karar vermişim. Zaten burada planladığımdan iki hafta daha fazla kalmışım. Luke gitmemi istemiyordu, ama fazla seçeneğim de yoktu. İşe geri dönmem gerekiyordu. Sonbaharda da okulum açılacaktı.

Büyükannem arabama bir ay yetecek kadar yemek yükledikten sonra yola çıktım.

"Kasabadan on kilometre uzaklaşmıştım ki, birinin atını dört nala bana doğru koşturduğunu gördüm. Sanki bana yetişmesi ölüm kalım meselesiymiş gibi acele ediyordu. Yaklaşınca gelenin Luke olduğunu gördüm." O günü yeniden yaşıyormuş gibi başını salladı. "Arabayı yolun kenarına park edince atından inip yanıma gelerek diz çöktü ve bana evlenme teklif etti. O zaman, beni Luke Johnson kadar çok sevecek başka bir erkek bulamayacağımı anladım. Bir anda onun dışında hiçbir şeyin önemi olmadığını hissetmiştim sanki. Ailemin üniversiteden mezun olmadığım için bana darıldıklarının farkındayım, ama ben çok mutluyum. Önemli olan da bu."

"Söylesene, kasabadan bu kadar uzakta yaşamak canını sıkıyor mu?"

"İlk başlarda sıkıyordu, ama artık memnunum."

"Her şeyiyle çok romantik bir hikaye."

Ellie gülümsedi. "Peki, senin hayatında özel bir erkek var mı?"

Sherry iç çekerek, "Ben hiç aşık olmadım," dedi. Tabii, hoşlandığım erkekler oldu. Zaten gençken hepimizin olur. Bir süre bir doktorla çıktım. Ama sonunda ikimiz de ilişkinin bir yere varmayacağını anladık." Sherry, Colby Wilson'un aslında Valerie Bloomfield'i sevdiğini söylerken ne kadar zorlandığını hatırlayınca gülümsedi ama Ellie'ye bunu anlatmadı.

Bunu takip eden saatlerde, Cody iki kez daha onları kontrol etmek için geldi. Luke giderek daha sabırsızlanmaya başlamıştı. Bir ara yanlarına gelen Cody,

doğum biraz daha geciktiği takdirde sürekli saçlarını yolan Luke'nin kel kalmasından korktuğunu söyledi.

Bunu duyan Ellie şefkatle, "O beni çok seviyor," dedi.

Cody yatak odasının kapısına kadar onunla yürüy-en Sherry'ye, "Daha uzun sürecek mi?" diye sordu.

"Birkaç saat daha."

Cody onun gözlerinin içine bakarak, "Sen burada olduğun için çok memnunum," dedikten sonra arkasını dönüp odadan çıktı. Sherry'nin içi sıcacık duygularla dolmuştu. Bu duyguların ne olduğunu anlayamıyordu. Tek bildiği, kendini birden çok *canlı* hissettiği-ydi. Bu duyguyu Cody'nin de paylaştığını biliyordu.

O sırada Ellie'nin, "Burada olduğun için ben de çok mutluyum," dediğini duydu.

Sherry yatağın kenarına giderek, "Doktor da sana benim kadar yardımcı olurdu," dedi.

"Olabilir, ama ne de olsa, sen bir kadınsın."

Doğumun ikinci safhası gece yarısından hemen sonra başladı. Her sancı gelişinde Ellie başını geri atıyor, aralarda da soluklanmaya çalışıyordu. Sonunda dünyaya sağlıklı bir erkek çocuk getirdi.

Bebeğini kollarına almıştı ki, Luke telaşla içeri girdi.

Onu gören Ellie mutlulukla, "Bir oğlumuz oldu," diye fısıldadı.

Yatağın kenarına çökerek oğluna bakan Luke'nin gözleri dolmuştu. Karısının yanağını okşayarak, "Bu son olacak," dedi. "Artık tam bir aile olduk."

Ellie gözlerini kapatarak, "Kızımız doğduğunda

da böyle demiştin," diye hatırlattı.

Luke, "Çok doğru," diye itiraf etti. "Çünkü o zaman seni acı çekerken görmeye dayanamamıştım. Ama bu kez kendim için endişelendim. Bir kez daha böyle bir tecrübe yaşamaya dayanamayabilirim."

Sherry, bu iriyarı çiftçinin arkasından eğilerek Ellie'ye baktı. "Çok yorgunsun, biraz uyuman gerek."

Cody de, Luke'ye dönüp, "Biz de gidip bu mutlu anı kutlayalım," dedi. "Uzun zamandır sakladığın o pahalı viskiyi açma zamanı geldi."

Sherry bebeği bir battaniyeye sarıp beşiğine yattırdıktan sonra aşığı indi. "Ellie ve Phillip uyudular."

Luke gülümseyerek, "Phillip," diye tekrar etti. "Demek Ellie ona Phillip ismini verdi."

Cody, "Akrabalardan birinin adı mı?" diye sordu.

"Phillip benim göbek adım. Çocukken bu ismi hiç sevmezdim. Ben okula başladığım yıl Luke'yi seçtim." Kadehindeki içkiye bakarak, "Oğlum, bir oğlum oldu," diye ekledi.

Sherry gülümsedi. Kendini çok yorgun hissediyordu. Sıcakta seyahat etmek istemediğı için o sabah hava aydınlanırken yola çıkmıştı.

Onun esnediğini gören Cody kadehini sehpa koyarak, "Hadi, gel, seni kasabaya götürüyüm," dedi.

Çok yorgun olan Sherry başını salladı.

Luke onun bir yabancı olmasını affetmiş gibi görünüyordu. Sherry'nin elini sıkarak, "Teşekkür ederim," dedi.

Sherry de, "Yarın sizi ararım," diye söz verdi. "Ellie bugün örnek bir anne adayı gibi davrandı."

Luke, "Biliyorum," dedi. Daha önceki davranışları

yüzünden utanmışçasına önüne bakıyordu.

Cody, Sherry'nin kolundan tutarak, "Hadi, gidelim, çok yorgun görünüyorsun," diye araya girdi. "İyi geceler, Luke."

"Size de." Luke onlarla birlikte ön kapıya yürürken, "Yarın Ellie'nin annesi gelecek, ama yine de teşekkür ederim," diye ekledi.

Sherry sonunda Cody'nin kamyonetine bindiğinde, kendini çok yorgun hissediyor, kasabaya kadar gidecekleri uzun yol gözünde büyüyordu.

"Sherry."

Ses sanki çok uzaklardan geliyordu.

Aslında kamyonete bindiğinde gözlerini açık tutmak için çok çabalamış, ama anayola çıkmadan önce uyuyakalmıştı.

Gözlerini yavaşça açarak, "Kasabaya geldik mi?" diye sordu.

"Hayır, o kadar uzun bir yolu göze alamadım."

Sherry yerinde doğrularak etrafına bakındı. Büyük tuğla bir evin önüne park etmişlerdi. Çok şık sokak lambalarıyla aydınlatılmış binaya bakarken, kendini rüyada sandı. "Neredeyiz?"

"Burası benim çiftliğim, Lucky Horseshoe. Geceyi burada geçirebileceğini düşündüm. Yarın sabah ilk iş olarak seni kasabaya götürüm."

Sherry onunla tartışamayacak kadar yorgundu. Ayrıca Cody'ye güveniyordu. Hatta ondan, kendisini belinden tutarak kamyonetten indirmesini sabırsızlıkla bekleyecek kadar çok hoşlanmıştı.

Oysa Cody, onun inmesine yardım ederken bir şeyler hissettiyse bile bunu hiç belli etmedi.

Eve girdiklerinde doğruca mutfağa giderek her ikisine de birer bardak süt koydu.

"Al, iç şunu. Akşam yemek yemediğin için aç olmalısın. Bu kahvaltıya kadar idare eder."

"Teşekkür ederim."

Sherry'nin karşısındaki sandalyeye oturduğu halde hiç konuşmuyordu. Buna rağmen ikisi de, havadaki elektriklenmenin farkındaydı.

Sonunda Cody, "Söylesene," dedi. "Pepper'de uzun süre kalmayı planlıyor musun?"

Sherry başını evet anlamında salladı. Onun boğuk sesinden çok hoşlanıyordu. Cody'nin yüzünü beğeniyordu. Aslında bu yüzün insanın içini eritecek kadar yakışıklı olmadığıнын farkındaydı. Güneşte yanmış olan yüz hatları oldukça sertti.

"Burayı seveceksin. Pepper iyi bir kasabadır."

Cody Bailman ile ilgili bütün detaylar onu büyü-lüyordu. Alnına düşen bir perçem saç, yüzüne genç bir ifade veriyordu. Sherry onun saçlarını geri itmek için kendini güç tutuyordu.

Cody ayağa kalkarken, "Konuk odası üst katta," dedi. Kalan sütünü bir yudumda içtikten sonra bardağı lavabonun kenarına bıraktı.

Sherry, yukarı çıkarlarken, bir an durup etrafındaki pahalı mobilyalara, antikalara ve sanat eserlerine baktı. "Evin çok güzelmiş."

"Teşekkür ederim."

Sherry onun ardından basamakları çıkıp, holün sonündeki odaya giderken, kapıyı açan Cody'nin alçak sesle küfür ettiğini işitti.

"Bir sorun mu var?"

"Yatak yapılı değil. Heather dün gece burada kalan arkadaşı gittikten sonra arşıfları değiştirmeye söz vermişti. Anlaşılan unutmuş. Dinle, ben burada kalabilirim. Sen de, benim odamda yatarsın. Yardımcımız Janey benim yatağıma buğn temiz arşıflar sermişti."

Sherry, "Buna hiç gerek yok," diye itiraz etti. Ne de olsa, arşıfları değiştirmek sadece birkaç dakika sürerdi.

"Sen zaten çok yorgunsun." Cody uzanıp elini tuttuktan sonra Sherry'yi başka bir odaya götürdü.

Kendinde biraz g bulabilse, Sherry itiraz etmeyi sürdürecekti. Ama Cody yorgun olduğu konusunda çok haklıydı.

"Bir şeye ihtiyaın olursa, o odadayım. Ayrıca, benimle de tartişma. Anlaştık mı?"

Sherry başını salladı.

Cody dudaklarından hafifçe öptüğünde, Sherry bunun önceden planlanmış bir hareket olup olmadığını anlayamadı.

Bu pck her ikisini de şaşırtmış gibiydi. Hiç konuşmadan birbirlerine bakıyorlardı. Sherry'nin kalbi çılgınca çarpmaya başlamıştı. Cody uzanıp onu ikinci kez öptü.

Sherry'nin nemli dudakları bu dokunuşla titredi. Çok geçmeden her ikisi de kollarını birbirlerinin boyuna dolamışlardı. Bir daha ellerine asla böyle bir fırsat gemeyecekmişesine, açlıkla pşyorlardı.

Cody kollarını çektiğinde Sherry sendeledi. "İyi geceler, Sherry." Arkasını dönüp uzaklaşmaya başlayan Cody, holün sonuna geldiğinde dönüp ona bak-

tı. Aralarında uzun bir mesafe olmasına rağmen, çelişkili duyguları bakışlarından okunabiliyordu. Ondan hoşlanmak veya onu öpmek istemediği halde, Sherry'yi öpmüştü ve bu durumda ne yapması gerektiğini bilemiyordu.

Sherry de buna yakın duygular içindeydi. Oda kapısını açıp içeri girerken, konuk odasında kalmak için ısrar etmediğinden dolayı kendine kızdı. Cody odadaki çift kişilik yataktan şömineye kadar bütün eşyalara damgasını vurmuş gibiydi.

Yatak örtüsünü açıp giysilerini çıkardı. Yastığa başını koyar koymaz uyuyacağını sanıyordu ama yanılmıştı. Hava ağarana dek yatakta dönüp durdu. Sonunda sıkıntılı bir şekilde uykuya daldı.

"Şu işe bakın!"

Sherry gözlerini açınca, karşısında on iki on üç yaşlarda güzel bir kız çocuğu gördü.

Kız, Noel sabahı ağacın altında Noel Baba'yı bulmuşçasına sevinçle, "Şu işe bakın," diye tekrar etti.

Sherry dirseğinin üzerinde doğrularak uykulu bir şekilde, "Merhaba," dedi.

Kız neşeyle gülümsemeye devam ediyordu. "Selam."

"Saat kaç?" Sherry gözlerini ovuştururken, sadece birkaç dakika uyumuş gibi, hala çok yorgun olduğunu hissetti.

"Sekiz buçuk. Babam nerede?"

"Hı... Sen, Heather misin?"

"Demek sana benden bahsetti." Kız odaya girerek

kendini yatağa attı.

Sherry, "Bence sen olanlar hakkında yanlış bir izlenime kapıldın," diyerek bir açıklama yapma gereği duydu.

"Şu an babamın yatağındasın, değil mi? Bu da bana bilmem gereken her şeyi açıklıyor. Ayrıca, sen onun eve getirdiği ilk kadınsın. Sanırım, olanları anlıyorum. Nasıl tanıştınız, anlatsana." Heather başını dizlerine yaslayarak kendini uzun bir açıklamaya hazırladığı sırada, Cody holün diğer ucundan, "Heather," diye seslendi.

"Buradayım!"

Cody birden kapıda belirdi. Geniş omuzları ve uzun boyuyla kapıyı kaplamıştı.

Heather, "Baba," diye heyecanla atıldı. "Demek, benden bir sır saklıyordun."

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

"Baba söylesene, düğün ne zaman?"

Cody öfkeyle, "Heather!" diye bağırdı. Aceleyle giyinmiş benziyordu. Kot pantolonunun üzerine geçirdiği kareli gömleğinin düğmelerini iliklemeye fırsat bulamamıştı. Kaslı göğsü ve siyah, kıvrıkcık kılları son derece çekici görünüyordu.

"Ama, Baba. Bu yaptığın..." Birden durdu. "Arkadaşının bu duruma düşmesine göz yumamazsın, değil mi?"

Sherry bir kahkaha attı. Kızının söylediklerinin Cody'yi hiç eğlendirmediğini farkında olduğu halde, kendini tutamamıştı.

Heather'in mavi gözleri ıslıl ıslıl parlıyordu. "Bu, ne zamandır devam ediyor?"

Cody buz gibi bir sesle, "Miss Waterman'dan özür dile," dedi.

"Üzgünüm, Miss Waterman." Aslında hiç de üzgün gibi değildi. "Sanırım, bu kasabada yenisiniz."

Sherry başını sallayarak, "Bana Sherry diyebilirsin," dedi. "Doktor Lindsey ile birlikte çalışacağım."

"Oh! Bu harika. Gerçekten harika!"

Sherry, "Dün gece Ellie Johnson'ı diye açıklama-

ya başladı.

Heather heyecanla, "Ellie doğum mu yaptı?" diye sordu.

Cody, "Bir oğlu oldu", diye cevap verdi. "İsmini Phillip koydular."

Heather neşeyle, "Luke bana bir şey söylemedi, ama onun bir oğlan istediğini biliyordum," dedi. "Aslında o Ellie'ye o kadar aşık ki, bebeğin kız veya oğlan olması hiç fark etmezdi."

Cody alnını ovuşturarak, "Saat ikide eve döndük", diye açıklamaya devam etti. "Geldiğimizde konuk odasındaki yatakta çarşaf olmadığını gördük."

"Oh." Heather eliyle ağzını kapadı. "Ben yatağı yapacağımı söylemişim. Bunun için çok üzgünüm."

Sherry, "Artık kasabaya dönmem gerek," diye toparlandı. Doktor olmadığına göre acil vakalara müdahale etmesi gerekebilirdi. Aslında, her şeye rağmen iki hafta tatilini kullanabilmek istiyordu.

Heather babasına, "Slim'in onu götürüp götüremeyeceğini sorayım mı?" dedi.

Cody, "Onu ben bırakırım," diye cevap verdi. "Ama önce kahvaltı edelim."

Heather anlamlı anlamlı bakarak kaşlarını birkaç kez kaldırıp indirdikten sonra gülümseyerek, "Seni kasabaya kendisi götürecekmiş," dedi. Gözleri parlıyordu. "Bence babam senden hoşlanıyor. Hem de çok. Bu çok ilginç olabilir. Artık beni dinlemesinin zamanı gelmişti."

Sherry, "Ben... biz dün tanıştık," diye açıkladı. "Ee?"

"Diğer bir deyişle, bir karara varmak için erken değil mi?" Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

"Hayır." Heather yeniden koltuğunu yatağın üzerine attı. "Sen onun hakkında neler hissediyorsun? Babam oldukça yakışıklı, öyle değil mi?"

"İl..."

"Ama ona karşı sabırlı davranmalısın. Konu kadınlar olduğunda, çok garip davranır. Öğrenmesi gereken çok şey var. Ama biz ikimiz onu öğitebiliriz."

Sherry, Cody ile konuştuğunda kızının çekingen olduğu izlenimine kapılmıştı. Oysa bu kız çekingenliğin ne olduğunu bile bilmiyordu.

Heather iç çekerek, "Ben romantizme bayılırım," dedi. Arkasına bakıp kimsenin dinlemediğinden emin olduktan sonra, "Babamın tekrar evlenmeye karar vermesini çok uzun zamandır bekliyorum," diye ekledi. "Annem ben iki yaşındayken öldü, bu yüzden de onu pek..."

"Heather babanla ben yeni tanıştık. Bence sen hem babanı hem de beni utandıracak sonuçlar çıkarıyorsun."

Heather'in yüzü asıldı. "Böyle mi düşünüyorsun? Ben sadece babamın yeniden evlendiğini görmek için sabırsızlanıyorum. Eğer acele etmezse bu evde küçük bebekler olana dek ben büyümüş olacağım. Ben çocukları çok seviyorum. Ayrıca tek çocuk olmak hiç de eğlenceli değil." Bir an tereddüt ettiyse de, konuşmaya devam etti. "Bazen eğlenceli, bazen de değil. Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

Sherry'nin ağzını açmasına fırsat kalmadan Heather konuşmaya devam etti.

"Ondan hoşlanıyorsun, değil mi?"

Sherry yüzüne düşen saçları geri itti. Yanaklarının kızardığını anlamak için aynaya bakması gerekmi-

yordu. "Baban oldukça hoş biri, ama daha önce de söylediğim gibi..."

Cody bir kez daha, "Heather!" diye gürledi.

Heather, "Seni rahat bırakmamı istiyor," diye açıkladı. "Ama daha sonra konuşacağız, öyle değil mi?"

"İh... tabii." Sherry, Cody'nin kızından çok hoşlanmıştı. Heather çok hareketli ve neşeli bir kızdı. Ayrıca çok da dost canlısıydı.

"Harika. O halde, yakında görüşmek üzere."

"Tamam."

On beş dakika sonra Sherry aşağı indiğinde, Cody ve Heather'in kahvaltı masasına oturmuş olduğunu gördü. Onun geldiğini gören beyaz saçlı bir kadının gülümseyerek selam verdi.

Cody onları, "Sherry, bu hanım, Janey," diyerek tanıştırdı. "Evimizden o sorumlu."

Sherry, aşçıyla Heather'in birbirlerine bakarak gülümsediklerini fark etti. Janey de, en az Heather kadar mutlu görünüyordu.

Heather, "Janey kendimi bildim bileli bizimledir," diye söze girdi.

Janey gülümseyerek, "Sherry, otur da, sana sıcak kek getireyim," dedi.

Cody kahvaltı boyunca pek konuşmadı. Anlaşılan onu çiftliğe getirmenin büyük bir hata olduğunu düşünüyordu.

Kahvaltıdan sonra adamlarına gerekli talimatları vermek için izin isteyince, Sherry de, Johnsonlar'ı arayarak Ellie'nin durumunu öğrendi. Luke ona Ellie'nin annesi geldiğinden beri her şeyin kontrol altında olduğunu söyledikten sonra bir kez daha yardımları için teşekkür etti.

Telefonu kapadıktan sonra Cody'nin yanına gelmiş olduğunu gördü. "Hazırsan, gidelim."

"Evet. İzin verirsen Janey'e hoşçakal diyeceğim."

Sherry evden çıktığında Cody ve Heather'in bahçede beklediklerini gördü. Heather kamyoneti işaret ederek, "Onu bu eski şeyle götürmeyeceksin, değil mi?" diye sordu. "Baba, bu kamyonet çok iğrenç."

Cody tartışmaya niyetli olmadığını gösteren bir ses tonuyla, "Kamyonetle götüreceğim," dedi. Fakat bu sözler Heather'i durdurmadı.

"Ama Sherry özel biri. Bence onu Cadillac ile götürmelisin."

Sherry kamyonetin kapısını kendisi açarken, "Hiç önemli değil, Heather," dedi ama tek başına bu kamyonete binemeyeceği için öylece kaldı.

Cody ona yardım etti ve Sherry dönüp Heather'e el salladı. Heather romantik bir şekilde, ellerini göğsünde kavuşturmuş gözlerini kırptırıyordu. Sherry bir kahkaha atmamak için kendini güç tuttu.

Cody'nin çiftliği çok büyüktü. Hiç konuşmadan kilometrelerce gittikleri halde, çitlere ulaşmamışlardı.

Kasabaya ulaşmalarına on dakika kalmıştı ki, Cody çok önemli bir şey söyleyecekmişçesine boğazını temizledi. "Umarım, Heather'in söylediklerini ciddiye almamışsındır."

"Adıma düşürdüğün lekeyi temizlemekle ilgili sözlerinden mi bahsediyorsun?"

Cody, "Evet," diye homurdandı."

"Hayır, tabii ki, ciddiye almadım."

"İyi."

Cody o kadar ciddi görünüyordu ki, Sherry gül-

memek için kendini güç tuttu.

"Öpücüğü de ciddiye almadığını umarım."

Sherry, "Öpücükler," diye mırıldandı. "O kadar ciddi değildir."

O an olanları düşününce, her ikisinin de bu öpüşmeden fazla etkilenmemiş olduklarına karar verdi...

Yoksa etkilenmişler miydi?

Cody, "Olanları unutmak en iyisi," dedi.

"Pekala." Aslında Sherry ona katılmıyordu, ama Cody'nin kendini bu şekilde daha huzurlu hissedeceğini anlamıştı.

Yolun geri kalanında her ikisi de çok sessizdi. Sherry çok büyük bir keşif yapmasına ramak kala, her şeyin boş olduğunu öğrenmiş gibiydi.

Aşk hayatı o güne birçok hayal kırıklığı ile doluydu. Önceleri hayatını paylaşacağı kişinin Colby Winston olduğunu zannetmiş, ama sonraları ona karşı derin hisler beslemediğini fark etmişti.

Aşk hakkında pek fazla bir şey bilmediğini kabul etmek zorundaydı.

Colby aslında Valerie'ye aşık olmuştu. Bir süre sonra Valerie'nin kız kardeşi Steffie İtalya'dan dönmüş ve üç yıldır ayrı kaldığı Charles ile evlenmişti.

Ama Sherry, Norah Bloomfield ile Rowdy'yi düşününce gülümsemekten kendini alamadı. Bu Texaslı milyarderle Norah birbirlerine aşık olduklarında, Orchard Valley'deki herkes bu aşkın sonunun ne olacağını beklemişti. Sherry onların ideal bir çift olduğunu düşünüyordu. Ona göre aşk hariç hiçbir şey Norah'ın, Orchard Valley'den ayrılmasına sebep olamazdı.

Norah evlendikten sonra Sherry zamanının tü-

münü ders çalışmaya ayırmıştı. Sonuçta okulunu bitirmişti ve artık aşka hazırdı. O da dostlarının bulduğu heyecana ve özel birine kavuşmanın verdiği mutluluğa ulaşmak istiyordu. Kendisine kur yapılmasını, değer verilmesini arzuluyordu. Luke'nin Ellie'ye olan duygularını kendisi için hissedecek birini arıyordu. Bir erkeğin ona, Colby Winston'un, Valerie Bloomfield'e baktığı gibi bakmasını istiyordu.

Cody kamyonu GEO'nun arkasına park edince, Sherry emniyet kemerini açtı.

Elini Cody'ye uzatarak, "Beni getirdiğin için teşekkür ederim," dedi.

"Bir şey değil." Cody elini aceleyle sıktıktan sonra, kamyonetten inerek ona yardımcı olmak için yanına geldi. Onu aşağı indirmek için belinden tuttuğunda bir an göz göze geldiler. Sherry, bu dokunuşla adeta felç olmuştu. Cody bakışlarını kaçırınca, kendini toparlayıp, omuzlarına tutunarak kamyonetten indi. Tekrar göz göze geldiklerinde Cody'nin bakışlarından şaşkınlık ve az da olsa pişmanlık okunuyordu.

Cody ondan uzaklaşınca, Sherry aralarında görünmez bir duvar örüldüğünü hissetti. Cody huzursuz bir şekilde, "Dün gece seni öptüğüm için özür dileyecek değilim," dedi.

"Ama pişmanlık duyuyorsun, öyle değil mi?"

"Evet."

Cody'nin bu kadar kesin konuşması Sherry'yi şaşırtmıştı. "Neden?" Bu sözcük dudaklarından bir fısıltı olarak döküldü.

"Çünkü bunu bir daha yapmamak için kendimi çok zorlamam gerekecek." Cody sözlerini tamamlar tamamlamaz kamyonete binerek uzaklaştı.

Sherry de arabasına binerek kliniğe gitti. İçeri girdiğinde karşısında neşeye gülümseyen Mrs. Colson'u buldu. "Hoşgeldin."

"Ellie'nin bir oğlu olduğunu biliyor musunuz?"

"Evet, duydum. Burada haber çabuk yayılır. Ellie bir daha sen olmadan asla doğum yapmayacağını söylüyor."

Sherry bir kahkaha attı. "Doktor Lindsey'den haber aldınız mı?"

"Bu sabah arayıp işlerin yolunda olup olmadığını sordu."

Sherry'nin içi rahatlamıştı. En azından doktorun sorumluluk duygusu vardı. "Tekrar ararsa, onunla konuşmak istiyorum."

"Pekala. Zaten o da seninle konuşmak istedi. Anlaşılan bir yanlış anlaşma olmuş. Sen işe iki hafta sonra başlamak üzere anlaşmışsın."

"Ben de herkese bunu anlatmaya çalışıyordum. Buraya gezmek için gelmiştim. Oysa sizler işe başlamak için geldiğimi zannettiniz."

Mrs. Colson çekmecesinden çıkardığı dosyaya bir göz attıktan sonra, "Burada da işe başlama tarihin iki hafta sonra olarak belirtilmiş," dedi. "O halde neden erken geldin?"

Sherry sabırla, "Houston'a giderken buraya öylesine uğramıştım," diye açıkladı. "Belediye başkanınız buraya kalmak için geldiğimi zannetti. Doktor da öyle. Onu durdurumama fırsat kalmadan oltasını alıp gitti."

"O halde, bir şeyler söylemeliydin."

Sherry içinden yükselen çılgık atma isteğini bastırarak "Denedim ama kimse dinlemedi" dedi.

"Doktor bana bu öğleden sonra kasabaya döneceğini söyledi. Bu mevsimde pek fazla balık yokmuş."

Bunu duyan Sherry, "Arkadaşlarımı aramalıyım," dedi.

"Tabii, hiç durma. Telefon ücretini biz öderiz."

Norah'ı arayarak ona olan biteni anlattı. "Houston'a yarın öğleden sonra gelebileceğim."

"Seni çok özledim. Gelişini sabırsızlıkla bekliyorum, Sherry."

"Ben de seni çok özledim."

"Texas'ı beğendin mi?"

Sherry'nin başına gelenler düşünülürse, bu hiç de adil bir soru değildi. "Buraya geleli pek de uzun olmadı. Ama kasabadaki herkes bana çok sıcak davrandı. Aradan biraz zaman geçtikten sonra aksanlarını da anlayabileceğim."

Norah bir kahkaha attı. "Oh, Sherry seni görmek için sabırsızlanıyorum. Sakın hiçbir şey için endişelenme. Buraya gelir gelmez sana Texas ve halkı hakkında hızlandırılmış bir kurs vermeyi planlıyorum. Sen de burayı en az benim kadar seveceksin."

Sherry bu konuda yorum yapmak istemedi. "Rowdy nasıl?" diye sordu.

"Her zamanki gibi çok meşgul. Yine de, her gece eve dönüp masada karşımda oturduğu sürece bir sorun yok. O çok iyi bir baba, çok da iyi bir eş."

"Valerie ve Steffie sana sevgilerini yolladı. Baban da öyle."

"Onlardan bahsedince ailemi daha da çok özledim. Rowdy sonbaharda Orchard Valley'e gideceğimize söz verdi, ama babamın o kadar bekleyeceğini hiç sanmam."

Sherry gülerek, "En azından ben ondan önce gelmiş olacağım," dedi.

"Ne zaman geldiğin önemli değil, yeter ki, gel."

Sherry arkadaşıyla konuştuktan sonra kendini çok daha iyi hissetmeye başladı. Öte yandan Norah o kadar mutluydu ki, onun bu haline gıpta etmekten de kendini alamadı. Norah ve Rowdy'nin iki küçük çocuğu vardı. İki çocuk evlat edinmek için de, işlemlere başlamışlardı. Zaten Norah çocuklarla her zaman çok iyi anlaşırdı. Sherry, her zaman onun neden çocuklarla ilgili bir meslek seçmediğini merak edip dururdu.

O sırada kendisine bir soru yönelten Mrs. Colson'un sesiyle düşüncelerinden sıyrılmak zorunda kaldı. "Karnın acıktı mı?"

"Hayır, teşekkür ederim."

Mrs. Colson Yellow Rose'yi arayarak kendine bir salata ısmarladı. Sherry de, zaman öldürmek için tıpla ilgili dergilere bir süre göz attıktan sonra Donna Jo'nun geldiğini duydu. Garson valizinin yanında oturan Sherry'nin yanına gelerek, "Ellie'nin doğumuna yardım etmişsin," dedi. Haber gerçekten de çabuk yayılıyordu. Sherry başını evet anlamında, salladı.

"Geceyi Luke ve Ellie ile geçirmiş olmalısın, çünkü sabah başkan seni görmeye geldiğinde burada yoktun."

"Aslına bakarsanız, Cody Bailman beni kendi evine götürdü."

Donna Jo, "Cody'nin evinde mi kaldın?" diye sordu. Mrs. Colson da, o da çok meraklanmışlardı.

"İşim bittiğinde saat ikiyi geçmişti. Çok yorulmuştum. Cody de öyle." Onların yanlış bir fikre kapılma-

larını istemiyordu. "Hiçbir şey olmadı. Demek istiyorum ki, hiçbir şey..." Doğru sözcükleri bulmakta zorlanıyordu. "Cody gerçek bir beyefendi gibi davrandı."

Donna Jo, Mrs. Colson'a göz kırparak, "Zaten her zaman öyle değil midir?" dedi.

"Cody'nin evinde kalarak yanlışı bir şey mi yaptım?"

Mrs Colson, "Hayır," dedi. Cody gerçek bir beyefendidir."

Donna Jo, "O da, her Texaslı gibi centilmence davranmıştır," diyerek söze girdi. "Martha, ona sen mi söylersin yoksa ben söyleyeyim mi?"

Sherry, "Bana ne söyleyeceksiniz?" diye sordu.

Donna Jo ve Mrs. Colson bir süre birbirlerine baktılar.

Bunu gören Sherry, "Ne?" diye tekrar etti.

Mrs. Colson bir süre düşündükten sonra, "Söyle-mek iyi olur," dedi. "Zaten kendisi yakında öğrenir."

Donna Jo başını salladı. "Haklısın."

Sherry, "Neyi öğrenirim?" diye bir kez daha sor-duğu halde, her ikisi de onu duymazlıktan geldiler."

Donna Jo konuyu değiştirmek istercesine, "Martha da, bana senin kasabadan gideceğini söylüyordu," dedi. "Yola çıkmadan önce kafeye gel de, sana yolluk hazırlayayım."

"Teşekkür ederim, uğrarım."

Öğleden sonra doktor gelince Sherry çantasıyla valizini alarak arabasına doğru yürürken, "Ben iki haftadan önce dönmüş olurum," dedi. "O zaman siz de yeniden balık avlamaya gidebilirsiniz."

Kafenin önünden geçerken Donna Jo'ya uğraya-

cağını dair söz verdiğini hatırlayarak arabasını durdurdu. İçeri girince kafenin neredeyse bomboş olduğunu gördü.

"Selam, Sherry. Ne yiyeceksin?"

"Ben hindili sandviç ve diyet gazoz istiyorum."

Donna Jo siparişi mutfaka bildirip geri dönerken birden gözleri parladı. "Selam, Cody."

"Selam." Cody, Sherry'nin yanındaki tabureye oturarak kahve ısmarladı.

Onu daha iyi görmek istercesine işaret parmağıyla şapkasını geri iterek, "Merhaba, Sherry," dedi.

"Selam." Kendini liseli kızlar gibi heyecanlı hissetmesinin çok saçma olduğunu bildiği halde, ağzının kurumasına engel olamıyordu.

"Seninle bu öğleden sonra karşılaşır mıyım diye merak ediyordum."

Sherry, "Doktor geri döndü," dedi ama Cody'nin bunun önemini kavrayıp kavramadığını bilmiyordu.

Cody bir yorum yapmadan omuzlarını silkti. "Öğle yemeği için çok geç kalmışsın."

Donna Joe yemek paketini ve hesabı getirip barın üzerine bıraktı. Sherry, Donna Jo'ya gülümseyerek teşekkür ettikten sonra, "Yolda yemeği planlıyordum," dedi.

Cody bunu duyunca kaşlarını çatı. "Buradan ayrılıyor musun?"

"Houston'a gidiyorum."

Cody'nin yüzü asıldı. "Bu kadar çabuk mu gidiyorsun?"

"İki hafta sonra döneceğim." Paketini alıp kapıya yönelince, Cody da onu şaşırtarak peşinden geldi.

Sherry'nin geçmesi için kapıyı tutarken, "Ben de

seninle konuşmak istiyordum," dedi.

"Oh?"

Cody da onun peşinden arabaya doğru yürüyerek, "Konu, sana bu sabah söylediklerimle ilgili." Sherry'nin gözlerine bakamıyordu. "Çiftliğe dönerken bu konuyu düşündüm ve çok kaba davrandığıma karar verdim."

Sherry, "Bunu fark etmemiştim," diye yalan söyledi. Onun yarattığı yanlış izlenimi düzeltmek istemesi hoşuna gitmişti.

"Senin Ellie'ye şefkatle yaklaşman ve de içinde bulunduğumuz ortam beni çok etkilemişti."

Sherry, "İkimiz de yaşananların bir hata olduğuna karar vermiştik," diye hatırlattı. "Bu yüzden de, her şeyi unutmamız iyi olacak."

Cody önüne bakarak alçak sesle, "Keşke unutabilseydim," deyince, Sherry onu doğru duyduğundan emin olamadı. Gülümsemek için kendini zorlayarak ona baktı. "Affedersin, anlayamadım."

Cody, "Bir şey demedim," diye homurdandı. "Hiçbir şey demedim."

Oysa Sherry'nin ona sözlerini tekrarlatmadan gitmeye hiç niyeti yoktu. "Keşke ne yapabilseydim, dedin?"

Cody uzaklara bakarak iç çekince geniş omuzları kalkıp indi. "Keşke unutabilseydim! Şimdi mutlu oldun mu?"

Sherry yumuşak bir sesle, "Hayır," dedi. "Sadece aklım karıştı."

"Benim de. Senden hoşlanıyorum. Nedenini bilmiyorum, ama senden hoşlanıyorum. Sana bunun beni çok korkuttuğunu söylemekte de bir sakınca gör-

müyorum. İşte, sen de gitmeye karar vermişsin."

"Ama geri döneceğim." Houston'a gitmek ona eskisi kadar cazip görünmüyordu.

"Geri döndüğünde hiçbir şey aynı olmayacak."

"Bunu bilemeyiz."

Cody kendinden emin bir şekilde, "Ben biliyorum," dedi.

"Benden kalmamı mı istiyorsun?"

Cody asabi bir şekilde, "Hayır," dedi. Sonra kendini toparlayarak alçak sesle, "Hayır," diye tekrar etti. Sherry'ye doğru bir adım atarak, "Oh, canı cehenne-me," diye küfür etti. Beline sarılarak onu kendine yasladı ve dudaklarından ateşli bir şekilde öptü.

Sherry'nin dudakları bir gonca gibi açılıvermişti. Sonunda Cody onu bırakarak iç çekti. "Kendimi daha fazla aptal yerine koymadan önce buradan gitsen iyi olacak."

Oysa Sherry araba kullanmak bir yana, hareket edebileceğinden bile emin değildi. "Bunu neden yaptın?"

Cody yüzünde hiç de memnun olmadığını gösteren bir ifadeyle, "Keşke bilseydim," diye cevap verdi.

Sherry etrafına bakınca, onun neden huzursuz olduğunu anladı. Sanki Pepper'deki herkes durmuş onları seyrediyor gibiydi. Yellow Rose'nin penceresinden, Donna Jo dahil pek çok meraklı göz olanları izliyordu.

Cody, Sherry'yi suçlarcasına, "Herkes dedikodu yapmaya başlayacak" dedi.

"Öpüşmeyi başlatanın sen olduğunu hatırlatmak isterim."

"Ama senin de... itirazın yoktu."

Sherry, "Bu hiç de kötü değil, öyle değil mi?" dedikten sonra arabasına bindi.

"Sherry, böyle gidemezsin."

"Neden? Başka ne gibi planların var?"

"Pekala, pekala. Seni öpmemem gerekiyordu." Ne diyeceğini düşünürcesine boynunu sıvazladıktan sonra, "Daha önce de söylediğim gibi, senden hoşlanıyorum," dedi.

"Bunu gösterme şeklin çok garip."

Cody başını sallayarak, "Seni sadece bir gün gördüğüm halde şimdiden her şeyi mahvettim," dedi. "Dinle, iki hafta sonra Pepper'in geleneksel piknik ve dansı yapılacak. Burada ol."

Sherry bir an tereddüt ettiyse de, sonra başını salladı.

"O zaman, hala, aynı şeyleri hissedip hissetmediğimizi göreceğiz."

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Sherry ve Norah son derece lüks olan evin arka bahçesindeki havuzun kenarında güneşleniyorlardı. "Texas deyince aklıma petrol kuyuları, sığır ve pamuk gelirdi. Bir de, dağlarıyla otlakları ve uçsuz bucaksız çölleri." Sherry buzlu çayından bir yudum aldıktan sonra, "Aslına bakarsan, bu eyaletten çok hoşlandım," diye ekledi. "Herkes dostça davranıyor."

"Burası, aynı zamanda, Dostluk eyaleti olarak da bilinir."

Bu Sherry'yi hiç şaşırtmamıştı.

Norah gözleri parlayarak, "Erkekleri çok ilginç," dedi. "Örneğin, kendi aralarında sürekli *gerçek* Texaslı'lar ile buranın yabancıları arasında bir karşılaştırma yaparlar."

"Ne gibi?"

"Mesela, gerçek bir Texaslı hız limiti kuralı hariç kanunlara yürekten bağlıdır. Onlara göre hız limiti çok mantıksız bir şey. Giysiler de ayrı bir konu. Gerçek bir Texaslı şapkasını sadece kendi öldürdüğü yılının derisiyle süsler. Kesinlikle tüy veya başka bir takmaz. Ve de kot pantolonları..."

Sherry, Cody Bailman'ı düşünmemeye çalıştığı halde, onu aklından atamıyordu. Özellikle de, onun kendisini kasabanın ortasında öptüğü an gözlerinin önünden gitmiyordu.

"Sherry."

Sherry başını kaldırınca, Norah'ın el sallayarak onun dikkatini çekmeye çalıştığını gördü. "Başka bir dünyada gibisin."

"Affedersin, ben sadece... Pepper'dekileri düşünüyordum."

"Sanırım Pepper'deki herkesi değil de, sadece o çiftçiye düşünüyorsun."

Sherry, Norah'ın kendi düşüncelerini bu kadar çözümlemiş olmasına şaşırmamıştı. Önüne bakarak, "Onu düşünmeden duramıyorum," dedi. "Senin yanına geldiğimde aramızda olanlarla ilgili bir karara varabileceğimi sanmıştım; aslında aramızda bir şey de olmadı. Zaten onunla yirmi dört saatten daha az bir zaman birlikte olabildim."

"Ondan hoşlanıyorsun, değil mi?"

"Asıl sorun da bu. Onun hakkında ne düşüneceğimi bilemiyorum. Cody'yi onun hakkında bir görüş edinecek kadar iyi tanımıyorum, yine de..."

"Yine de onu düşünmeden edemiyorsun. Onu özleyip, onun yanında olmak istiyorsun. Öte yandan onu birkaç gün öncesine kadar hiç tanımadığın için olanlar sana imkansız görünüyor."

"Evet." Norah'ın onun duygularını böylesine net tanımlayabilmesi Sherry'yi rahatlatıyordu. "Tam olarak böyle hissediyorum."

"Tahmin etmiştim." Norah şezlongda arkasına

yaslanarak yüzünü güneşe çevirdi. "Rowdy hastaneden çıkıp Texas'a döndüğünde ben de böyle hissediyordum. Hayatım onsuz bomboş görünüyordu. Bütün hayatım onun etrafında dönüyor gibiydi."

Sherry, "Ama Rowdy da senin için aynı hisleri besliyordu," dedi.

Norah, "İlk başlarda duygularıma karşılık vermedi," diyerek itiraz etti. "Ben onu çok eğlendiriyordum. Ayrıca, bana Valerie'nin kardeşi olduğum için ilgi duyuyordu. Biliyorsun, aslında o Orchard Valley'e, Val ile Colby'nin nişanını bozmak için gelmişti. Bence o bana çok sonraları aşık oldu."

Sherry, Rowdy'nin Orchard Valley Hastanesi'ne götürüldüğünde yaşanan karmaşayı çok iyi hatırlıyordu. Rowdy'nin uçağı düşmüş ve o da ağır yaralı olarak kurtulmuştu. Çok zor bir hastaydı. Sürekli etrafa emirler yağdırıp duruyordu. Onunla başa çıkabilen bir tek hemşire vardı. O da Norah idi.

Rowdy hastaneden taburcu olmadan çok önce Sherry onun Norah'a aşık olduğunu anlamıştı. Norah'ın ona karşı duyguları da açıkça belli oluyordu. Anlaşılan, başkalarının duyguları hakkında karar vermek çok daha kolaydı.

"Pepper'deki bu işi kabul ettiğin için çok üzgünüm. Bunun bencillik olduğunu biliyorum, ama ben senin Houston'a daha yakın bir yere yerleşeceğini ummuştum."

"Ben eyaletin bu kadar büyük olduğunu zannetmiyordum. Harita üzerinde Pepper, Houston'dan bu kadar uzak görünmüyordu. Ama karayoluna çıkınca yanıldığımı anladım."

Norah, "Keşke buraya gelirken San Antonio'ya uğrasaydın," dedi. "Rowdy birinci yıldönümümüzde beni oraya götürmüştü. Çok güzel bir yerdir."

"En kısa zamanda oraya gideceğime söz veriyorum."

"Ama sakın yalnız gitme. Orası sevgililer için bir yer."

"Pekala. Ö halde, seyahat planı yapmadan önce aşık olmaya gayret ederim."

O akşam işten erken dönen Rowdy, Norah'a uzun zamandır beklediği iyi haberi de getirmişti. Cassidyler bir yıl önce anne ve babaları ölen iki çocuğu evlat edinmek için çabalıyorlardı. Ama önlerine bazı hukuki zorluklar çıkıyordu.

Rowdy, Norah'ın yanağından öperken, "Anladığım kadarıyla, dava çok kısa bir süre sonra bitecek," dedi.

Birbirlerine deliler gibi aşık olan bu iki insanı görmek içinin burkulmasına sebep olmuştu. Onlara bakmak bile kendi yalnızlığını hatırlatıyor ve giderek arkadaşlarının çoğunun hayatlarını paylaşacak kişiyi bulduklarını fark etmesine sebep oluyordu.

Norah kocasına buzlu çay koyarken, "Grace'nin bir dişi çıkıyor," dedi.

Bunu duyan Rowdy, "Bunu görmem gerek," dedikten sonra bebeğin odasına doğru yürümeye başladı.

Norah onun ardından, "Rowdy, sakın onu uyardırma," diye seslendi. "Bütün öğleden sonra huzursuzdu."

"Ben de, Jeff ve onunla yüzmeyi planlamıştım."

"Yüzmek için onların uyanmasını beklemelisin." Sherry'ye dönerek iç çekti. "Rowdy'nin henüz bir çocuk olduğuna yemin edebilirim. Kendine onunla oyun oynayacak birilerini arıyor."

"O harika biri. Neredeyse sizi kıskanacağım."

Norah uzanıp Sherry'nin koluna dokunduktan sonra, "Buna hiç gerek yok," dedi. "Artık senin de sıran geliyor. Sanırım, bu beklediğinden de çabuk olacak."

Sherry, "Umarım," dediği halde arkadaşının görüşünü paylaşmıyordu.

O sırada tekrar yanlarına gelen Rowdy, "Sherry, dün bana bahsettiğin çiftlik sahibi hakkında araştırma yaptım," dedi. "Cody James Bailman. Otuz beş yaşında. Yirmi birinde evlenmiş. Şu an dul. Heather adında bir kızı var. Pepper'in dışında on bin dönümlük bir sığır çiftliği var. Üç yıl üst üste de Sığır Üreticileri Birliği'nin başkanlığına seçilmiş."

Norah, "Hepsi bu mu?" diye sordu.

"Sığırların yanı sıra at da yetiştiriyor."

Bu bilgiler Sherry'nin bildiklerine pek fazla bir şey eklemiyordu.

"Oldukça dürüst birine benziyor. Onu birkaç yıldır tanıyan biriyle konuştum. Cody Bailman hakkında çok iyi şeyler söyledi. Ben senin yerinde olsam, onunla evlenip hemen birkaç çocuk sahibi olurum."

Norah, "Rowdy!" diye itiraz etti.

"Sen bana böyle yapmadın mı?" Sherry'ye dönüp, "Onunla evlen," dedi.

"Onunla evlen!"

Birkaç gün sonra Sherry, Pepper'e geri dönerken Rowdy'nin sözleri beyinde yankılanıyordu. Cody'nin söylediklerini de unutmamıştı: *O zaman, hala, aynı şeyleri hissedip hissetmediğimizi göreceğiz.*

Yolda lastiği patladığı için, Sherry, Pepper'e umduğundan çok daha geç vardı.

Tamirciden Cody'ye telefon etmeye çalışmış, ama bir cevap alamamıştı. Panayırın büyük kısmını kaçıracağını anlayınca da, öğle yemeği için mola vermeden yola devam etmişti.

Kasabaya varınca, sokak lambalarının renk renk kağıtlarla süslenmiş olduğunu gördü. Pepper bayramlık elbiselerini giymiş çocuklar gibiydi.

Parlak renklerle boyanmış tabelaları takip ederek kasabanın parkına yöneldi. Parka yaklaştıkça ızgaralarda hazırlanan yemeklerin kokusunu almaya başlamıştı. Parka yerleştirilmiş olan hoparlörlerden müzik sesleri yükseliyordu.

Sherry, parkta dolaşan insanlardan hiçbirini tanı-mıyordu. Aslında Cody ile karşılaşmadan önce kendine çekidüzen vermek istemişti, ama çok geç kalmıştı. Ayrıca dizine kadar inen kot eteği, kovboy gömleği ve deri çizmeleri o geceki dans için çok uygundu.

"Sherry!"

Arkasını dönünce Cody'nin kızının ona el sallayarak seslendiğini gördü. Heather koşup boynuna sarılınca da hazırlıksız yakalandığından sendeledi.

"Geleceğini biliyordum! Bundan bir an olsun şüp-he etmedim. Söylesene, babamı gördün mü?"

"Hayır, şimdi geldim."

"O senin gelmeyeceğini düşünüyordu. Bilirsin,

erkekler böyledir. Hep en kötüsünü düşünerek, hayal kırıklığına uğramaktan kurtulmaya çalışırlar."

Cody'nin yaklaşımı Sherry'yi üzmüştü. "Ona geleceğimi söylemiştim."

"Biliyorum, ama babam geleceğine inanmıyordu. Fakat ben inanıyordum. Saçımı nasıl buldun?" Gür saçlarını bukleler halinde omuzlarına dökmüş olan Heather çok güzel görünüyordu. "Hadi, gel, babam gitmeden onu bulalım."

Sherry çok geçmeden bir grup erkekle birlikte ateşli bir tartışma yapmakta olan Cody'yi gördü. Sherry onların politikadan bahsettiklerini zannetmişti. Oysa birkaç adım atınca, gruptakilerin Billy Bob'un ızgara sosuna acı biber ekleyip eklememesi gerektiğini tartıştığını duydu.

Sherry onların sözünü kesmek istemiyordu, bu yüzden de Heather'i durdurdu.

Bunun üzerine Heather, "Ama tartışma saatlerce sürebilir!" diye yüksek sesle itiraz edince, Cody kızının sesini duyup onlara doğru döndü.

Bakışları kızından Sherry'ye kaydıığında, onu gördüğüne inanamıyormuş gibi bakıyordu. Arkadaşlarından izin alarak yanlarına doğru yürümeye başladı.

"Geleceğini zannetmiyordum."

"Yolda lastiğim patladı ve değiştirmek saatlerce sürdü. Telefon ettim, ama sanırım herkes piknik için çiftliği terk etmişti."

"Aç mısın?"

Sherry, "Hem de çok," dedi.

Cody cebinden bir tomar para çıkardıktan sonra bir kısmını Heather'e uzattı. "Sherry'ye bir tabak ız-

gara et getir."

"Ama Baba, ben onunla konuşmak istiyordum ve..."

Cody'nin bir bakışı bu itirazı susturmaya yetmişti.

"Pekala, anladım. Sen onunla yalnız kalmak istiyorsun. Sizden ne kadar uzak kalmam gerek?" Bu soruyu sorduktan sonra abartılı bir şekilde iç çekti. "Bir saat? İki saat?"

Cody bu soruyu duymazlıktan gelerek yüz metre ötedeki ağacı işaret etti. "Söğüt ağacının altında olacağız."

Heather imalı bir şekilde, "Söğüt ağacı," diye tekrar etti. "İyi seçim, Baba. Hem de çok iyi. Ben bile daha uygun bir yer düşünemezdim."

Heather uzaklaştığında Cody rahat bir nefes aldı. "Kızım adına özür dilerim." Gülümseyerek, "O da, senin dönüşün için en az benim kadar sabırsızlanıyordu."

Cody'nin gülümseyerek söylediği bu sözler Sherry'nin içini ısıttı. Ayı kaldıkları süre ona bir ömür kadar uzun gelmişti. Aslında sadece iki gün içinde tanıdığı biri hakkında böyle hissetmesi çok anlamsızdı, ama artık anlamı olan pek fazla bir şey kalmamıştı.

Sherry birden korkuya kapıldı. Hissettikleri onu ürkütüyordu. Onunla birlikte olmaktan, öpüşmekten ve onun vermeye hazır olduğundan fazlasını istemekten korkuyordu. Kendi hislerinin bu kadar yoğun olması çok saçmaydı. İlk başta Norah ve Rowdy'nin mutluluğuna tanık olmanın onu etkiledi-

ğini zannetmişti.

Oysa Cody'yi görünce aklı daha da karışmıştı. Bu erkek onu pek çok şekilde etkiliyordu. Ama bu hislerin Cody'den kaynaklandığından emin değildi. Belki o Cody'nin kendisine verebileceklerinden etkilenmişti. Mutluluğa hayatı boyunca ilk kez bu kadar yaklaşmıştı.

Artık yalnız yaşamaktan, akşamları boş bir eve girmekten, her düğünde gelin yerine nedime olmaktan bıkmıştı. O da, bir eş, yuva ve bir aile sahibi olmayı arzuluyordu. Yoksa çok fazla şey mi istiyordu?

"Arkadaşların nasıl?"

"Birbirlerine deliler gibi aşıklar." Aslında Sherry böyle bir şey söylemeyi planlamadığı halde, dudaklarından dökülen ilk cümle bu olmuştu. Utancını gizlemek için hemen başını çevirdi.

"Yeni mi evlendiler?"

Sherry başını salladı. "Evleneli dört yıl oldu. İki de çocukları var. Birkaç hafta içinde iki tane de evlat edinmeye hazırlanıyorlar."

"Çok cömert ve sevgi dolu insanlar olmalı."

Gerçekten de, Norah ve Rowdy tanıdığı tanıdığı en şefkatli insanlardı. Birbirlerine hissettikleri sevgi etraflarındakileri de sarıp sarmalıyordu.

Cody onun ne düşündüğünü o kadar iyi anlıyordu ki, gerçeği söylemek zorunda olduğunu hissetti. "Seni yeniden görüp, sana beslediğim duyguları hissetmekten ölesiye korkuyordum. Seni hiç tanı mıyorum. Bu yüzden de, ne düşünmem gerektiğini bilmiyorum."

Cody bir kahkaha attı. "Bu konuda yalnız değil-

sin. İlk baştan beri, kendi kendime bunun çok saçma olduğunu tekrarlayıp duruyorum. Ben de seni pek tanımıyorum. Bunca yıl boyunca neden bütün kadınların içinden seninle ilgilendiğimi de bilmiyorum."

O sırada Heather yanlarına gelerek, "Sizi rahatsız ediyor muyum?" diye sordu. Sherry'ye tabağını uzattıktan sonra kendini battaniyenin üzerine attı. "Bunu senin için aldığımı söyleyince, Başkan Bowie ona bir dans sözü vermeni istedi. Bütün öğleden sonra mangalın başındaymış; artık güzel bir yüz görmeyi hak ettiğini düşünüyor."

Sherry tabaktaki yemeklere bakarak, "Bunlar mükemmel görünüyor," dedi.

O sırada gözlerini kızından ayırmayan Cody, ondan kendilerini rahat bırakmasını ister gibiydi. Ama Heather bu bakışı görmezlikten gelerek, "Sonunda bir karara vardınız mı?" diye sordu.

"Hayır, zaten pek fazla yalnız kalamadık, öyle değil mi?"

"Bence kaldınız."

Cody gözlerini kapadı. "Heather, lütfen."

"Sherry'ye dans etmeyi teklif edecek misin, yoksa Başkan Bowie'nin onu senden çalmasına göz mü yumacaksın? Erken kalkan çok yol alır diyen, sen değil misin? Biliyorsun ki, Başkan Bowie, Sherry'den çok hoşlanıyor."

"O evli bir erkek."

Heather, "Ne olmuş?" dedi. "Bu Russel Forrester'in Milly ile kaçmasına engel olmadı, değil mi?"

Cody'nin yüzünün aldığı renkten, onun giderek öfkelenmeye başladığını görebiliyordu. Yine de, He-

ather yanlarına geldiği için çok memnundu. Böylece duygularını analiz edecek zaman buluyordu. Eğer Heather yanlarına gelmemiş olsa, çoktan Cody'nin kollarına atılmış olacaktı. Oysa duygularının cinsel çekicilikle bulutlanmasını istemiyordu.

O sırada Başkan Bowie'nin sesiyle düşüncelerinden sıyrıldı. "Cody Bailman, Sherry'yi ağacın altına mı sakladın?"

Heather babasına yüzünde bezgin bir ifadeyle bakarak, "Sana başkanın Sherry'yi senden önce dansa kaldıracığını söylemiştim," dedi.

Bunun üzerine Cody ayağa kalkarak, "Şu an yemek yiyor," dedi.

Sherry, "Selam, Başkan," dedikten sonra elindeki tavuk budunu göstererek, "Anladığım kadarıyla yemeklerden siz sorumluymuşsunuz," diye ekledi.

"Aynı zamanda, çok da iyi dans ettiğimi bilmelisin. Benim gibi yaşlı bir adamla dans etmenin senin açısından bir sakıncası olup olmadığını sormaya geldim."

Sherry bir kahkaha attı. "Siz o kadar da yaşlı sayılmazsınız."

Cody şakacı bir şekilde, "Eşin ne düşünüyor?" dedi ama Sherry bu şakanın ardında bir şeylerin yattığını hissetti. Fakat bunun huzursuzluk mu, yoksa kıskançlık mı olduğunu anlayamadı.

Başkan omuzlarını silkerek, "Hazel bunu umursamaz," dedi. "Onunla otuz yedi yıldır evliyim. Ayrıca, şu an arkadaşlarıyla konuşuyor."

"Sherry?" Cody onun bu teklifi reddetmesini bekliyor gibiydi.

Biri babası yaşında olsa bile, iki erkeğin kendisi için çekişmesi Sherry'nin hoşuna gitmişti. "Sayın Başkan, sizinle dans etmek benim için büyük zevk."

Cody hiç de mutlu görünmüyordu.

Heather, "Ben sana böyle bir şey olacağını söylemiştim," diye ısrar etti. "Senin sorunun ne biliyor musun? Beni asla dinlemiyorsun, Baba. Ben aşk romanları okuduğum için bu işlerden anlıyorum."

Bunu duyan Sherry bir kahkaha atarak ayağa kalktı. Sonra da başkanın koluna girerek piste doğru yürümeye başladı.

Cody ve Heather de peşlerinden geliyordu, ama Başkan sürekli konuştuğu için onların ne dediğini duyamadı. Yine de, Heather'in babasını azarlamaya devam ettiğinden emindi.

Willie Nelson'un bir folk şarkısı eşliğinde dans ederken bir kadının, "Selam, Sherry," dediğini işitti.

Dönüp bakınca, şerifle dans etmekte olan Donna Jo'yu görüp, ona el salladı. Mrs. Colson da, Doktor Lindsey ile çılgınca tango yaparcasına bir sağa bir sola dans ediyordu.

Başkan, Sherry'nin beklediğinin aksine çok iyi bir dansçıydı. Müzik bittiğinde başı dönen Sherry bakışlarını kaldırıncı Cody'nin yanlarında durduğunu gördü. "Sanırım bu dans bana ait."

"Tabii." Başkan zarif bir şekilde yana çekilerek Heather'e döndü. Kıkırdayarak gülen kızın önünde reverans yaparak onunla dans edip etmeyeceğini sordu.

Heather de vakur bir edayla dans teklifini kabul etti.

Sherry elini Cody'nin omzuna koyarken, "İşte, yine buluştuk," dedi.

"İlk önce benimle dans etmeliydin."

"Neden?" Sherry onun ses tonundan hiç hoşlanmamıştı. Cody, Başkan Bowie'yi rakip olarak görüyor olamazdı!

"Eğer önce benimle dans etseydin, kızımдан bir söylev dinlememi engellemiş olurdun. Ona göre, benim taktiklerim bugünün modern kadını karşısında yetersiz kalıyor."

"Canını sıkın bir şey mi var?"

"Evet. Sen kollarımdayken kendimi çok iyi hissediyorum. Sanırım bunu söylemem pek de uygun olmadı, ama ne söylemem veya ne yapmam gerektiğini bilemiyorum."

Sherry onun yanağına dokunarak, "Bu söylediğin çok güzeldi," dedi.

Cody bir süre sessiz kaldı. "Peki, ya sen?"

Sherry başını geri çekerek onun gözlerine baktı. Cody'nin bakışları duygu yüklüydü. Cody, "Sen de benim gibi hissettiğini söylersen, işleri daha da kolaylaştırabilirsin," dedi. "Şu an kendimi bir aptal gibi hissediyorum."

"Senin yanında olmak hoşuma gidiyor."

"Herkesin önünde seni öpmem işleri daha da karıştırdı. Hayatım boyunca hiç bu kadar aptalca bir şey yapmamıştım."

Sherry ona daha da sokularak, "Senin yerinde olsam böyle bir şey söylemezdim," dedi. "Benim çok hoşuma gitmişti."

"Sorun da, bu ya." Cody, "Benim de hoşuma gitti,"

diye homurdandı. "Ne düşündüğümü biliyor musun? Bunların hepsi Heather'in yüzünden. Her şey onun şu çılgın projesiyle başladı."

"Heather'in projesi mi?"

"Ne dediğimi unut."

"Neden bu kadar kızdın? Bunun sebebi başkanla dans etmiş olmam mı?"

"Tabii ki, hayır. Bunun o olayla ilgisi yok."

"O halde, neyle ilgisi var?"

Cody, "Seninle," diye gürledi.

Hoparlörlerden Dolly Parton'un hızlı bir parçası yükselmeye başladığı halde, onlar yavaş dans etmeye devam ediyorlardı. "Cody, istersen artık oturalım."

"Oturamayız."

"Neden?"

"Çünkü oturduğumuz anda bir başkası seni dansa kaldıracaktır. Buna izin veremem."

Sherry yüzünde şaşkın bir ifadeyle bakarak, "Cody, çok saçma davranıyorsun," dedi.

"Bana bunu söylemene gerek yok. Senin, Ellie'nin bebeğini kollarında tutuşunu gördüğüm andan beri çok saçma davranıyorum. Seni öptükten sonra bir daha kendime geledim. Şimdi Luke gibi mantıklı bir adamın neden at sırtında bir spor arabasının peşinden gitmek gibi saçmalıklara kalkıştığını anlıyorum ve bu hiç hoşuma gitmiyor."

Çok romantik bir itiraf gibi başlayan konuşma giderek çekiciliğini yitirmeye başlamıştı. Sherry sinirlenerek, "Ben de sana karşı hissettiklerimden hoşlanmıyorum, Cody Bailman," dedi. "Sen hayatıma girene dek son derece güzel bir yaşantım vardı."

"Benim de öyle."

Sherry ondan uzaklaşarak, "Sonradan pişman olacağımız bir şey söylemeden önce bu konuşmaya bir son versek iyi olacak," dedi.

"Harika."

Dans pistinden uzaklaşmaya çalışırken, Cody'nin da peşinden geldiğini fark etti. Bir ağacın altında Ellie'nin oturduğunu görmüştü. Cody'yi görmezlikten gelerek o yöne doğru hızla yürümeye başladı.

"Sherry, kahretsin! Bekle beni!"

Sherry yoluna devam etti. Ellie, onların haline gülererek neşeyle, "Görüyorum ki, Luke Johnson'dan daha inatçı erkekler de varmış," diye ona takıldı.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Sherry, Ellie'nin yanına otururken, "Cody beni çok öfkeliendiriyor," dedi.

Ellie kucağındaki oğlunun sırtını okşayarak, "Erkekler dünya kurulduğundan beri kadınları kızdırmaktan başka bir işe yaramamıştır zaten," diye cevap verdi. "Hepsi de çok mantıksız yaratıklar."

"Buna mantıksızlık denmez... çok daha korkunç. Hiç kimse, onun yaptığı gibi, bir iltifatı hakarete dönüştüremez."

Ellie, "İlk birlikte olduğumuz zamanlarda bunu Luke de yapardı," dedi. "Bana, zayıf bir kız için pek de fena sayılmazsın, gibi sözler söylerdi."

Sherry, Cody'ye çok kızgın olduğu halde bir kahkaha attı. O arada Luke'nin Cody'yi yakalayıp bir şeyler anlatarak oyaladığını gördü. Demek Cody'nin peşinden gelememesinin sebebi Luke idi. Küçük kızını omuzlarına oturtmuş olan Luke'nin, Cody'ye kadınlar hakkında birkaç ipucu vermesini diledi.

Sonra da, düşüncelerini ondan soyutlamak için Ellie'ye döndü.

Ellie kucağında uyuyan Phillip'e bakarak, "Onun doğduğu akşam sen yanımda olduğun için çok şanslı-

yım," dedi. "Yanımda olman birçok şeyi değiştirdi."

Sherry ise, "Bütün işi yapan ben değildim," diye hatırlattı.

Ellie oğlunu emzirirken, "O halde ikimizin iyi bir takım olduğumuzu söyleyebilirim," dedi. "Pepper'e yerleşeceğin için çok mutluyum. Seninle şimdiden dost olduğumuzu hissediyorum."

Sherry başını kaldırınca Heather'in, babasının yanına gidip, onunla konuştuğunu gördü. Cody'nin kızı duyduklarından memnun olmamışa benziyordu. Babasıyla konuşması bitince, başını öfkeli bir şekilde geri atarak Ellie ve Sherry'ye doğru yürümeye başladı.

"Söyler misin, babam yine ne yaptı? Eminim, aptalca bir şey söylemiştir." Sherry'nin yanına otururken, "Onu eğitmeye çalışıyorum, ama bir işe yaramıyor," dedi. Öfkeyle babasına bakarak, "Neden ikinci kez evlenmediğini artık anlayabiliyorum," diye ekledi.

Ellie ve Sherry birbirlerine bakarak gülümsediler. "Onu bu kadar zorlama, Heather."

"Ama ben babamın evlenmesini istiyorum. Böylece benim de kardeşlerim olabilir."

Sherry, "Heather, baban bana senin bir projenden bahsetmeye başlamıştı," diyerek söze girdi. "Ama sonra pişman olup gerisini getirmedi."

Heather, "Anlaşılan, ne babam ne de kasabadakiler bunu unutmama izin verecek," diye mırıldandı.

Bunun üzerine Ellie, "Kabul etmelisin ki, oldukça eğlenceli bir projeydi," dedi.

"Oh, tabii herkes benimle çok eğlendi."

Sherry meraklanmıştı. "Bana da anlatın."

"Ben 4H grubunun bir üyesiydim ve biz her bahar bir projeyle uğraşırdık. Bir bahar tavşan yetiştirmiştik. Başka bir bahar da, ben atım Misty'yi yarışlara hazırladım. Geçen bahar ise, babama bir eş bulmaya karar verdim."

Sherry, "Ciddi olamazsın!" dedi.

Heather, "O zamanlar çok ciddiydim, ama artık çok aptalca geliyor," diye cevap verdi. "Her neyse, kasabadakiler bunun hakkında günlerce konuştular. Babam da bana çok kızdı."

Sherry ne diyeceğini bilemiyordu. "Demek benimle tanıştığında bu yüzden çok sevindin."

"Doğru. Üstelik seni babamın yatağında uyurken bulmuştum."

Sherry, Ellie'ye kaçamak bir bakış attıktan sonra, "Cody konuk odasında uyumuştı," diyerek bir açıklama yapma gereği duydu.

Heather, "Arkadaşım, Carrie Whistler bizde kalmıştı", dedi. "Ertesi gün çarşafaları değiştirmem gerekiyordu, ama ben unuttum." Tekrar Sherry'ye döndü. "Sen babam için çok uygunsun. Ondan hoşlanmaya başlayacağını ummuştum. Bence sen çok iyi bir anne olursun."

Sherry ağlamak üzere olduğunu hissetti. "Kimse bana bugüne kadar böylesine güzel bir iltifat etmemişti, Heather. Fakat bu işler böyle yürümez. Çok üzgünüm. Sırf sen kardeş istiyorsun diye babanla evlenemem."

"Ama ondan hoşlanıyorsun, değil mi?"

"Evet, ama..."

"Ama o saçma sapan konuşup seni kendinden soğuttu."

Ellie, Heather'e dönerek, "Neden her şeyi kendi haline bırakmıyorsun?" dedi. "Böyle giderse sen işleri karıştıracaksın."

"Ben yardım etmezsem babam hiçbir şey başaramaz."

Ellie, "Annenle kendi başına evlendi, öyle değil mi?" diye hatırlattı. "O zaman gayet iyi bir iş yapmış."

"Ben Sherry'yi çok seviyorum. Babam da öyle. Onun tek hatası, romantizmin zaman kaybı olduğunu düşünmesi. Bana bu koalamamacaya bir son verip, sonuca ulaşmak istediğini söyledi."

Sherry öfkeyle Cody'ye bakarak, "Böyle mi dedi?" diye sordu.

"Çiftlik işleri ile çok meşgul olduğu için flört etmeye vakti olmadığını da söyledi."

"Bunun doğru olduğundan eminim." Sherry romantik düşler kurarak kendini aptal durumuna düşürmüştü. Anlaşılan, Cody aslında onunla ilgilenmiyordu. Sadece kızını memnun etmek için birini arıyor olmalıydı. Sherry midesinin bulandığını hissetti. Ne zaman aşka ve romantizme inansa, böyle hayal kırıklığına uğrardı. Arkadaşları için çok basit görünen şeyler, onun için hiç de öyle olmuyordu.

Kendini bitkin hisseden Sherry ayağa kalkarak, "Çok yorucu bir gün geçirdim," dedi. "Gidip valizlerimi açtıktan sonra banyo yapacağım."

Heather, "Gidemezsin!" diye itiraz etti. "Babamla senin adını yarışma listelerine yazdım. Gündüz hava çok sıcak olduğu için yarışmaları akşam yapıyorlar."

"Ben babanın benimle eş olmak istediğini zannetmiyorum."

Heather, "İstiyor," diye ısrar etti. "Lütfen, kal. Lütfen."

fen, lütfen. Babamı, bu fırsatı berbat ettiği için asla affetmem sonra."

Sherry, Cody'nin kızına neden kızdığını anlamaya başlıyordu. "Heather, lütfen çöpçatan rolü oynamaktan vazgeç. Bu faydadan çok zarar getirir. Baban benimle görüşmek isterse, sen onu zorlamadan da bunu başarabilir. Bu işe karışmayacağına söz vermelisin."

Heather'in iri mavi gözlerinden üzüntüsü okunuyordu. "Böyle davranmamın sebebi, seni çok seviyor olmam. Birlikte çok eğleneceğimizden eminim."

"Bunun için babana ihtiyacımız yok."

"Yok mu?"

Ellie, "Güven bana, bir erkek eğlenenize engel bile olabilir," diyerek söze girdi.

"O halde, benimle okul için giysi satın almaya gelir misin? Diğer bir deyişle, seninle ikimiz çarşıya çıkıp her önümüze gelen dükkana girebilir miyiz?"

"Bu çok hoşuma gider."

Heather önüne bakarak, "Sutyen ve benzeri şeylere de ihtiyacım var," diye mırıldandı.

Sherry gülümseyerek, "Abilene'ye gidip alışveriş yapabiliriz," dedi.

Bunu duyan Heather'in gözleri parladı. "Bu harika olur!"

"Bu durumda, yarışmalarda babana senin eşlik etmen gerekecek."

"Ben de senin gibi düşünüyorum." Birden Heather'in yüzünde muzip bir ifade belirdi. "Belki de, babam ilk kez bu yıl, yarışmalarda birincilik kazanamaz."

Sherry, "Heather, babana iyi davran," diyerek iti-

raz etti.

"İyi davranırım. Ne de olsa, sen ve ben bir anlaşılmaya vardık."

"Pekala. Ben artık kliniğe gidiyorum."

"Kalmak istemediğinden emin misin? Bu gece ilerleyen saatlerde havai fişek gösterisi yapılacak."

Ellie, "Sanırım, Sherry bu gece görmek istediği bütün havai fişekleri gördü," dedi.

"Haklısın, gördüm. Daha sonra görüşmek üzere, Heather. Hoşçakal, Ellie." Eğilip Phillip'in başından öptükten sonra, "Mutlaka yakında bir gün buluşalım," diye ekledi.

Ellie, "Bunun için sabırsızlanıyorum," dedi.

Sherry arabasına varmak üzereyken Cody yanında belirdi. Bir süre onun yanında yürüdükten sonra, "Seni kırmak istememiştim," dedi.

Sherry iç çekerek gözlerini kapadı. "Biliyorum."

"Ama hala kızgınsın, öyle değil mi?"

"Hayır, sadece cesaretim kırıldı diyebilirim." Arabasının kapısını açarken, "Heather bana 4H projesinden bahsetti. Bu da, pek çok şeyi anlamama yardımcı oldu."

"Ne gibi?"

"Örneğin, senin benimle neden ilgilendiğini anladım. Ellie'nin doğum yaptığı gece beni neden kasabaya değil de, çiftliğe götürdüğünü de anladım."

"Bunun arkasında hiçbir anlam yoktu. Sadece ikimiz de çok yorgunduk, o kadar."

Onunla yeniden tartışmaya hiç niyeti olmayan Sherry, "Endişelenmene gerek yok," dedi. Hem çok yorgun hem de hayal kırıklığına uğramış bir haldeydi. "Heather ile çok güzel bir sohbet ettik. Onu çok

mükemmel yetiştirmişsin. Harika bir kız. Eğer senin için bir sakıncası yoksa onunla dost olmak istiyorum. Onunla Abilene'ye gidip alışveriş yapmaya karar verdik."

"Tabii ki, sakıncası yok."

"Teşekkür ederim." Sherry arabasına binip kontağı çevirdi. Aslında oradan hemen uzaklaşmak istiyordu, ama Cody kapıyı kapamasına engel oldu.

"Meraklı biri gibi davranmak istemiyorum, ama bütün bunlar ne anlama geliyor?"

"Sadece kovalamacaya bir son veriyorum, o kadar. Ayrıca, bu maskaralığı daha fazla sürdürmene gerek olmadığını da bilmelisin."

"Ne maskaralığı?"

"Benden hoşlanıyormuş gibi davranma maskaralığı."

"Ben senden *hoşlanıyorum*."

"Ama hoşlanmamış olmayı diliyorsun, öyle değil mi?"

Cody ağzını açtı, ama sonra konuşmaktan vazgeçti. Bir süre düşündükten sonra nihayet, "Bunu yüzüme vuracağını bilmeliydim," diyebildi. "Haklısın, benim bir kadına ayıracak zamanım yok. Bir çiftliğim var ve de yılın en yoğun zamanlarını yaşıyoruz."

Sherry, Cody ile ne yapacağını bilemiyordu. Onu kırmak istemediği konusunda içten olduğuna emin-di. Yine de, sürekli kendisini kızdırmaktan geri kalmıyordu.

Cody kaşlarını çatarak, "Ama bir sorun var," dedi. "Eğer senin üzerinde hak iddia etmezsem, etrafında bir sürü başka erkek olacak."

Cody sanki bereketli bir toprak parçasından bah-

seder gibiydi.

"Hak iddia etmek mi?"

"Kasabadaki herkesin, senin benim kadını olduğun anlamasını istiyorum."

"Ben *hiç kimsenin* kadını değilim."

"Henüz değil, ama benim kadını olma konusunu düşünmeni istiyorum." Cody şapkasını çıkarınca, Sherry onun ciddiyetini belli etmeye çalıştığını anladı. "Eğer benimle evlenmeyi kabul edersen..."

"O zaman *ne* olacak?"

"O zaman bu işi bitirmiş oluruz. Çünkü benim bir kadına kur yapmak için ne zamanım ne de..." Cody tereddüt etti ve mahcup bir şekilde ekledi. "... ne de tecrübem var."

Sherry pişman olacağı bir şey söylememek için dudağını ısırarak başını salladı. Romantizm hayallerine veda etmenin zamanı gelmişti! Ay ışığında şampanya içip, çikolata sosuna batırılmış çilek yeme arzularına da veda etmeliydi. Ya da, Norah'ın dediği gibi, bir hafta sonu baş başa San Antonio'ya gitmeye...

Sherry, Heather'in babasına öfkelenmesine çok hak veriyordu.

Cody, "Evet?" dedi.

Sherry bir süre ona baktıktan sonra, "Ciddi değilsin, değil mi?" dedi.

"Aksine, çok ciddiyim. Senden hoşlanıyorum. Sen de benden hoşlanıyorsun. Başka ne bekliyoruz? Aklımızı kullanıp şu romantizm işini bir yana bırakalım."

Sherry masum bir şekilde, "Ve?" diye sordu.

"Evlenelim gitsin. İki haftadır sürekli seni düşünüyorum. Sen de, beni... bunu gözlerinden okuyabili-

yorum. Öpüştüğümüz zaman neler olduğunu da biliyorsun. Oyun oynamak yerine, neden sen de bazı şeyleri itiraf etmiyorsun? Zaten ben, kadınların basit ihtiyaçları neden kelimelerle süslemek istediklerini asla anlayamamışımdır. Ayrıca çocuk istersen, buna kesinlikle karşı çıkmam."

Sherry vereceği cevabı büyük bir dikkatle seçmesi gerektiğini düşünüyordu. Ama düşünme süresi uzayınca Cody sabırsız bir şekilde, "Evet?" dedi.

Sherry sakın görünmeye çalışıyordu. "Senin gibi teklifte bulunan biriyle evleneceğime, kızarmış yılan eti yerim."

Cody bir süre ne diyeceğini bilemedi. Sonunda, "Siz kadınların sorunu bu işte," diyebildi. "Her şeyin gümüş bir tepside sunulmasını istiyorsunuz. Ayrıca bilgin olsun diye söylüyorum, yılan eti çok lezzetlidir."

Sherry sertçe, "Gümüş tepside sunulsa bile yılan eti yiyebileceğimi sanmıyorum," dedi. Cody'ye çok öfkelenmişti.

"Demek ki, son sözün bu."

"Evet."

"Teklifimi reddediyorsun, öyle mi?"

"Evet."

"Bunu daha önceden tahmin etmeliydim. Senin bu konuda dik kafalılık edeceğini biliyordum."

Sherry dostça davranmaya çalışarak, "Bu konuda üzülmene gerek yok," dedi. "Teklifine hiç düşünmeden evet diyecek pek çok kadın olduğundan eminim. Ama ben onlardan biri değilim." Kapıyı kapatmak için uzanınca, Cody kenara çekilmek zorunda kaldı.

"İyi geceler, Cody."

Cody, "İyi geceler," diye mırıldandıktan sonra arkasını dönüp uzaklaştı. Bir an onu vazgeçirmek istermişçesine arkasına baktıysa da, sonra fikrini değiştirdi. Sherry de, gaza bastığı gibi yola koyuldu.

"Biz konuştuktan sonra, babamla aranızda neler oldu?" Sabah erkenden Sherry'yi arayan Heather, telefonda fısıldıyordu.

"Şu an çalışıyorum. Seninle konuşamam, Heather."

"Eğer bir hastan yoksa, birkaç dakika konuşamaz mıyız? Lütfen."

"Pekala, babanla benim aramda hiçbir şey olmadı." Tabii, bu doğru değildi. Aslında bir gece önce, hayatında ilk kez evlenme teklifi almıştı.

"O hâlde, babam neden yaralı bir hayvan gibi davranıyor?"

"Bunu neden ona sormuyorsun?"

"Ciddi olamazsın. Bu haldeyken, kimse onunla konuşmak istemez. Slim bile onun yoluna çıkmamaya çalışıyor."

"Ona biraz zaman ver. Yakında sakinleşir."

"Eğer beklemeye niyetim olsaydı, seni arayıp ne olduğunu sormazdım."

Sabrını yitirmeye başlayan Sherry, "Heather, bu babanla benim aramda," dedi. "Lütfen karışma."

"Yardımımı istemiyor musun?"

"Hayır, lütfen bu işi bizim halletmemize izin ver."

Heather isteksiz bir şekilde, "Pekala," dedi.

"Teşekkür ederim."

"Umarım, bunun ne kadar büyük bir fedakarlık

olduğunun farkındasıdır."

"Oh, farkındayım. Bak, Heather. Artık telefonu kapatmam gerek."

Heather abartılı bir şekilde iç çekti. "Yine de birlikte alışverişe gideceğiz, değil mi? Okul iki hafta içinde açılacağı için fazla gecikmesek iyi olur."

"Tamam." Sherry ona bir tarih söyleyip, babasından izin almasını istedi. "Güzel bir otelde rezervasyon yaparım. O gece Abilene'de kalırız."

"Harika! Oh, Sherry. Babamla senin iyi anlaşmanızı çok istiyorum, çünkü... sen ... sen mükemmelsin."

"Ben de, senin harika bir çocuk olduğunu düşünüyorum, tatlım. Dinle, artık kapatmalıyım."

"Anlıyorum. Gelecek sefer, Mrs. Colson'a not bırakırım. Sen de işin bitince beni ararsın."

"Bu çok iyi olur."

Bir öğleden sonra muayene saati bittiğinde, Mrs. Colson gülümseyerek Sherry'ye telefon mesajını getirdi.

Sherry yalnız kaldığında okumak üzere mesajı cebine koydu ve Mrs. Colson çıkar çıkmaz kağıdı okuduğunda, bir sandalyeye çökercesine oturup gözlerini kapadı. Arayan Heather idi. Babasından izin almak istediğinde Cody, o hafta sonu Abilene'de iş olduğunu, bu yüzden de üçünün birlikte gidebileceğini söylemişti.

Bu yolculuk zor geçeceğe benziyordu. Alışveriş gezisi Cody yüzünden bir sabır sınavına dönüşecekti. Bu yüzden, ilk baştan bazı kurallar koyması gerekiyordu.

Cody onu cumartesi sabahı klinikten alacaktı. Bir haftadır Cody'yi görmemişti. Kliniğin verandasında onu beklerken daha önce hiçbir yolculuktan böyle korkmadığını düşünüyordu.

Cody'nin Cadillac'ı kliniğin önünde durduğunda, Sherry kalbinin heyecandan durmak üzere olduğunu hissetti.

Cody arabadan inip basamakları tırmanırken, Sherry, Heather'in ön koltuktan inip, arkaya geçtiğini gördü.

Çantasını alarak, "Merhaba," dedi.

"Merhaba." Cody çantayı almak için uzanırken sesinde duygudan eser yoktu.

"Yola çıkmadan önce konuşmamız gerektiğini düşünüyorum."

"Pekala." Cody'nin sesi hiç de istekli çıkmamıştı.

"Ateşkes ilan edelim. Birbirimize karşı medeni davranmamız imkansız değil. Haksız mıyım?"

Cody, "Hayır," dedi. "Medeni davranmamamız için hiçbir sebep yok."

Bu gerçekten de hiç zor olmadı. Yolculuk boyunca arabadaki sessizliği radyodan yükselen müzik yumuşatıyordu. Zaten Heather her ikisinin yerine de yeterince konuşuyordu. Cody ise, her zamankinden farklı olarak dostça davranıyordu. Sonunda kilometreler ilerledikçe, Sherry de içindeki buzların erimeye başladığını hissetti.

Cody'nin, Abilene'de seçtiği otel büyük bir alışveriş merkezine yakındı. İki yatak odalı suitlerine yerleştikleri an Heather alışveriş için hazır olduğunu söyledi.

Flinde evrak çantası olan Cody, "Biraz sakın ol,"

dedi. "Ben bu gece oldukça geç döneceğim."

Heather, "Peki ya, yemek ne olacak?" diye sordu.

"Benim bir randevum var."

Bunu duyan Sherry, "Bizim için endişelenme," dedi. "Ya oda servisine bir şeyler ısmarlarız, ya da restoranda yeriz. Belki de, yemek için dışarı çıkarız."

"Saat kaçta dönersin, Baba?"

Cody bir an tereddüt etti. "Bilmiyorum. Ama geç kalabilirim. Bu yüzden beni beklemeyin."

Heather babasına sarıldı. O da kızını alnından öptükten sonra, "İkinize de iyi eğlenceler," dedi.

Sherry, "Eğleneceğimizden eminim," diye cevap verdi.

Heather babasının odadan çıkmasını bekledikten sonra kendini kanepenin üzerine attı. "Ne harika değil mi? Söylesene, mayonu getirdin mi?"

Sherry'nin mayosu yanındaydı, ama o yüzmeye zamanlarının kalacağını zannetmiyordu.

"Tıpkı bir aile gibiyiz."

"Heather..."

Heather isteksiz bir şekilde, "Biliyorum, biliyorum," dedi. "Babam da, bana bu konuda bir söylev çekti. İkinizin birbirinize karşı romantik duygular beslediğinizi ima eden tek bir kelime bile söylemeyeceğim."

"En azından babanla ben birbirimizi anlamışız."

"Aksine, hiç anlamıyorsunuz. O senden çok hoşlanıyor, Sherry. Hem de çok. Ama bunu itiraf etmiyor." İç çekerek, "Erkeklerin gururlarıyla başları dertte," dedi.

"Kadınların da." Sherry çantasına uzanarak, "Alışveriş etmeye hazır mısın, yoksa burada kalıp erkek

psikolojisini mi tartışacağız?"

Heather'in karar vermesi bir saniyesini aldı. Kanepeden hızla kalkarak, "Hadi, alışverişe gidelim," dedi.

Sherry ömründe daha fazla eğlendiği bir gün hatırlamıyordu. Otele döndüklerinde elleri kolları paketlerle doluydu. Girdikleri dükkanların yarısından fazlasından alışveriş etmişlerdi.

Heather aldıklarından çok memnundu. Her şeyi kutularından ve poşetlerinden çıkarıp yatağın üzerine yaydı. İkiz yatakların üzeri dolunca da, kalanları salondaki kanepeye koydu.

Sherry de dayanamayarak kendisine siyah krep bir elbise almıştı. Elbisenin göğüs kısmında parlak taşlar işliydi. Aslında bu onun her yerde giyebileceği bir giysi değildi, yine de cazibesine kapılmaktan kendini alamamıştı.

Heather, "Harika bir fikrim var!" dedi. "Akşam yeni aldığımız elbiseleri giyip, ıstakoz yemeğe otelin restoranına gidelim. Hesabı da, odaya yazdıralım."

Aslında bu, siyah elbisesini giymek için bir fırsattı, ama Sherry hesabı odaya yazdırmanın Cody'ye haksızlık olacağını düşünüyordu. "Bilemiyorum, Heather."

"Babam bunun umursamayacaktır. Benimle alışverişe geldiğin için sana minnettar. Bedenime uygun sütyenler aldığımızı duyunca minnettarlığı bir kat daha artacaktır. Hadi, lütfen. Ne düşünüyorsun?"

"Akşam yemeğini harika bir fikir olduğunu düşünüyorum." Hesap konusunu daha sonra halledebilirlerdi.

"O halde saçımızı yapıp, oje de sürmeliyiz." Heat-

her o kadar heyecanlıydı ki, ondan etkilenmemek mümkün değildi.

Böylece Sherry küveti doldurup suya yasemin esanslı banyo köpüğünden döktü. Önce saçlarını yıkayıp, ardından başına bir havlu sararak küvete girdi. Bir süre sonra diğer odadaki banyoyu kullanan Heather ile salonda buluşup manikür yapmaya başladılar.

Ayak parmaklarına oje sürerlerken Cody içeri girdi. Onu gören Heather heyecanla, "Baba, mükemmel bir gün geçirdik!" dedi. "Neler aldığımızı görmelisin."

Cody evrak çantasını bırakarak kızına sarıldı. "Anlaşılan, güzel bir gün geçirmişsiniz."

"Çok çılgın bir gündü! Bir sürü para harcadım. Sherry de öyle. Aldığı ipek elbisenin göğsünde elmasa benzeyen taşlar var. Elbiseyi aldığımız dükkan ucuzluk yapmıyordu, buna rağmen Sherry onu satın alması gerektiğine karar verdi. Elbisesini giyince, nedenini anlayacaksın."

Cody bu sözler üzerine hiç yorum yapmadı.

Sherry, "Yeni giysilerimizi giyip akşam yemeği için aşağıdaki restorana inmeye karar verdik," diyerek söze girdi. "Bir sakıncası yok, değil mi?"

"Nasıl isterseniz. Yemeği ben ısmarlıyorum."

Heather babasının cömertliğinden mutlu bir şekilde, heyecanla, "İstakoz yiyebilir miyiz?" diye sordu.

"Tabii. Ne isterseniz. Bugün sürünün büyük bir kısmını senelerdir olmadığı kadar iyi bir fiyata sattım."

Heather, "O halde, işin bitti." dedi.

"Evet."

Heather bu fırsatı kaçırmadan, "Çok iyi!" diye atıldı. "Böylece sen de yemeğe bizimle gelebilirsin. Bir sakıncası yok, öyle değil mi, Sherry?"

"Tabii ki, yok." Söyleyecek başka bir şey bulamamıştı.

Heather, "Mutlaka, yeni elbiseni giymelisin," diye ısrar etti. "Baba, onu yeni elbisesiyle görünce gözlerin yuvalarından fırlayacak."

Cody gözlerini kızından ayırmadan, "Bunun için artık çok geç," dedi. "Zaten onu ilk gördüğüm an gözlerim yuvalarından fırlamıştı."

ALTINCI BÖLÜM

Sherry neden bu kadar heyecanlı olduğunu bilmiyordu. Belki de, bunun sebebi yeni elbisesiydi. O elbiseyi Cody'nin yanındayken giyerek hata ettiğini düşünmeye başlamıştı.

Işıl ışıl parlayan saçlarını topuz yaparken, kalbine artık söz geçiremeyeceğini anladı. Aslında, o geceye gerekenden fazla önem veriyordu; sadece dostlarıyla yiyeceği bir akşam yemeğiydi, o kadar. Ama kendine ne kadar telkin ederse etsin, romantizmden haberi bile olmayan bu erkeğe aşık olduğunu biliyordu.

Salona girdiğinde onu gören Heather babasına dönerek, "Sherry mükemmel görünüyor, Baba! Baksana!" dedi.

Cody gözlerini Sherry'den ayırmadan başını salladı. "Çok güzel."

Bunun üzerine Sherry, "Heather de öyle," dedi.

Cody büyülenmiş gibi ona baktığı için kızını görmemişti bile. Heather'e dönünce hayretle gözlerini açtı. "Heather, ne kadar da, büyük görünüyorsun."

"Yakında on üç yaşına basacağım. Demek ki, yetiş-

kin bir kadın olmama fazla kalmadı."

"Bu güzel elbisenin içinde genç bir hanım gibi görünüyorsun." Cody, kızını bir elbise almaya ikna ettiği için Sherry'ye minnetle bakıyordu.

Cody ise, açık mavi gömleği ve ceketiyse Sherry'nin damarlarındaki kanın hızla akmasına sebep oluyordu. İstemeyerek de olsa, Cody'nin çok yakışıklı göründüğünü kabul etmek zorundaydı. Onu ilk gördüğünde Cody'yi fazla yakışıklı bulmamıştı ama onun gücü ve davranışlarındaki otoriter havadan etkilenmişti. Bu özelliklerin o anda daha da, belirginleştiğini görüyordu.

Heather, "Yemeğe gidecek miyiz, yoksa burada durup, birbirimize mi bakacağız?" diyerek sessizliği bozdu.

Bunun üzerine Cody, "Gidip, yemek yiyelim," dedi.

"Evet." Sherry sesinin ne kadar titrek çıktığını fark edince çok şaşırdı. Anlaşılan bunu fark eden sadece kendisi değildi. Çünkü Heather de ona merakla baktıktan sonra göz kırparak gülümsedi.

Otelin restoranı oldukça şıktı. Heather ve Sherry ıstakoz ısmarladılar. Cody ise, ızgara ette karar kıldı. Restoranın bir köşesindeki müzisyenler hafif müzik çalmaya başlayınca Heather önce babasına sonra da, Sherry'ye baktı.

"Dans edeceksiniz, öyle değil mi?"

Sherry, "Müzik danstan çok, ortama hoş bir hava vermek için," diye açıkladığı halde, Cody teklif etse reddetmeyeceğini düşünüyordu. Öte yandan, onun danstan pek hoşlanmadığının da farkındaydı.

Yemekleri geldiğinde Heather tabağındakileri iştahla yemeğe başladı. Oysa Sherry, bir saat öncesinin aksine iştahının kesildiğini hissediyordu. Neredeyse, Cody'nin onlarla geldiğine üzülecekti. Çünkü o varken yemeğinin tadını çıkaramıyordu.

Ama bu üçlü birliktelik ona garip bir mutluluk da vermiyor değildi.

Yemek boyunca sohbeti tek başına sürdürdüğü için Heather'e minnettar olması gerekiyordu. Cody bütün dikkatini yemeğine yöneltmiş görünüyor, ara sıra kızına mırıldanarak cevap veriyordu.

Aslında Sherry ve Cody birbirlerine karşı hissettikleri çekimle sessizce savaşıyor gibiydiler. Neyse ki, Heather'in varlığı aralarındaki gerginliği hafifletiyordu.

Sherry yemeğine neredeyse hiç dokunmamıştı. Heather onun tabağındakileri de büyük bir iştahla yedi.

Garson boş tabakları alınca Sherry izin isteyerek tuvalete gitti. Orada rujunu tazeledikten sonra işi bittiği halde biraz daha oyalandı. İçinde birçok şüphe vardı. Cody ondan hoşlanmak *istemediğini* söylediği zaman bu sözcükleri hakaret olarak algılamıştı. Oysa, artık onu anlıyordu. Kendisi de ondan hoşlanıyor, ama bu durumdan memnun olmadığı gibi ne yapacağını da bilemiyordu. Onu en çok huzursuz eden de, Cody'ye karşı direncinin azalıyor olmasıydı. Her zaman iradesiyle övündüğü halde, giderek gücünün yok olduğunu hissediyordu. Gece ilerledikçe duygularını gizlemenin güçleşeceğini bilmek de, onu korkutuyordu.

Kendisine yapılan teklifi reddetmişti. Çünkü Cody sığırlarla çok meşgul olduğu için ona zaman ayıramayacaktı. Ama sorun bundan çok daha derindi. Cody ona duygusal yönden bağlanmak istemiyordu ve Sherry de bundan azına razı olamazdı.

Tuvaletten çıkıp masasına geri dönerken uzun boylu bir erkek yolunu kesti. Adamın yüzü çok tanıdık gelmişti. Göz göze geldiklerinde, yabancı bir an konuşmakta tereddüt etti.

"Affedersiniz, ama sizi bir yerden tanıyor gibiyim."

Sherry de aynı duyguları paylaşıyordu. Yine de, dikkatle ona baktığı halde nereden tanıştıklarını hatırlayamadı. Sonunda, "Ben buralı değilim," dedi. "Abilene'ye ilk gelişim."

Adam kaşlarını çatarak kendini tanıttı. Fakat bunun da pek faydası olmadı. "Sizi bir yerden tanıdığım-dan eminim. Ben size tanıdık gelmiyor muyum?"

Sherry ona bakmaya devam etti. "Biraz, ama nereden olduğunu hatırlayamıyorum."

"Ben de öyle. Sizi rahatsız ettiğim için üzgünüm."

"Hiç sorun değil."

Masaya ulaştığında Cody soran gözlerle ona bakıyordu. "O adamı tanıyor musun?"

"Emin değilim. Adının Jack Burnside olduğunu söyledi." Bir an durdu. "Bir yerlerde tanışmış olduğumuzu söyledi. Doğru olabilir, ama ben nerede olduğunu hatırlayamadım. Aslında yüzleri asla unutmam."

Cody öfkeyle, "Adam sana asılıyor," dedi. "Anlamadın mı? Daha önce tanışmadığınızdan eminim."

Sadece seninle konuşmak için bir bahane arıyordu. Bu oldukça eski bir numaradır. Ben senin çok daha zeki olduğunu sanırdım."

"Anlaşılan değilmişim." Sherry, konuyu uzatarak Cody'ye kendisini huzursuz etme zevkini tattırmakta kararlıydı.

Heather pisteki çiftlere bakarak bir kez daha, "Bence dans etmelisiniz," dedi.

"Eminim ki, baban..."

Cody ona meydan okurcasına, "Dans etmek çok hoşuma gider," dedi.

Cody onu bir kez daha şaşırtmayı başarmıştı. Sandalyesini çekince Sherry ayağa kalkıp Cody'nin önünden piste doğru yürümeye başladı.

Cody onu kollarının arasına alıp göğsüne yasladığında, neredeyse onun kalp atışlarını duyabiliyordu.

Aslında onun ne yapmaya çalıştığının farkındaydı. Kendisini dans etmek istediği için değil, Jack Burnside'ye, Sherry'nin onunla gelmiş olduğunu göstermek için piste getirmişti.

Onun bu yaklaşımı öfkelenmesine sebep olmasına rağmen, garip bir biçimde de memnun ediyordu.

Anlaşılan Cody de, kendisi gibi, bu fiziksel yakınlığın yaratacağı etkiye hazırlıklı değildi. Dakikalar geçtikçe Cody ona daha fazla sahiplenmeye başlayarak, elini beline daha sıkıca doladı. Sherry de, daha fazla dayanamayarak başını onun çenesine yasladı. Gözleri kapalı, Cody'nin losyon kokusunu içine çekerek kendini çalan müziğin ritmine bıraktı. Ortam çok huzur verici ve romantikti.

Ama bir süre sonra kendisini ortamın büyüüne

kaptırdığını anlayınca, başını geri çekip toparlandı.

Aslında, başını geri çekerek büyük bir hata yapmıştı. İki de gözlerini birbirlerinden alamıyordu. Zaman geçip de, göz göze dans etmeye devam ettikçe ortam daha da garipleşti. Ateşli saniyeler giderek ateşli dakikalara dönüşmeye başladı...

Sherry buna daha fazla dayanamayarak başını çevirdi. Alnını yeniden Cody'nin çenesine yaslayıp dans ederken, birden Jack Burnside'yi nereden tanıdığını hatırladı.

Kendini Cody'nin kollarından kurtararak aniden, "Üniversite," dedi. Jack'ı bulana dek gözleriyle restoranı taradıktan sonra, "Onu gerçekten de tanıyorum," diye ekledi. "Birkaç yıl önce Seattle'de tanışmıştık." Cody'nin elinden tutarak onu restoranın bir köşesinde tek başına yemek yiten Jack'ın yanına götürdü. Onların yaklaştığını gören Jack ayağa kalkmıştı.

Sherry, "Jack, haklısın," dedi. "Biz birbirimizi tanıyoruz. Benim adım Sherry Waterman. Kardeşin ve ben üniversitede oda arkadaşydık. Sen de, bir kez Seattle'ye iş için geldiğinde bizi yemeğe çıkarmıştın. Sanırım, aradan yedi sekiz yıl geçmiş olmalı."

Jack'ın yüzü bir gülümsemeyle aydınlandı. "Tabii, sen Angela'nın arkadaşısın. Zaten önceden tanıştığımızdan emindim."

"Ben de öyle. Ama nerede tanıştığımızı hatırlamıyordum."

"Dünya ne kadar küçük değil mi?" Jack'ın bakışları Cody'ye kaymıştı.

"Gerçekten de, öyle."

"Zaten ben seninki kadar güzel bir yüzü asla unu-

tamam."

Yanakları kızaran Sherry, "Bu bey de, Cody Bailman," dedi.

Jack, Cody ile el sıkışırken, "Lütfen, bana katılın," diyerek onları davet etti.

Bunun üzerine Cody, "Teşekkürler, ama bu mümkün değil," dedi. "Kızım da yanımızda ve o çok utanmış olduğundan yabancıların yanında hiç rahat etmez." Sherry yüzünde şaşkın bir ifadeyle Cody'ye baktı. Heather mı utangaçtı?

Jack ile birkaç dakika daha sohbet ettikten sonra giderek sabırsızlanmaya başlayan Cody'nin halinden Sherry rahatsız oldu ve Heather'in yanına döndüler.

Heather merakla, "Konuştuğunuz kimdi?" diye sordu.

"Daha önce yanıma gelen yabancı. Birden onun kim olduğunu hatırladım. Biz de yanına gidip sohbet ettik. Bir okul arkadaşımın erkek kardeşi. Jack ve ben sadece bir kez görüşmüştük."

Cody, "Anlaşılan, unutulmayacak cinsten bir görüşme olmuş" diyerek söze girdi. Onun sesindeki alaycılığı fark eden Sherry çok şaşırdı.

Cody hesabı ödedikten sonra Jack'ın bulunduğu yöne bakarak, "İstersen, arkadaşınla kalabilirsin," dedi.

"Onu yeterince gördüm, teşekkür ederim."

Üçü birlikte restorandan çıkıp, asansörlere doğru yürümeye başladılar.

Suite döndüklerinde, Heather telaşla pijamalarını giyip televizyonun karşısına oturdu. Sherry de elbisesinin çıkarıp üzerine kot pantolonuyla bir tişört

giymişti. Heather'in yanına oturup televizyon izlemeye başladığı halde, aklını filme veremedi. Düşünceleri sürekli, dans ederken Cody ile aralarında gelişen duygular etrafında dönüp duruyordu.

Pepper'den ayrıldıklarında aralarında duygusal yönden bir uçurum vardı. Oysa artık ne düşüneceğini bilemiyordu. Masanın başına oturup evraklarını inceleyen Cody'ye kaçamak bir bakış attı.

Ondan bu kadar çok hoşlanıyor olması işleri güçleştiriyordu. Çünkü aralarında gerçek bir aşkın yeşermesine imkan yoktu. Cody'nin bütün hayatı çiftlikti. O sadece Heather ile ilgilenecek birini bulmak amacıyla bir kadınla beraber olmayı gerekli görüyordu.

Aslında böyle bir ilişkinin beraberinde pek çok fayda getireceği tartışılmazdı. Cody'nin çok cömert bir insan olduğu belliydi.

Ama Sherry ona değer verip, kalbini kazanmaya çalışan bir erkek istiyordu. O kocasının her şeyiyle kendisine ait olmasını arzuluyordu. Oysa Cody ona bu istediklerini vermezdi.

Cody gözlerini evraklardan ayırarak, "Canını sıkan bir şey mi var?" diye sordu.

Sherry bu soruyla düşüncelerinden sıyrıldı. "Hayır. Neden böyle düşündün?"

"Ağlamaklı bir halin var da."

Aslında öyle de hissediyordu. Ama bir kahkaha atmayı başarak, "Saçmalama," dedi.

Heather filmin ortasına doğru kanepede uyuyakalınca, Cody onu kucağına alarak yatak odasına götürdü. Sherry yatak örtülerini açınca, o da kızını yatırıp üzerini örttü. Parmak ucunda sessizce odadan çı-

karlarken birden baş başa olduklarını fark eden Sherry ve Cody oldukları yerde kaldılar.

Neyse ki, Sherry okumak için bir kitap getirmişti. Cody de tekrar masaya oturarak işlerine daldı. Yine de, Cody'nin varlığını her zamankinden fazla hissediyordu.

Sherry bir suitte kalmayı kabul etmekle büyük bir hata yaptığının farkındaydı. O an ayrı katlarda iki oda tutmaları konusunda ısrar etmediği için pişman oldu.

"Kahve ister misin?"

"Hayır, teşekkür ederim." Saat henüz yatmak için çok erkendi. Dokuz buçukta uykusu geldiğini söylese, Cody ona inanmazdı.

Birden Cody iç çekerek konuşmaya başladı. "Pekala, artık bu konuyu açıklığa kavuşturmanın zamanı geldi."

"Hangi konuyu?"

"Aramızda olanları."

Sherry masum bir şekilde, "Ben aramızda bir şeyler olduğunun farkında değildim," dedi.

Cody hiç acele etmeden evrak çantasını kapatıp, ağır adımlarla Sherry'ye doğru yürüdü. Sonra da, onun oturduğu kanepenin diğer ucuna ilişti. "Bir hafta boyunca, senin teklifimi neden reddettiğini düşünme fırsatı buldum."

"Ben de seninle öyle konuşmamalıyım."

Cody onun ilk kez mantıklı bir şey söylediğini düşünüyormuşçasına gülümsedi. "Fikrini değiştirip, benimle evlenmeye karar verdiğini mi söylemeye çalışıyorsun?"

"Hayır." Aslında bu kadar sert konuşmak istemişti, öte yandan Cody'ye ulaşabilmenin tek yolu da buydu. "Teklifini kabul edeceğime kızarmış yılan eti yemeği tercih ederim dememeliydim."

"Oh." Cody'nin omuzları çöktü. "Seni ikna etmenin bu kadar kolay olmayacağını tahmin etmeliydim." Eline bir kağıt kalem alarak, "Pekala," dedi. "Bende beğenmediğin yönleri söylemeni istiyorum."

"Sende beğenmediğim bir taraf yok. Dürüst, çalışkan ve güvenilir birisin. Sana aşık olmak çok kolay olurdu. Bazen sana çoktan aşık olduğumu düşünüyorum ve bu beni çok korkutuyor."

"Neden?"

"Çünkü, sen beni sevmiyorsun."

Cody'nin yüzü asıldı. "Senden hoşlanıyorum... senden çok etkileniyorum. Bu, pek çok evli çiftin sahip olduğundan daha fazla." "Aşk seni korkutuyor, öyle değil mi? Heather'in annesini kaybettiğinden beri kalbini başka aşklara kapamışsın."

"Saçmalama." Ayağa kalkıp pencereden dışarı bakmaya başladı. Arkası Sherry'ye dönüktü ama buna rağmen sesindeki acıyı gizlemeyi başaramıyordu. "Karen on yıl önce öldü. Artık onun yüzünü bile hatırlamıyorum."

"Onu sevmiştin, öyle değil mi?"

"Tabii ki, o öldükten sonra uzun süre matem tuttum."

"Ve de bir daha evlenmemek için yemin ettin."

"Evlenmeye vakit bulamadım. Hayatımda bir kadın olmadan da, yapacak pek çok şeyim var. Bu yüzden, her şeyi açıkça konuşmak istiyorum. Ben boynu-

ma bir tasma geçirerek, beni bir köpek yavrusu gibi yönlendirecek bir kadın aramıyorum."

"Karen böyle mi yapıyordu?"

Cody sertçe, "Hayır," dedi. "Ama bu, Luke dahil, birçok erkeğin başına geldi."

"Ellie böyle bir şey yapacak birine benzemiyor."

Cody kaşlarını çatı. "Biliyorum. Luke tasmayı boynuna kendi geçirdi." Masaya doğru yürüyerek defterine bir şeyler karaladı. "Seninle bir anlaşmaya varabileceğimizi zannediordum."

"Bu.mümkün mü?"

Cody, "Bilmiyorum," dedi. "Belki denersek, başarabiliriz."

"Daha da ileri gitmeden önce bilmeni istediğim bir şey var. Ben seni değiştirmeyi asla düşünmem. Evlilik insanların birbirini değiştirmesi anlamına gelmez."

Cody ona inanmıyormuşçasına baktı. Ama Sherry'nin onunla tartışmaya hiç niyeti yoktu. Cody istediğine inanmakta serbestti.

Cody huzursuz bir şekilde alnına düşen saçları geri iterek, "Senin benden istediklerini kapsayan bir liste yapmayı planlamıştım."

"Hangi konudaki isteklerim?"

Cody elindeki kalemi masaya atarak, "Böylece bütün bu saçmalıkları atlayıp evlenebilecektik!"

Konu o kadar dağılmıştı ki, Sherry neden bahsettiklerini bile anlayamıyordu. "Hala benimle evlenmek mi istiyorsun?"

"Tabii ki, yoksa kendimi ikinci kez aptal durumuna düşürmezdim."

"Neden?" Sherry bu sorunun cevabını gerçekten de merak ediyordu.

Cody sertçe, "Keşke bilseydim," diye cevap verdi. Sonra kendini toparlayarak öfkelerini bastırmaya çalıştı. "Çünkü seni kollarıma aldığım zaman hissettiklerim hoşuma gidiyor. Senin kokuna, tadına bayılıyorum. Seni öptüğüm zaman sana bağlandığımı hissediyorum. Bir erkek böyle bir öpücüğe kolayca bağimli hale gelebilir."

"Hepsi bu mu?"

"Hayır. Seninle evlenmek istememin başka bir sebebi de, kızımın sana hayranlık duyması. Ayrıca sen... hem güzelsin hem de akıllısın ve iyi bir eğitim almışsın."

Sherry, "Ah," dedi.

Bu cevap Cody'yi daha da öfkelenlendirmişti. "Kahretsin, aramızda bir elektriklenme olduğunu sen de inkar edemezsin."

Doğrusu, Cody iltifatları hakaret haline getirmekte çok ustaydı. Sherry buna öfkelenmekten çok, duyduklarıyla eğlenmeye başlamıştı.

"Sadece iki kez öpüştük," diye hatırlattı.

Cody buna inanmamış gibiydi. "Sadece iki kez mi? Hayatım, demek ki, sen insanın başını döndürmeyi iyi biliyorsun."

Sherry bunu bir iltifat olarak almaya karar vererek hafifçe gülümsedi. Birden Cody onu ellerinden tutup ayağa kaldırarak, "Seninle öpüşmenin ne kadar güzel olduğunu tekrar hissetmek istiyorum," diye fısıldadı. Dudakları birbirinden sadece birkaç santimetre uzaktaydı.

Sherry, bir öpücüğün bütün mantık sistemini altüst edeceğini fark ettiyse de, Cody onu kollarına alırken hiç ses çıkarmadı. Bir an hiçbir şey yapmadan birbirlerine bakakaldılar. Sonra Cody, "Bir kadını şu an seni öpmek istediğim kadar istediğim olmadı... çok uzun zamandır böyle bir arzu duymamıştım," dedi.

"Bu beni korkutmuyor."

"Olabilir, ama beni çok korkutuyor." Cody onu göğsüne yasladığında, Sherry kendini onun kollarında çok iyi hissettiğini düşündü. Bedenleri adeta birbirleri için yaratılmışçasına uyumluydu.

Sherry bir an bile tereddüt etmeden ellerini Cody'nin yüzünün iki yanına koyarak, başını kendine doğru çekti. Dudakları ilk birleştiğinde öpücükleri huzur doluydu. Sonra birden yoğun duygular ikisini de esir alınca, Sherry nefesinin kesildiğini hissetti.

Cody inleyerek onu ateşli bir şekilde öpmeye başladı. Sherry daha önce hiçbir erkeğe olmadığı gibi ona kucak açtığını hissediyordu. Dudaklarını, kollarını, en kötüsü de, kalbini ona açmıştı.

Bu öpücük bir süre sonra ikisinin de dayanamayacağı kadar ateşli bir hal aldı.

Sherry hangisinin önce davranıp geri çekildiğini bilmiyordu. İkisi de nefessiz kalmış gibiydiler. Sherry kabinin göğüs kafesini dövdüğünü, duygularının ise her an kontrolden çıkmak üzere olduğunu hissediyordu.

İlk konuşan Cody oldu. "Sanırım, bu öpücük cinsel açıdan uyumlu olduğumuzu kanıtlamaya yeter."

Aslında az önce yaşananlar bu kadar basite indir-

genemezdi. Sherry kendini kanepeye atarak sakın görünmeye çalıştı. Aslında hiç de sakın değildi. Titreyen parmaklarını birbirine kenetleyerek kendine hakim olmaya çalıştı.

Cody de bir süre sonra kanepede ona en uzak köşeye oturdu. Yeniden kaleme ve kağıdına uzanarak, "Şu ana kadar evlenmeye itiraz etmenin asıl sebebi..." dedikten sonra sözünü yarım bıraktı. Olanlar onu aşkırmışçasına, yazmaktan da vazgeçerek kalemi kanepeye koydu.

Sherry sesinin titrek çıkmayacağına emin olduktan sonra, "Bilmek istediğim bir konu var," dedi. "Bu anı evlenme isteğinin, Heather'in 4H projesiyle bir ilgisi var mı?"

Cody omuz silkerek, "Hem evet hem hayır," diye cevap verdi. "Dürüst olmam gerekirse, geçen yıla kadar yeniden evlenmeyi hiç düşünmemiştim. Heather böyle bir karar vermemde büyük bir rol oynadı. Onun gerçekten bir anneye ihtiyacı var. Sanırım, Heather bu gerçeği benden daha önce fark etti. Aksi takdirde, böylesine çılgın bir projeye kalkışmazdı

"Anlıyorum." Sherry gerçeği çok acı bulduğu halde, yalan söylemediği için Cody'yi takdir ediyordu.

"Ama bunun özel bir anlamı yok. Ben seni görür görmez, Heather'e uygun bir anne olur diye düşünmedim. Seni gördüğümde, bir istisna dışında, bütün özelliklerinle benim için mükemmel bir eş olacağına karar verdim."

"Neymiş ö?"

"Sen her şeyin süslenerek sana sunulmasını istiyorsun."

"Cody, ben bundan çok daha fazlasını istiyorum."

Cody başını salladı. "Ben hiçbir şeyi güzel sözcüklerle süsleyebilecek biri değilim. Ayrıca, sana iyi bir eş olacağımı kanıtlayabilecek kadar zamanım da yok. Zaten bunu şu ana kadar anlamadıysan çiçeklerle çikolatalar bir işe yaramaz."

Sherry şakacı bir şekilde, "Bundan o kadar da, emin olma," dedi.

Cody kaşlarını çatmıştı. "İstediğin bu, değil mi?"

"Ben duygusal yönden bana bağlanarak, ilişkimiz için gereken zamanı ve emeği harcayacak bir erkek istiyorum. Bundan daha azına razı olmam. Eğer benimle evlenmek konusunda ciddiysen içten olduğunu kanıtlaman gerek, Cody Bailman. Ben baştan savma yapılmış bir teklifi kabul edemem."

Cody alçak sesle bir şeyler mırıldandı. Sherry onu ne dediğini duymamıştı, ama Cody'nin yüzüne bakınca duymamış olduğuna sevindi.

"Sen romantizm arıyorsun, öyle değil mi?"

Sherry duygu yüklü bir sesle, "Daha fazlasını," dedi. "Beni önemsediyini, şu an hissettiklerinin kalıcı olduğunu bilmek zorundayım."

"Senden benimle evlenmeni istedim, öyle değil mi?" Cody onu aşağılayan bir ses tonuyla, "İnan bana, bir erkeğin niyeti daha ciddi olamaz," diye ekledi.

Sherry, "Haklı olabilirsin," dedi. "Ama bir kadın aldığı evlenme teklifinden, kovalamacayı kısa kesip işi bitirmekten fazlasını bekler."

"Dizlerimin üzerine çöküp, sensiz yaşayamayacağımı söylememi mi istiyorsun?"

Sherry bir süre düşündü. "Bu iyi bir başlangıç ola-

bilir."

"Ben de böyle düşünmüştüm." Cody sözünü bitirir bitirmez evrak çantasına doğru yürüdü. Kalemını içine atarak çantasını hızla kapadı. "O halde her şeyi unutabilirsin. Ben seninle bir anlaşma yapmaya hazırdım. İster kabul edersin, ister etmezsin. Bu sana kalmış."

Sherry içinde yükselen öfkeyi bastırabilmek için gözlerini kapadı. "Anlaşılan, ikimiz de seçimimizi yapmışız."

YEDİNCİ BÖLÜM

Sherry, Yellow Rose'de bir tabureye oturmuş kahvesini yudumlarken, Cody'nin evlenme teklifini ikinci kez reddettiğine inanamıyordu.

Yaşadığı çelişkiyi çözmeye çalıştı. Yıllardır bir eşin ve yuvanın hasretini çekmişti. Orchard Valley'den ayrılıp hayatını değiştirmek istemesinin sebebi de buydu.

Ve Texas'a geleli bir ay olmadığı halde, bir evlenme teklifi almıştı. Texas çok hareketli bir eyaletti.

Ama Cody...

Onun hakkında daha net düşünebilmeyi diledi. Böylesine etkileneceği bir erkekle tanışmış olmak onun en büyük hayaliydi. Cody'nin da, kendisinden etkilenmiş olması büyük bir şanstı.

Donna Jo yanına gelerek kahve fincanını yenisinden doldurdu. "Bugün pek keyfin yok gibi. Söylese-ne, Cody ve Heather ile hafta sonun nasıl geçti?"

Donna Jo'nun hafta sonunu Bailmanlar ile geçirdiğini bilmesi onu hiç şaşırtmamıştı. "Çok eğlendik." Sherry hafifçe gülümseyerek, "Heather'in 4H projesi-

ni öğrendim," dedi. "Mrs. Colson ile benden sakladığınız istediğiniz konu buydu, değil mi?"

Donna Jo şaşkınlığını gizlemeyi başaramayarak, "Bunu ne zaman öğreneceğini merak ediyordum," dedi. "Cody bunu duyduğunda şok geçirmişti. O kadar uzun zamandır yalnızdı ki, yeniden evlenme fikri onu korkuttu, sanırım. Ama senden hoşlanıyor. Sen de ondan hoşlanıyorsun, değil mi?"

Sherry duygularını belli etmemeye çalışarak, "İyi bir insan," dedi.

"Hem de dünyanın en iyi insanlarından biri. Bu işten benim bir çıkarım yok, ama Cody'nin iyi bir kadınla evlendiğini görmek isterim. Yellow Rose'deki herkes ikinizden bahsediyor. Burada sonbaharda bir düğün görebilecek miyiz?"

"Doktorun asistanını rahat bırak, Donna Jo." Billy Bob barın diğer ucundan seslenmişti.

Sherry etrafına bakınca herkesin ondan bir cevap beklediğini gördü.

Şerif de ona doğru dönerek, "Heather ve Cody ile Abilene'ye gittiğini duydum," dedi. "Bunu duyunca ümitlendiğimi bilmelisin."

Sherry'nin tanımadığı başka biri de, "Bence ne bir erkek ne de bir kadın yalnız kalmalı," diye söze girdi. "Bence her ikiniz de aynı şeyi istediğinize göre, neden zaman kaybediyorsunuz?"

Sherry bir şeyler söyleme gereği duydu. "Ben... şey... öğütleriniz için teşekkür ederim. Bunu düşüneceğim." Sözlerini tamamlar tamamlamaz da, kapiya yöneldi.

Kliniğe döndüğünde ağzını açtığına pişman olmuştu. Ama herkesin Cody ile arasında olanlarla bu kadar ilgileneceğini tahmin edemezdi.

İçeri girince onu gören Mrs. Colson neşeyle, "Günaydın," dedi.

"Günaydın." Sherry onun yanından hızla uzaklaşmak istiyordu, ama bu Mrs. Colson'un gözünden kaçmadı. "Cody ve Heather ile hafta sonun nasıl geçti?"

"Harika." Sherry muayene odasına giderek beyaz önlüğünü giydi. Ama Mrs. Colson da peşinden gelmişti. "Cody'nin sana evlenme teklif ettiğini duydum. Doğru mu?"

"Size bunu kim söyledi?"

"Bilirsin, böyle şeyler hemen duyulur."

Sherry tuzağa düşmemek için duygularını gizlemeye çalıştı. "Söylentilere inanmayın."

Mrs. Colson kaşlarını kaldırarak, "Bu kez farklı," dedi. "Bilgi kaynağım çok sağlam."

Sherry, "Bu kasaba Orchard Valley'den çok daha korkunç," diye mırıldandı. "Ben Cody Bailman ile yeni tanıştım. Onun pek tanımadığı birine evlenme teklif edeceğini de nereden çıkardınız?"

"Pek tanımadığı mı? Bence siz pahalı bir otelin yemek salonunda yanak yanağa dans edecek kadar birbirinizi iyi tanıyorsunuz."

Sherry yüzünü asarak, "Demek onu da biliyorsunuz," dedi. "Bu kasabada hiçbir şey gizli kalmaz mı?"

O sırada içeri giren Doktor Lindsey, "Günaydın," dedi. "Duyduğum kadarıyla Cody Bailman ile evleniyormuşsun. Çok iyi bir insandır. İyi bir eş olacağın-

dan eminim."

Sherry ellerini yumruk yaparak içinden ona kadar saydı. Anlaşılan Pepper'dekilerin Cody'nin aşk hayatını tartışmaktan başka işleri yoktu.

Mrs. Colson yüzünde ciddi bir ifadeyle, "Cody doğru kadını bulmak için çok bekledi," dedi. "Umarım bu, inatçılığınız her şeyi mahvetmez."

"Mrs. Colson, kaba davranmak istemiyorum ama kişisel konuları ne sizle ne Donna Jo ile ne de Billy Bob ile tartışmak hoşuma gidiyor."

"Eğer fikrini değiştirirsen, başkanla konuşmak işe yarayabilir."

Sherry kötü bir şey söylememek için dudağını ısırıldı. Yakında bu gidişe bir son vermesi gerektiğinin farkındaydı, çünkü işler kontrolden çıkmaya başlamıştı.

O sabah birkaç kişiyi muayene ettikten sonra öğlen Donna Jo ile karşılaşmak istemediği için yemeğe gitmek yerine bir salata ısmarladı.

Saat bire doğru Mrs. Colson uzun boylu zarif bir hanımı muayenehaneye getirdi. Üzerinde şık bir tayyör olan yaşlı hanım, beyaz saçlarını ensesinde topuz yapmıştı.

Sherry, "Merhaba," dedi. Kadın bacak bacak üstüne attıktan sonra oldukça pahalı görünen çantasını kucağına koydu.

"Sen, Sherry olmalısın. Benim adım Judith Bailman. Cody'nin annesiyim. Dallas'tan buraya seni görmeye geldim."

Sherry dizlerinin titrediğini hissediyordu. "Sizin-

le tanıştığıma çok memnun oldum, Mrs. Bailman."

"O zevk bana ait. Anladığım kadarıyla, konuşmamız gereken bazı konular var."

Sherry ne diyeceğini bilemiyordu. Sonunda o an mesai saatleri dahilinde olduğunu anlatabilmek için kapıyı işaret etti, ama hiç de bekleyen hastası yoktu.

"Mrs. Colson birkaç dakika yalnız kalmamızı sağlar, sanırım."

"Teşekkür ederim."

Sherry doktorun sandalyesine oturarak, "Sizin için ne yapabilirim, Mrs. Bailman?"

"Anladığım kadarıyla oğlum sana evlenme teklif etmiş."

Sherry aslında kaba davranmak istemiyordu, ama o gün olanlardan sonra kimseyle özel yaşamını tartışacak durumda değildi. "Sanırım, bu sadece Cody ile beni ilgilendirir."

"Sana katılıyorum. İşlerinize karışmak istemiyorum. Umarım beni affedersin. Sadece, Cody yıllardır yalnızdı. Bu yüzden de, Heather bana olanlardan bahsedince elimde olmadan heyecanlandım."

"Heather mi?" Bu her şeyi açıklıyordu.

"Evet. Torunum bana bu sabah erkenden telefon etti." Gülmemek için kendini zorladığı belliydi. "Heather abla olmak için tek şansını mahvettiği konusunda çok endişeli. Oğlumu iyi tanıdığım için ben de torunumun haklı olduğundan korkuyorum."

"Mrs. Bailman..."

"Lütfen, bana Judith de."

Sherry, "Judith," diyerek konuşmaya başladı. "Be-

ni yanlış anlamayın. Ben hem Cody'yi hem de Heather'i çok seviyorum. Ama oğlunuz bana pek de uygun olmayan bir şekilde evlenme teklif etti."

Mrs. Bailman'ın yüzü asıldı. "Cody hep böyledir."

"Ben de onu reddettim. Çünkü o evlilikten, grip aşısından bahseder gibi bahsediyor."

Judith hafifçe güldü. "Sanırım seni çok seveceğim, Sherry Waterman."

"Teşekkür ederim."

"Çok meraklı davrandığım için üzgünüm, ama sen Cody'ye aşık mısın?"

Aslında Sherry, sadece Cody'den ne kadar hoşlandığını, onu çekici bulduğunu söyleyecekti, ama elinde olmadan başını evet anlamında salladı.

Aldığı cevap Judith'in içini rahatlatmıştı. "Bu kadarını tahmin etmiştim. Cody ile senin hakkında konuşmak istediğimde bunu reddetti. Ama buna şaşırmadım. Çünkü o her zaman bir keçi kadar inatçıydı."

Sherry bu benzetmeyi çok yerinde bularak gülümsedi.

"Buraya geldiğimi öğrenirse beni asla affetmez. Bu yüzden, ziyaretimin gizli kalmasını senden rica ediyorum."

"Tabii." Sherry endişeyle kapıya baktı.

"O konuda meraklanmana gerek yok. Martha Colson ve ben yıllardır dostuz." İç çekerek pencereden dışarı baktı. "Cody'ye karşı sabırlı ol, Sherry. O kendini bütün sevgilere kapadı. Onu iyi tanırım. Şu an sana karşı olan duygularıyla savaşmakla meşgul. Bu da çok normal." Judith şefkatle devam etti. "Cody sevil-

meye layık bir insandır. "Onun da hataları var, ama inan bana oğlumun sevdiği kadın mutlu olacaktır. Tekrar aşık olursa, bütün kalbini bu sevgiye adayacaktır. Bu biraz zaman alabilir, fakat beklediğine değecektir."

Sherry ne cevap vereceğini bilemiyordu. "Bunu unutmam."

Judith iç çekerek, "Ben artık gitmeliyim," dedi. "Sakın seni ziyaret ettiğimden torunuma veya oğluma bahsetme."

"Söz veriyorum."

Judith, Sherry'ye sarılarak, "Cody'ye karşı sabırlı ol," diye fısıldadı. "O çok iyi bir eş olacak."

"Denerim."

Cody'nin annesi arka kapıdan çıkıp gittikten sonra, Mrs. Colson gözleri parlayarak geri döndüğünde Sherry'ye, "Bu ziyaret bizim küçük sırrımız olacak," dedi.

Sherry cuma akşamı kliniğin önündeki veranda oturmuş, akşam serinliğinin tadını çıkarıyordu.

Bu saatleri çok severdi.

Açık havada oturup o gün olanları düşünmeye daldı. Ve Norah'ın doğum günü yaklaştığı için ona uzun bir mektup yazarak düşüncelerini arkadaşıyla paylaşmanın rahatlığını hissetti. Keyfi çok yerindeydi.

Birden Cody'nin kamyonetinin kliniğin önünde durduğunu görünce, kalbi deliler gibi çarpmaya baş-

ladı.

Cody kamyonetten inerek, "Selam, Sherry," diye seslendi.

"Selam, Cody. Biraz oturmak ister misin?"

İkisi de verandadaki salıncağa oturarak sallanmaya başladılar. Ama konuşmak için istekli görünmüyorlardı.

Sonunda Cody, "Ben de arkadaşlarla poker oynamaya gidiyordum, senin burada oturduğunu görünce uğradım."

"Genelde her akşam burada oturuyorum. Gecele-ri hava çok güzel oluyor. Burada oturup yıldızlara bakmaya bayılıyorum."

"Günlerin nasıl geçiyor?"

"Çok yoğun. Senin?"

"Bir değişiklik yok." Gözlerinin içine bakarak, "Herhangi bir sorunun var mı?" diye sordu.

"Ne gibi?"

Cody omuz silkti. "Biliyorsun, ikimiz hakkında bazı dedikodular çıkmıştı."

"Geçen haftaki geziden sonra herkesin meraklandığı doğru."

"Canını sıkan kimse var mı?"

"Pek yok. Ya senin?"

Cody hafifçe güldü. "Heather ve Janey dışında mı, demek istiyorsun?"

Bu sözler üzerine ortam birden sessizleşti.

Cody bir süre sonra, "Senin romantizm üzerine söylediklerini düşündüm," dedi.

"Öyle mi?"

"Bana kalırsa, bunların hepsi saçmalık."

Sherry kaşlarını çattı. "Bunu daha önce de söylemiştin."

İçinden, hem de defalarca, diye geçirdi.

Cody çiftliğine alacaklarının listesini yaparcasına duygusuz bir ses tonuyla, "Bana ne istediğini söyle, ben de yapayım," dedi.

"Bir liste mi istiyorsun?"

"Bu çok işe yarardı. Ben bu gibi işlerde pek iyi değilim. Bu yüzden de, birkaç tavsiyeye ihtiyacım olacak."

Sherry ona doğru dönerek yanağına dokundu. "Bu yaptığın çok tatlı, Cody," dedi. "İnan bana, çok duygulandım."

"Eğer seni benimle evlenmen için ikna etmenin tek yolu buysa yapacağım. Yeter ki, benden ne istediğini söyle. Böylece, bende boşu boşuna zaman kaybetmemiş olurum."

Sherry ne demesi gerektiğini bilmiyordu. "Seni hayal kırıklığına uğratmak istemem, ama sana ne yapman gerektiğini söylersem, bu her şeyi mahveder. İçinden geldiği gibi davranmalısın. Aksi takdirde, bu hiç de içten olmaz."

Cody kaşlarını çattı. "Duygularımda samimi olduğumu göstermem için birçok gârip şey yapmamı istiyorsun, ama bana ne yapmam gerektiğini söylemiyorsun."

"Bunları benim sana söylemem çok aptalca görünüyor."

"Bana sorarsan zaten çok aptalca. Artık bunlar-

dan bıkmaya başlıyorum."

Huzurlu ortamları bozulmak üzereydi. Sherry böyle bir şeyin olmasını hiç istemiyordu. Bu yüzden de, hiç düşünmeden bildiği tek yolla onu durdurdu.

Cody'yi öptü.

Dudakları birleştiği an onun öfkesinin yok olduğunu hissetti. Cody ona sıkıca sarılarak tutkuyla öpmeye başlamıştı. Dudaklarını daha aşağılara, boynuna indirdiğinde Sherry titredi. Her öpüşmelerinde olduğu gibi kendini bir fırtınanın ortasındaymiş gibi hissediyordu.

Cody bir şey söylemek üzereyken bundan vazgeçti. Yanağına hafifçe dokunarak, "Artık gitmem gerek," dedi.

Aslında Sherry onun kalmasını istiyordu, ama bunu söylemedi.

Cody ona tekrar sarılmaktan korkarmışçasına ellerini ceplerine sokarak yürümeye başladı.

"Seni yeniden gördüğüme sevindim."

"Ben de öyle."

Cody basamaklardan inerken bir an durup geri baktı. "Bana romantizm hakkında birkaç ipucu vermek istemediğinden emin misin?"

"Buna ihtiyacın olduğunu sanmıyorum. Kalbinin sesini dinle, o sana benim kalbime giden yolu gösterecektir."

Cody cumartesi günü aramayınca, Sherry hayal kırıklığına uğradı. Cody'nin onun isteklerini anladı-

ğını zannetmişti; yüzyıllardır kadınlara yapıldığı gibi, kendisine de kur yapılmasını istiyordu. Ama bunun ötesinde asıl arzuladığı, sevmekti. Oysa Cody aşktan korkuyordu.

Gecenin ilerleyen saatlerinde yatak odası penceresinin altından yükselen bir ses duydu. Önce bunun ne olduğunu anlamadı. Ses çok korkunçtu. Sanki birisi bir kedinin kuyruğuna basıyordu. Biraz daha kulak kabartınca birinin gitar çaldığını, daha doğru su çalmaya çalıştığını fark etti.

Yataktan kalkıp perdeleri açınca, Cody'nin bahçede serenat yaptığını gördü!

Pencereyi açıp başını dışarı çıkardıktan sonra, "Cody," diye seslendi. "Sen ne yaptığını zannediyorsun?"

Onu gören Cody sesini daha da yükselterek şarkı söylemeyi sürdürdü. Sesi, en az gitar çalışı kadar kötüydü.

Elleriyle kulaklarını kapatan Sherry, onu susturabilmek amacıyla bir kez daha, "Cody," diye bağırdı.

Cody de karşılık olarak, "Sevgilim, sen romantizm istemiştin," diye bağırdı. "Bu şarkı senin istediğin gibi kalbimin derinliklerinden geliyor."

"Sen içki mi içtin?"

Cody bir kahkaha atarak, "Böyle bir işe ayıkken kalkışabileceğimi düşünmüyorsun, değil mi?"

"Cody!"

Yaklaşmakta olan bir polis arabasının sireni Sherry'nin yerinden sıçramasına sebep oldu. Pepper'e geldiğinden beri hiç polis sireni duymamıştı.

Anlaşılan bir yerlerde sorun çıkmıştı, ama o an bunu düşünmeye zamanı yoktu. Çünkü Cody serenadına devam ediyordu.

Bir kez daha, "Cody!" diye seslendi.

O da, "Sorun nedir?" diye bağırdı. "Romantizm istediğini söylememiş miydin?" "İşte ben de sana istediğini vermeye çalışıyorum."

"Giyinmem için bana bir dakika ver. Hemen geliyorum." Pencereyi kapamak üzereyken fikir değişti-
rip başını tekrar dışarı çıkardı. "Tanrı aşkına, gitar çalmayı bırak."

"Nasıl istersen."

Aceleyle giyinip dışarı çıktığında, polis arabasının kliniğin önünde durduğunu fark etti.

Şerif yardımcısı ve bir polis memuru ellerindeki fenerleri çılgın aşığın üzerine çevirmişlerdi.

Sherry, "Bir sorun mu var?" diye sordu.

Şerif yardımcısı cevap olarak Cody'ye dönerek, "Bir sorun yok, öyle değil mi, Mr. Bailman?" dedi.

Son derece ayık görünen Cody de, "Bildiğim kadarıyla yok," dedi.

Sherry söze girerek, "Mr. Bailman'ı tutuklayacak mısınız?" diye sordu.

"Son beş dakika içinde bizi üç kişi aradı. İlk arayan kasabada yaralı bir hayvanın dolaştığını bildirdi. İkinci arayan Başkan Bowie idi. Bu cehennem azabına son vermemiz için yetkilerimiz kullanmamızı istedi. Bunlar tam olarak onun kullandığı sözcükler."

Cody, "Ben bir Willie Nelson olmayabilirim, ama sesim pek de fena değildir," diyerek itiraz etti.

Şerif yardımcısı, "Biliyorsun, seni tutuklayabiliriz," deyince Sherry, "Neye dayanarak?" diye sordu.

"Huzuru bozmaya ne dersiniz?"

"Gitar çalmanın yasalara aykırı olduğunu bilmiyordum."

Şerif yardımcısı, "Önemli olan bunu nasıl yaptığınızdır," diye mırıldandı.

Sherry, "Bir daha yapmayacak," diye söz verdikten sonra onaylaması için Cody'ye baktı.

Cody de sağ elini kaldırarak, "Söz veriyorum," dedi.

Şerif yardımcısı arabasına doğru yürürken, Cody, "Bunun yerel gazetede çıkmaması için elinizden geleni yapmanızı rica ediyorum," diyerek onu durdurdu.

"Bunun için söz veremem. Polis muhabiri sabahları gelip raporları alır."

"O halde siz de rapor yazmayın."

"Bunun mümkün olacağını sanmam. Ne de olsa bizi üç kişi aradı."

Cody polis arabasının uzaklaşmasını bekledikten sonra şapkasını çıkararak öfkeyle dizine vurdu. "Senin yüzünden en iyi şapkam mahvoldu."

"Benim yüzümden mi?"

"Beni duydun."

"Bu fiyasko için beni mi suçluyorsun?"

Cody, "Hayır!" diye bağırdı. "Suçladığım tek kişi Luke. Sana serenat yapmamı tavsiye eden oydu. Gitar çalmayı bilip bilmememin bir önemi yokmuş... kadınların böyle şeyler için deli olduklarını söyledi."

"Cody, bu yaptığın çok hoşuma gitti."

"Tabii, yetişkin bir erkeğin kendini bütün bir kasabanın önünde şaklaban yerine koyması hoşuna gitmiştir."

Sherry, "Bu söylediklerin hiç de adil değil," diyerek itiraz etti.

"Sen gelip benden mantıksız isteklerde bulunana dek bu kasabada sevilen ve sayılan biriydim."

"Asıl *sen* mantıksız davranıyorsun."

"Benim tek istediğim bir eştî. Ama anladığım kadarıyla sen beyaz atlı bir prensin gelip ayaklarını yerden kesmesini istiyorsun," dedi. "O kişinin ben olmayacağını bilmelisin, tatlım."

Sherry bir cevap veremeyecek kadar şaşırmıştı. "Ben senden serenat yapmanı istemedim."

"Oh, tabii. Bir de düşüncelerini okumam gerekiyor. Çünkü sen benden ne istediğini bir türlü söylemiyorsun."

"Cody..." Onunla kavga etmek istemediği için kendini durdurdu. "Bence bütün her şeyi unutsak iyi olacak. Haklısın, bana evlenme teklif eden erkeğin beni sevmesini arzulayarak çok şey istemiş oluyoruz."

Cody onu duymamıştı. Duyduysa bile sesindeki alaycılığı işitmemiş gibi yapmayı tercih ediyordu. "Bütün sorun Luke'den yardım istememle başladı. O, Ellie'ye kur yapmayı becerebildiği için onun bütün cevapları bildiğini zannettim."

Sherry eve doğru yürürken, "Haklıymışsın," dedi. "Ondan öğrenecek pek çok şeyin var. Luke Ellie ile sadece yatağını ısıtıp çocuklarına bakacak bir kadın

bulmak için değil, onu sevdiği için evlenmiş."

Cody öfkeyle ona dönerek, "Ne düşündüğümü biliyor musun?" dedi.

"Bilmek istemiyorum."

"İstesen de, istemesen de dinleyeceksin."

Sherry olduğu yerde durup kollarını göğsünde kavuşturdu.

Cody, "Bütün her şeyden vazgeçiyorum," diye bağırdı.

"Sana evlenme teklif edecek kadar aptal olduğumu bile unutmak istiyorum!"

O sırada yolun karşısındaki evden biri pencereyi açıp, "Cody!" diye bağırdı. "Susmazsan polis çağıracağım."

Cody, "Endişelenme," diyerek kadına döndü. "Zaten gidiyorum."

SEKİZİNCİ BÖLÜM

"Bu doğru mu?"

Ertesi sabah kiliseden çıkarlarken Heather, Sherry'nin önünü kesti. "Babam gerçekten de tutuklanacak mıydı?"

Sherry bezgin bir şekilde gözlerini kapadı. "Sana bunu Cody mi anlattı?"

"Hayır. Mrs. Ellis ile Mrs. James konuşurlarken duydum. Babamın senin yatak odanın penceresinin önünde gitar çalıp şarkı söylediğinden bahsediyorlardı. Ben babamın gitar çalabildiğini bilmiyordum."

"Çalamıyor." Sherry daha fazla konuşmamak için, "Bence dün gece neler olduğunu babana sorman daha doğru olur," dedi. Yoksa Cody'nın eline onu suçlamak için yeni bir fırsat geçebilirdi.

"Bu sabah babam kiliseye gelmedi. Baş ağrıdığı için beni kasabaya Slim ile yolladı."

Sherry içinden onun bunu hak ettiğini düşünüyordu.

"Artık gitmeliyim." Heather park yerine bakarak, "Slim beni bekliyor," dedi. "Çiftliğe ne zaman geleceksin? Geçen hafta geleceğini ummuştum. Saçlarımı kestireceğim ve sana bulduğum modeli göstermek is-

tiyorum."

"Babandan bir gün okul çıkışı bana gelmek için izin iste. Daha sonra seni eve bırakırım."

Heather geri geri yürürken, "Tamam," dedi. "Bu harika bir fikir. Arkadaşım Carrie'nin gelmesinin bir sakıncası var mı? O da seninle tanışmak istiyor. Hem onların çiftliği bizimkinden çok uzak değil."

"Tabii, o da gelsin."

"Teşekkür ederim." Heather içtenlikle gülümseyerek, "Seni arayıp ne gün geleceğimizi söylerim."

Sherry ona el salladıktan sonra arkasını döndü. Birkaç adım atmıştı ki, karşısına Ellie Johnson çıktı.

"Sherry, seni görmek ne güzel."

"Seni de, öyle."

"Bütün hafta sana telefon etmek istedim, ama bebek ve işler arasında günler nasıl geçti, anlayamadım. Daha önce haber vermem gerektiğini biliyorum, ama bu akşam bize yemeğe gelir misin? Fırında rostom var. Bugünlerde Luke o kadar meşgul ki, yalnızlıktan patlamak üzereyim."

"Çok memnun olurum."

"Bu harika." Ellie gerçekten de çok sevinmişti. "Yolu bulabilirsin, değil mi?"

Sherry bulabileceğinden emindi. O da, bir dostla sohbet etmeye ve dertleşmeye can atıyordu.

Çiftliğe ulaştığında, Ellie onu karşılamak için evden dışarı çıktı. Christina Lynn de bir konuk gelmesine çok sevinmişti.

Norah ve çocukları ile birlikte olalı birkaç hafta geçmişti. Sherry çocukları özlediğini hiç düşünme-

mişti. Christina Lynn ile oynarken, Ellie de buzlu çay koyup bardakları mutfak masasına getirdi.

Bir gece önce olanları konuşma ihtiyacı hisseden Sherry, "Eminim, olanları duymuşsundur," dedi.

"Bu sabah kilisede bir söylenti dolaşıyordu. Cody'nin neredeyse tutuklanacak olması doğru mu?"

"Evet, huzuru bozduğu için tutuklanmasına ramak kaldı."

Ellie hafifçe gülümsedi. "Bunu hak ettiğinden eminim. Korkarım ki, Cody Bailman'ın bir kadına kur yapma konusunda öğrenmesi gereken çok şey var."

"İlk eşi Karen ile böyle mi yaşıyordu acaba?"

Ellie, "Ben onunla hiç tanışmamıştım, ama Luke onu tanıyormuş," dedi.

O konudaki her şeyi öğrenmek isteyen Sherry, "Sana neler anlattı?" diye sordu. Cody'yi anlamamanın tek yolu ilk evliliğinde yatıyordu.

"Hatırladığım kadarıyla, üniversitedeyken tanışmışlar. Cody ilk kez evinden uzaklaştığı için çok yalnızlık çekiyormuş. Luke, evlenmelerine çok şaşırılmış. Çünkü Karen erkek gibi bir kızmış. Aslına bakarsan, bir çiftçinin eşi olmaya çok uygunmuş. Ata binmeyi ve sığırlarla uğraşmayı çok severmiş." Ellie bir süre söyleyeceği sözcükleri tartarmışçasına düşündü. "Luke, Karen'in iyi bir eş ve anne olmadığını da söyledi. Evde bebekle kalmak onu çok sıkıyormuş."

"Luke'nin anlattıklarından anladığım kadarıyla bu konuda çok ciddi kavgalar ediyorlarmış. Zaten Karen büyük bir kavgadan sonra trafik kazasında hayatını kaybetmiş. Kavga esnasında Karen boşanmak istediğini söylemiş, ama Luke onun sözlerinde samimi

olduğuna inanmıyor. Zaten kimse de gerçeği öğrene-meyecek. Karen o gün bir virajı alamayarak yoldan çıkmış ve orada ölmüş."

"Ne kadar acıklı."

Ellie sözlerine, "Cody için, ne olursa olsun, zor bir dönemdi, diye devam etti. Bu yüzden de, onun, hayatına yeniden çeki düzen vererek yaşamayı sür-dürmesini çok takdir ediyorum."

"İlk evliliğinin bu kadar kötü sonuçlandığını bil-miyordum."

"Beni sakın yanlış anlama. Mutlu zamanları da ol-muş. Cody eşini çok seviyormuş, ama onunla huzur-lu bir hayat sürdürememiş. Ne demek istediğimi anlı-yorsun, değil mi?"

Aslında Sherry onun ne demek istediğini anla-mıştı.

"Cody kadınlara duygularını göstermeyi başara-mıyor," diye Ellie vurguladı.

Sherry, "Korkuyor," diye fısıldadı. Aslında onun korktuğunu baştan beri biliyordu, ama tahmin ettiği sebeplerde yanılmıştı. Onun eşi öldükten sonra ma-tem tuttuğunu, bu yüzden kendini başkalarına kapa-dığını zannetmişti. Oysa Cody aşık olduğu takdirde, sevgisine karşılık bulamamaktan çekiniyordu.

Ellie, "Ona karşı sabırlı ol," dedi. "Luke'ye çok benziyor. Luke de, ilk başlarda bana aşık olursa ken-disinden ödün vereceğini zannediyor, bu yüzden de sürekli sert bir havaya bürünüyordu."

"Onun değişmesini sağlayan nedir?"

Ellie arkasına yaslandığında, yüzünde düşünceli bir ifade vardı. "Onun ilk kez ben Pepper'i terk etme-ye karar verdiğimde değiştiğini sanmıştım. Oysa her

şey ondan bir hafta önce değişmeye başlamıştı." İç çekerek çayından bir yudum aldı. "Luke'ye sorsan, o birbirimize gördüğümüz an aşık olduğumuzu savunuyor. Oysa hiç de öyle değil. Bütün yaz boyunca yaptığımız tek şey kavga etmektir. O bana sahip olduğunu düşünüyor, bu da beni çok sinirlendiriyordu."

"Sonra ne oldu?"

"Aslında her şeyi değiştiren dramatik bir an olmadı. Benim yaptığım küçük şeylerden zamanla onu sevdiğimi anladı. Ben de öyle."

"Yine de, Pepper'den ayrılmaya karar verdin."

Ellie gülümseyerek, "Evet," dedi. "Başka yolu yoktu. Luke üç dört yıldan önce evlenemeyeceğimizi düşünüyordu."

"Oysa Cody her dakika evlilikten bahsediyor."

Ellie bir kahkaha attı. "Onu seviyor musun?"

"Evet, ama sorun bu değil."

"Sorun olan Cody. Ne demek istediğini çok iyi anlıyorum."

"O benimle evlenmek istiyor, buna rağmen duygusal yönden bağlanmaya yanaşmıyor. Bu teklifi bir iş önerisi gibi sunuyor. Oysa ben bir anlaşmadan çok daha fazlasını istiyorum."

"Sen onu korkutuyorsun."

"İyi! Çünkü o da beni korkutuyor. Onunla kasabaya geldiğim ilk gün tanıştım ve hayatım bir daha geri dönmek üzere değişti."

Ellie uzanıp Sherry'nin elini tuttu. "Geçen gün Luke ile Cody konuşurlarken, senin romantizm konusunda ısrar ettiğini duydum. Bana neler olduğunu anlatır mısın? Keşke o günkü konuşmalarını kayıt edebilseydim, çünkü çok komikti. Luke, senin kalbini

kazanabilmesi için Cody'ye değişik metotlar öneriyordu."

"Asıl sorun da bu. Cody kalbimi çaldı ama ne yapacağını bilemiyor."

Ellie, "Ona biraz zaman ver," dedi. "Cody göründüğünden çok daha zekidir."

Bir süre sonra iki kadın akşam yemeği için sofrayı hazırlamaya başladılar. Luke eve dönmüştü. Karısının yanağından öptükten sonra duş yapıp, üzerini değiştirmek için banyoya gitti.

Hep birlikte sofraya oturduklarında, Luke Sherry'ye, "Cody'nin dün gece seni ziyarete geldiğini duydum," dedi. Gülümseyişinde, bunda en büyük payın kendisinde olduğunu belirten bir hava vardı.

Bunu gören Ellie, "Hayatım, dün gece Cody neredeyse huzuru bozmaktan tutuklanacakmış," dedi. "Sherry'nin anlattıklarına bakılırsa, bundan da seni sorumlu tutuyormuş."

"Beni mi? Oraya gidip kendimi aptal durumuna düşüren ben değilim."

"Doğru, ama bunu yapmasını öneren sendin."

"Bu hiçbir şeyi değiştirmez. Önemli olan Sherry'nin bu romantizmden etkilenmesi."

"Şey, evet, çok..."

Luke yüzünde ümitli bir ifadeyle, "Romantikti, değil mi?" dedi.

Ellie ise, "Çok komikmiş," diye düzeltti.

"Eğer bir kadın böyle saçma şeyler isterse, adam ne yapsın?"

Sherry bu yanlış anlamayı düzeltmek için, "Ben ondan böyle bir şey istemedim," diye atıldı.

Luke neşeyle gülümsüyordu. "Aşk ne kadar hari-

ka, değil mi?"

O sırada kapıdan gelen erkek sesiyle hepsi irkil-di. "Hayır, değil." Cody kapıyı hızla açarak içeri girdi. Luke'ye idam mangasının önüne götürülmesi gereki-len bir hainmişçesine bakıyordu.

Ellie içten bir şekilde, "Cody, bize katılsana," diye-rek onu davet etti.

"Hayır, teşekkür ederim. Ben az önce yedim. Bu-raya Luke ile konuşmak için gelmiştim. Bir konuğu-nuz olduğunu bilmiyordum."

Sherry, "Eğer seni rahatsız ediyorsam, gidebili-rim," dedi.

Ellie, "Saçmalama," diye fısıldadı.

Cody'nin bakışları ona doğru çevrilince, Sherry onun çok öfkeli olduğunu anladı.

Ellie, "O halde, bir kahve iç," diye önerdi. Cody mutfağa yöneldiğinde yüzünden düşen bin parçay-dı.

Luke'ye dönerek, "Sanırım neler olduğunu duy-dun," dedi. "Bir daha romantizm hakkında tavsiyeye ihtiyacım olursa, başvuracağım son kişi sen olacak-sın."

Sherry onları dinlememek için elinden geleni ya-parak yemeğine döndü.

"Sen ve Ellie birbirinize o kadar aşıksınız ki, se-nin bir kadını mutlu etmenini sırrını bildiğini düşü-nüyordum."

"Zaten biliyor."

Üç çift göz Ellie'ye çevrilmişti. "O beni seviyor."

Cody bu sözcük dudaklarını yakıyormuşçasına, "Sevgi," dedi.

Ellie, "Sherry gibi akıllı bir kadının seninle evlen-

me konusunda tereddüt etmesinin sebebinin bu olabileceğini hiç düşündün mü?" dedi.

"Size, ona yaptığım teklifi geri çektiğim konusundan bahsetmedi, sanırım. Evlilik fikrinin büyük bir hata olduğuna karar verdim. Bir kadının beni aptal durumuna düşürmesine hiç ihtiyacım yok."

Ellie, "Doğru, sen bunu tek başına çok iyi başarıyorsun," dedi.

Sherry aşka bu kadar yaklaştıysan, onu kaybetmiş olduğunu görerek içinin parçalandığını hissediyordu.

Ellie, "Her neyse, fikrini değiştirmiş olduğun için üzgünüm, Cody," diye devam etti." Gülümseyerek, "Elmalı tart yapmıştım," dedi. "Biraz ister misin?"

Cody'nin gözleri parladı. "Sanırım, onun için biraz yerim var."

Sherry, Ellie'nin bunu nasıl ayarladığını bilmiyordu ama birkaç dakika içinde Cody ile mutfakta yalnız kalmıştı. Ellie bebeğin altını değiştirmek için banyoya gitmiş, Luke de kızını kucağına alarak onu izlemişti.

Sherry, "Biraz daha kahve ister misin?" diye sordu.

"Lütfen."

Cody'nin varlığını daha önce hiç bu kadar yoğun olarak hissetmediğini düşünüyordu.

"Heather bir gün okuldan sonra sana uğrayacağını söyledi." Cody ona bakmamak için, gözlerini iki eliyle tuttuğu fincana dikmişti.

"Eğer sence bir sakıncası yoksa."

"Tabii, yok. Sen uzun zamandır o kızın başına gelen en iyi şeysin. Onu senden başka hiç kimse elbise

giymesi için ikna edemezdi."

Sherry masayı toplamaya başlamıştı. "Onun sadece yol gösterecek birine ihtiyacı var, o kadar." Bulaşıkları lavabonun içine koyduktan sonra, "Umarım aramızda olanlar Heather ile dostluğumu engellemez," diye ekledi.

"Etkilemesi için bir sebep göremiyorum. Umarım, her zaman dost kalırsınız."

"Ben de öyle."

Bu sözlerden sonra ikisi de söyleyecek bir şey bulamadılar.

Konuşmaya tekrar başlayan Sherry oldu. "Dün gece için çok üzgünüm."

Cody omuz silkerek, "Bir gün olanları unuttum," dedi. Sherry onun gülümsemek üzere olduğunu görebiliyordu. "Artık çiftliğe dönmem gerek. Lütfen, Ellie ve Luke'ye benden selam söyle."

Onun gitmesini istemediği halde, bir şey söyleyemeyen Sherry başını salladı. Cody kapıya vardığında, kaşlarını çatarak ona baktı.

"Bu kadar güzel olmasaydın, her şey çok daha kolay olurdu," diye mırıldandıktan sonra hızla kamyonetine doğru yürüdü.

Sherry de peşinden en üst basamağa çıkarak, "Cody!" diye seslendi. "Bu söylediğin çok romantikti."

"Demek öyle. Benden böyle sözler mi duymak istiyorsun?"

"Evet."

"Bu çok basitti."

Sherry gülümseyerek, "Çünkü kalbinin derinliklerinden geldi," dedi.

Cody kamyonetine bindikten sonra dirseğini pencereye dayadı. "Heather'i eve bırakacağın akşam, yemeğe kalmanı istiyorum."

"Pekala. Davet ettiğin için teşekkür ederim."

Sherry onun uzaklaşmasını izledikten sonra arkasını dönünce yalnız olmadığını gördü.

Ellie, "Yola gelmeye başladı," dedi. "Bunun farkında olduğunu sanmam, ama bence o sana sıırılsıklam aşık oluyor."

Sherry'nin duymak istediği de buydu. İçinde bir ümit filizlenmeye başlıyordu.

Sherry pazartesi akşamı yine verandada oturmuş, o gün olanları düşünüyordu. Ailesine uzun bir mektup yazıp, Cody ile inişli çıkışlı ilişkisinden bahsetmişti.

Cody'nin Cadillac arabasının köşeyi dönüp kliniğe yaklaştığını gördü ve Heather arabadan hızla inerek verandaya doğru koşmaya başladı.

"Babamın sana ihtiyacı var!"

Heather'in yüzündeki gülümseme ortada acil bir durum olmadığını gösteriyordu.

Cody de kızının peşinden gelerek, "Önemli bir şey yok," diye homurdandı. Elinde çikolata kutusu ve de bir buket çiçek vardı.

Heather, "Babam bu kır çiçeklerini senin için topladı," dedi.

Bunun üzerine Cody, "İzin verirsen bunları ben söyleyebilirim," diye gürledi. Bir yandan da, kolunu kaşıyordu.

Heather, "Her iki kolu da, çok berbat durumda,"

diye fısıldadı.

Onu duyan Cody, "Heather!" diye bağırdı. Sonra çiçeklerle kutuyu atarcasına Sherry'ye verince, o da ne diyeceğini bilemedi.

Sonunda kendini toparlayarak, "Teşekkür ederim," diyebildi.

Heather dayanamayarak, "Bu çok romantik, öyle değil mi?" dedi. "Babam bana neyin romantik olduğunu sorunca, ona çiçeklerle çikolata dedim. Hoşuna gitti mi?"

"Evet," Cody'ye bakarak, "Ne oldu?" diye sordu.

"Çiçekleri ben topladım. Senin papatyalarla sümbülleri seveceğini düşündüm."

"Anlaşılan çiçek toplarken bir şeye sürtünmüşsün." Koluna ışığın altında bakınca, "Oh, Cody," dedi.

Cody de, "Zehirli sarmaşık," diye açıkladı.

"Koluna bir şey sürmeliyiz."

O sırada Heather, "Janey, babamı çabalarından ötürü takdir etmen gerektiğini söyledi," diyerek söze girdi. "Ben de ona katılıyorum." Bir yandan da, Sherry'nin çikolatalarından yiyordu.

Cody öfkeyle, "Onları senini için almadım," dedi.

"İstediğin kadar yiyebilirsin."

Cody, "Zaten yedi," diye mırıldandı.

Sherry koluna losyon sürdükten sonra Cody gömleğinin kollarını indirerek düğmelerini ilikledi.

"Heather, senin yapacak işin yok mu?"

"Hayır."

"Evet, var."

"Var mı? Oh, anlıyorum. Neden Sherry ile yalnız kalmak istiyorum demiyorsun?"

."Sherry ile biraz yalnız kalmak istiyorum."

"Harika." Heather saatine bakarak, "On beş dakika yeterli mi, yoksa daha uzun mu kalacaksın?" dedi. "Yalnız unutma, saat sekizden önce Angela'nın evine gidip matematik kitabımı almalıyım."

Cody iç çekti. Sherry onun giderek sabrını yitirmeye başladığını hissediyordu. "On beş dakika sonra seninle verandada buluşuruz."

"Çikolataları da alabilir miyim?"

"Heather!"

"Pekala, pekala, Ne demek istediğini anladım." Babasına yaralı bir bakış attıktan sonra, "Ben ne zaman istenmediğimi bilirim," dedi.

"Evet, ama bunu anlayan epey bir zamanını alıyor."

Heather gidip onları yalnız bıraktığı halde, Cody ne söyleyeceğini bilemiyor, odanın içinde volta atıp duruyordu.

"Cody."

"Düşünmeye çalışıyorum."

Sherry şefkatle, "Bu çok ciddiye benziyor," dedi.

"Zaten çok da ciddi. Bir sandalye çekerek Sherry'ye "Lütfen, otur," dedikten sonra karşısına geçip durdu.

"Zehirli sarmaşık için çok üzgünüm."

"Aslında dikkat etmeliydim, ama aklım başımda değil."

"Çok acıyor olmalı."

"Çocuklar cumartesi gecesi olanlardan sonra bir de bunu öğrenince, başıma gelecekler çok daha korkunç olacaktır."

Kendi romantizm isteğinin onu bu duruma soktuğunu bilen Sherry, "Oh, Cody," diye fısıldadı. Cody

ona istediğini vermek için çok çabaladığı halde, aslında Sherry'nin ne istediğini anlayabilmiş değildi. Evet, Sherry bir erkeğin kendisine kur yapmasını arzuluyordu, ama bunun yanında da ona güvenip içini açmasını da istiyordu.

"Dinle, evlenme teklifimi geri çektiğimi söylerken ciddi olmadığımı ikimiz de biliyoruz."

Sherry bunu bilmiyordu, ama ciddi olmadığını duymak onu mutlu etmişti.

"Artık ne yapmam gerektiğini bilmiyorum. Her çabamın sonucu felaket oluyor."

Cody uzanıp ellerini tuttu. "Sen benden romantizm istemiştin. Yemin ederim ki, elimden geleni yaptım. Eğer romantizm bir kadın için tutuklanmanın eşğine gelmekse, benim bir ödül almam gerek. Haksız mıyım?"

Sherry başını salladı.

"Zehirli sarmaşık yüzünden seni suçlamıyorum. O benim hatamdı. Aslında, sana köşedeki çiçekçiden karanfil de satın alabilirdim. Saat yediden sonra hepsi yarı fiyatına iniyor. Ama kır çiçeklerinin daha romantik olacağını düşündüm."

"Doğru düşünmüşsün. Çok güzel. Teşekkür ederim."

"Senin için aklıma gelen her romantik şeyi yaptım. Sana şarkı söyledim, çikolata aldım. Çikolataları yiyenin Heather olduğunu biliyorum. İstersen, sana bir kutu daha alırım."

"Bunun için endişelenmene gerek yok."

"Başını sallayarak, "Heather kardeş istediği için evlenmeye karar verdiğimi düşünüyorsun," dedi. "Aslında bu ilk başta doğru olabilirdi. Ama bu kez sana

kendim için evlenme teklif ettiğimi bilmelisin."

Heather kapının önünden, "Son beş dakika," diye seslendi.

Cody ayağa kalkarak kapıya doğru yürüdü. "Heather, senden beni Sherry ile yalnız bırakmanı rica etmiştim."

"Ben on dakikanı kullandığını söylemeye çalışıyordum. Biliyorsun, sekizde Angela'da olmazsak matematik kitabımı alamam."

Cody bezgin bir şekilde başını sallayarak Sherry'nin yanına döndü. "Nerede kalmıştım?"

"Evlilik teklifinden bahsediyorduk."

"Doğru." Eliyle alnını sıvazladıktan sonra, "Benden daha ne yapmamı istediğini bilmiyorum," diye devam etti. "Kendimi senin için aptal durumuna düşürdüm. Nasıl romantik olunacağını bilmiyorum. Ben sadece kendim olmayı biliyorum. Bunun senin için yeterli olup olmayacağından da emin değilim."

Sherry ellerini kaldırarak, "Yeter!" dedi. "Heather sözünü kesmeden önce neden bahsediyordu? Oraya geri dön."

Cody'nin aklı karışmıştı.

"Bana evlenme teklif etmenin sebebinin Heather değil de, kendin olduğunu söylüyordun."

"Evet."

Sherry ona doğru eğilerek, "Beni sevdiğini mi söylemeye çalışıyorsun?"

Cody boynunu sıvazlayarak, "Sana yalan söyleyemem," dedi. "Bu çok kolay olurdu. Seni sevip sevmediğimi bilmiyorum. Sadece son on yılda bana senin hissettirdiklerini hissettiren başka bir kadının olmadığına farkındayım. Senin için gururumu ayaklar al-

tına aldım, tutuklanmama ramak kaldı ve de senden başka bir şey düşünemediğim için zehirli sarmaşıkların arasına daldım."

Bu sözler bir aşk şarkısını andırıyordu. Sherry için sevinçle dolduğunu hissetti.

"Baba!"

Cody sabırsız bir şekilde, "Pekala, pekala," dedi. "Geliyorum."

Sherry ayağa kalktı. "Bu hafta bir gün çiftliğe geleceğim. Bu da ikimize ne istediğimizi düşünecek kadar zaman verir."

Cody gülümseyerek yanağına dokundu. "Heather'i uzak tutmak için elimden geleni yaparım."

• "Bunu duydum!"

Cody bir kahkaha attıktan sonra eğilip Sherry'yi öptü. "Öpücüklerin dünyadaki bütün çikolatalardan daha tatlı."

Heather, "Baba, bu çok iyiydi," diye bağırdı. "Sherry, ona bunları benim öğretmediğimi bilmeni isterim."

DOKUZUNCU BÖLÜM

Ellie üçüncü kez, "Seni buna mecbur etmek istemiyorum," dedi.

Sherry de üçüncü kez, "Mecbur etmiyorsun," demek zorunda kaldı. Çocuklar sizin gittiğinizi bile fark etmeyecekler." Christina Lynn onu doğrulamak istercesine kucağına çıkararak yanağından öpünce, Sherry, "Hadi, artık gidin," diye ısrar etti. "Eşin sana benzersiz bir yıldönümü yaşatmak istiyor."

"Bunları benden gizli hazırladığına inanamıyorum."

Koyu renk takım elbise giymiş olan Luke, karısının beline sarılarak, "Aylardır yemeğe çıkmamıştık" dedi.

"Biliyorum, ama..."

Sherry, "Gidin ve eğlenin," diye ısrar etti. Luke ve Ellie'yi yakından tanıdıkça, ikisini de daha çok seviyordu. Aslında Luke eşi kadar sıcakkanlı değildi, ama Sherry onun karısına ve de çocuklarına duyduğu derin sevgiyi takdir ediyordu.

Luke onu salı günü arayarak çarşamba günü çocuklara bakıp bakamayacağını sormuştu. Ellie'ye

sürpriz yaparak, evlilik yıldönümleri için onu yemeğe çıkarmayı planlıyordu. Sherry'ye, ondan başka çocuklarını bırakabilecekleri kadar güvendiği kimsesi olmadığını da söylemişti.

Sherry çiftliğe geldiğinde Luke ona gizlice eşi için aldığı altın kolyeyi göstermiş, o da Ellie'nin bunu görünce gözyaşlarına boğulacağını söylemişti. Gerçekten de, Ellie kolyeyi görünce Sherry'yi yalancı çıkarmayıp sevinçten ağlamıştı.

Ellie gitmeden, "Eğer Phillip uyanırsa, biberonu buzdolabında," dedi.

Bunun üzerine Sherry, "Hadi, artık gidin," dedi. "Ben her şeyi hallederim."

"Biliyorum, sadece onlardan ilk kez ayrılıyorum."

Sherry gülerek, "Bu gecenin çok sakın ve huzurlu geçeceğinden eminim," dedi.

"Emin misin?"

Sherry, "*Gidin*," diye tekrarladı. Luke ve Ellie uzaklaşana dek de, Christina Lynn ile verandada durup onlara el salladı.

İlk yarım saat Christina Lynn, Sherry'ye oyuncaklarını gösterdi. Sonunda bundan sıkılınca annesinin gittiğini ilk kez fark ediyormuşçasına yere yatarak ağlamaya başladı.

Sherry de, sabırla, "Annem ve babam yemeğe gittiler," diye açıklamaya çalıştı. Christina Lynn'in de acıkmış olduğunu düşünerek onu mama sandalyesine oturtup önüne yemeğini koydu. Ama anlaşılan küçük kız pek acıkmamıştı, çünkü tabağındaki yemeğin

çoğu yeri boyladı.

Christina mama sandalyesine vurarak, "Anne!" diye bağırmaya başlayınca, Sherry şefkatle, "Annenle baban dışarı çıktılar, tatlım," dedi.

Christina Lynn'in alt dudağını titriyordu.

Bunu gören Sherry, "Lütfen ağlama," diye yalvardığı halde, bu bir işe yaramadı. Birkaç saniye içinde Christina Lynn bütün gücüyle bağırıp ağlamaya başlamıştı.

Çok geçmeden kaçınılmaz son gerçekleşti ve Phillip ablasının ağlamasına uyandı. Sherry onu bacağından çekiştiren Christina Lynn'e rağmen, bebeği beşiğinden alarak altını değiştirmeyi başardı. Sonra da, onu yeniden uyutabilmeyi umut ederek kucağına aldı.

Oysa Christina sürekli ağladığı için bu imkansızdı. Çocukların ikisi de, evi yıkabilecek kadar yüksek sesle ağlamaya devam ederlerken, Cody birden yatak odasının kapısında belirdi.

Sherry onun içeri girdiğini duymamıştı, bu yüzden onu görünce çok şaşırdı.

Cody gülümseyerek, "Selam," dedi. "Luke bu gece çocuklara bakacağını söylemişti. Ben de biraz yardıma ihtiyacın olabileceğini düşündüm."

Gözleri minnetle parlayan Sherry, "Bak, Christina Lynn, Cody amca gelmiş," dedi.

Cody birkaç adımda yanına gelerek bacağına sıkıca tutunan küçük kızı kucağına aldı. Ama bu Christina Lynn'ı susturmaya yetmedi. Başını Cody'nin omzuna gömerek ağlamaya devam etti.

"Phillip'in nesi var?"

"Acıkmış olabilir. Eğer sen Christina Lynn'i oyalarsan, ben de onun biberonunu ısıtabilirim."

"Gördüğüm kadarıyla, başın dertte."

Sherry bezgin bir şekilde iç çekti. "Düşünsene, Ellie onlara tek başına bakıyor. O kadın bir harika."

"Sen de öylesin."

"Pek sayılmaz." Aslında onun iltifatını hafife almak istememişti, ama o an çok telaş içindeydi. "Ellie'nin bunu nasıl başardığını bilemiyorum."

Cody, "Ya da, Luke'nin," diye ekledikten sonra kanepeye oturarak, ağlamaktan bitkin düşmüş olan Christina Lynn'i avutmaya çalıştı.

Phillip biberondan süt içmeyi reddedince, Sherry onu daha fazla zorlamadan uyutmaya çalıştı. Sonunda evi sessizlik kaplamıştı. Cody kanepenin arkasına kolunu koyarak, "Gel, yanıma otur," dedi.

Aslında Sherry, Phillip'i uyandırmaktan korkuyordu ama Cody'nin yanına oturunca korkularının yersiz olduğunu gördü. Cody'ye yaslanarak oturduktan sonra, bunun harika bir duygu olduğunu düşünmeye başlamıştı.

Cody, "Sonunda huzura kavuştuk," diye fısıldadı. "Seni öpecek kadar cesaretim var mı, bilemiyorum."

Sherry gülümsedi. "Tehlikeyi seviyorsun, değil mi?" dedikten sonra dudaklarını ona doğru uzattı. Cody dudaklarını birkaç kez onunkilere sürtünce, Sherry daha fazla dayanamayarak dudaklarını araladı. O kadar kendinden geçmişti ki, neredeyse kucağında Phillip olduğunu bile unutacaktı.

Sonunda başını geri çekerek, "Harika öpüşüyorsun, Cody," dedi.

"Bu benden kaynaklanmıyor, Sherry. Sebep biziz."

"Sebep ne olursa olsun, bu çok tehlikeli." Başını onun omuzuna yaslayarak, "Bunu bir daha yapmamamız gerektiğini düşünüyorum."

"Ben de tersine, bunu yakında çok daha sık sık yapmayı planlıyorum."

"Cody, ben buraya seninle oynamak için gelmedim."

Cody, "Şşt," diyerek parmağını Sherry'nin dudaklarına götürdü.

Sherry de, başını yeniden onun omuzuna yaslayarak, Cody'ye hem fiziksel hem de duygusal yönden yakın olmanın tadını çıkardı.

Gözlerini kapatarak onun gücünün ve sıcaklığını hissetti. Çenesini başına sürten Cody'nin nefesinin sıklaştığını duyabiliyordu. Yerinde doğrulup onun gözlerine bakınca, Cody'nin bakışlarının tutku dolu olduğunu gördü. Bu gözlerin kendi duygularını da yansıttığının farkındaydı. Cody başını eğerek onu nefessiz bırakana dek öptü.

Sherry bütün vücudunun titrediğini hissediyordu. İkisi de konuşmadan öpüşmeye devam ettiler. Öpücükleri giderek ateşli bir hal almaya başlamıştı. Aradan uzun bir zaman geçtikten sonra Sherry başını geri çektiğinde, nefes nefeseydi.

"Bunu yaptığımıza inanamıyorum," diye fısıldadı. Ne de olsa, ikisinin kucığında da uyuyan birer çocuk vardı. Üstelik arkadaşlarının evindeydiler ve her an birileri gelebilirdi.

Cody, "Ben de inanamıyorum," diye onayladı. "A-

ma sen o kadar güzelsin ki."

İkisi de bir süre konuşmadan oturarak sessizliğin ve birlikte olmanın tadını çıkardılar.

Cody, "Sherry," diyerek konuşmaya başladı. "Dinle..."

Ama telefonun sesi daha fazla konuşmasına fırsat vermedi. Bir süre sonra Phillip'in ağlama sesi, telefonun ziline karıştı. Gürültüye uyanan Christina Lynn de, Cody ve Sherry'yi görür görmez göz yaşlarına boğuldu.

Telefonu açan Cody, çok geçmeden kanepeye geri döndü. Kaşlarını çatarak, "Arayan, Heather idi," dedi. "Seninle burada çocuklara baktığımızı öğrenince, onu evde yalnız bıraktığım için küplere binmiş."

Sherry, Phillip'i uyutmaya çalışarak, "İntikamını aldı," dedi.

Cody gülümsedi. "Aslında onu buraya getirmeyecek bencillik ettim, ama seninle yalnız kalmak istiyordum."

"Pek de yalnız sayılmayız." Her ikisi de, mucizevi bir şekilde sakinleşen çocuklara baktılar.

"Evet, ama ben onların bütün gece uyuyacaklarını ummuştum. Luke dedi ki..."

Sherry kırılmış gibi yaparak, "Luke mi, dedin?" diyerek sözünü kesti. "Demek, Luke ve sen bunu önceden planlamıştınız."

• "Şey..."

"Planladınız mı?" Sherry onun kızarmaya başladığından emindi.

"Bütün bunların sebebi senin romantizm konusundaki ısrarcı tutumun. Luke eşi için güzel bir gece

hazırlamak istedi. Ama çocuklarını kime bırakacaklarını bilemiyordu. Etrafta iki çocuk varken, romantik olmak çok zor ama..."

Sherry çocuklara bakarak, "Bizi pek engelledikleri söylenemez," dedi.

"Evet, ama biz bir istisnayız." Bir anlık sessizlikten sonra, "Başını yeniden omuzuma yasla," diye ekledi. Onu kendine çekti. "Yanımda olduğun zaman kendimi çok iyi hissediyorum."

"Ben de."

Cody alnını öpünce, Sherry gözlerini kapadı. Aslında uyumaya hiç niyeti yoktu, ama bir süre sonra Ellie ve Luke'nin fısıltılarını duyunca uyumuş olduğunu anladı.

Gözlerini açınca Ellie'nin gülümseyerek ona baktığını gördü. "Sizi çok yordular, değil mi?"

Sherry, "Pek değil," diye fısıldadı.

"Dördünüz de, yorgunluktan bitkin düşmüşse benziyorsunuz. Cody bile uyumuş."

Cody gürültülü bir şekilde esneyerek, "Artık uyumuyorum," dedi.

Ellie ve Luke çocukları odalarına götürdükten sonra hemen geri döndüler.

"Yemek nasıl geçti?"

Ellie hülyalı bakışlarla, "Harika," dedi. Luke mutfığa giderken, o da sallanan sandalyeye oturdu. Bir süre sonra Luke içinde dört tane fincan olan bir tepsiyle geri döndü.

Ellie boynundaki altın kolyeye dokunarak, "Daha önce hiç bu kadar eğlendiğimi hatırlamıyorum," dedi. "Teşekkür ederim, Sherry."

"İstedığınız zaman çocuklara bakarım."

"Ben sadece onu kastetmiyordum. Sen bundan çok daha fazlasını yaptın."

Luke karısının yanına gelerek, yanağına bir öpücük kondurdu.

Bunun üzerine Cody, "Sanırım, bu iş daha da ciddileşmeden bir an önce gitsek iyi olacak," dedi.

Sherry de, "Haklısın,," diyerek ona katıldı.

"Gitmeyin. Henüz kahve bile içmedik."

Cody, Sherry ile kapıya doğru yürürken, "Başka bir zaman," dedi.

"İyi geceler."

Ellie başını Luke'nin omuzuna yaslayarak onlarla birlikte kapıya yürüdü. "İyi geceler. Tekrar teşekkür ederim."

Cody, Sherry ile arabasının yanına kadar yürüdükten sonra, bir an tereddüt içinde durdu. Sonra kaşlarını çatarak, "En kısa zamanda görüşmek üzere," dedi.

Onun kaşlarını çatması Sherry'yi şaşırtmıştı. Cody bir ona, bir de Luke ve Ellie'ye baktıktan sonra kamyonetine doğru yürümeye başladı.

Cody'nin arkasından bakakalan Sherry, onun ne düşündüğünü anlamak için o an bir aylık maaşından vazgeçmeye razıydı.

Heather ertesi gün kliniğe uğradığında, "Babam bana çok kızdı," dedi. "Benim kadar zamanlaması kötü biri yokmuş."

Sherry, "Önemli değil," diyerek onu teselli etti.

"Baban ve ben yakında aramızdaki sorunların tümünü çözmüş olacağız." Aslında Cody ona yeniden evlenme teklif etmemiştir, bu yüzden de Sherry, az da olsa, endişeliydi.

"Sherry, işlerinize burnunu sokmak istemiyorum ama sizin evlenmenizi gerçekten çok arzuladığımı bilmelisin. Hem artık sahip olacağım kardeşler de umurunda değil. Ben seninle birlikte olunca çok eğleniyorum. Her zaman yanımızda olmanı istiyorum."

"Ben de her zaman sizinle olmak isterdim."

"Sahi mi?" Heather neşeyle, "Babama bunu söylemeye izin verir misin?" dedi. "Onun bu gerçeği bilmek isteyeceğini düşünüyorum, hem..."

"Bu o kadar da iyi bir fikir olmayabilir." Sherry önlüğünü çıkarıp kirli sepetine attı. O günkü işleri bitmişti ve bir an önce Cody'yi görmek için sabırsızlanıyordu.

Heather'e dönerek, "Arkadaşın Carrie'nin de seninle geleceğini zannediyordum," dedi.

"Gelemedi. Ben de, bu yüzden saçlarımı nasıl kestirmek istediğimi sana gösteremeyeceğim."

"Pekala. Biz de dergiye başka zaman bakarız."

"Ne de olsa, yakında sen hep yanımızda olacaksın." Heather kitaplarını göğsüne bastırarak, "Yanımıza taşınacağın günü sabırsızlıkla bekliyorum," diye ekledi.

"Yanınıza taşınacağımı söylemedim, Heather. Ellie'nin sana piknikte söylediklerini unutmadın, değil mi?"

Heather yüzünde bezgin bir ifadeyle, "Eğer işlerinize karışırsam, faydadan çok zarar getireceğimi söy-

lemişti."

"Çok doğru."

Sherry klinikten çıkmadan önce saçlarını tarayıp makyajını tazeledi. "Janey ve babanın benim bu akşam geleceğimden haberleri olduğundan emin misin?"

"Tabii, uğrayıp seni davet etmemi söyleyen babamdı. Ama gelmeyecek olursan, Slim beni çiftliğe götürü."

O sırada telefon çalınca, Sherry, Mrs. Colson'un açmasını bekledi. Bir süre sonra resepsiyonist kapıda belirdi.

"Genç bir adam seni arıyor."

Sherry çok şaşırmıştı. Onu ilgilendiren tek genç adam Cody Bailman idi. Mrs. Colson da, onun sesini tanırdı.

Ahizeyi alarak, "Ben, Sherry Waterman," dedi.

"Sherry, benim Rowdy Cassidy. Sana daha önce haber vermem gerektiğini biliyorum, ama bu akşam yemeği için Houston'a uçup uçamayacağını soracaktım."

"Bu gece Houston'a uçmak mı?"

"Bugün Norah'ın doğum günü ve seni görünce çok sevinecektir."

"Ama bu saatte Houston'a uçak yoktur ve senin Pepper'e gelip beni alman saatler sürer."

"Ben Pepper'deyim."

"Öyle mi?" Norah'ın eşi gerçekten de sürprizlerle dolu bir adamdı.

"Evet, bu sabah Abilene'ye uçtum. Dönüşte de, uğrayıp seni almayı düşündüm. Son anda senden

böyle bir şey istemem belki emrivaki oldu ama Norah çok memnun olacaktır. Benimle gelip doğum gününü kutlamasına katılırsan sana minnettar olurum."

Sherry tereddüt içinde Heather'e baktı. Cody'nin kızını da hayal kırıklığına uğratmak istemiyordu. "Yarın sabah dokuzda dönmem gerek."

"Önemli değil. Pilotum seni bu gece Pepper'e getirir. Ne dersin?"

"İhh..." Sherry bunu düşünecek daha fazla zamanı olmasını arzu ederdi. Sonunda, "Tamam," dedi. Norah onun en iyi arkadaşıydı. Hem arkadaşını çok da özlemişti.

Rowdy ile havalimanında buluşmak üzere anlaştıktan sonra telefonu kapadı. Sherry, Heather'e dönerek, "Konuşmamızı duydun mu?" dedi.

Heather önüne bakarak başını salladı.

"Ona sürpriz yapacağız. Biliyorsun, Texas'a taşınmamın tek sebebi, Norah. Ayrıca, Slim'in seni çiftliğe götürebileceğini söylemiştin."

"Evet, tabii."

"Yarın okuldan sonra uğramaya ne dersin? Hatta bu çok daha iyi olabilir. Belki o zaman Carrie de gelebilir."

Heather tekrar başını salladı. "Haklısın. Sadece, ben bu gece çiftliğe gelmeni dört gözle bekliyordum. Babam da öyle."

"Başka bir zaman gelebilirim. Söz veriyorum. Bunu babana açıklarsın, değil mi?"

Heather yine başını salladı. Sherry de, onu Slim'in yanına götürüp yaşlı adamın onu eve bırakacağından emin olduktan sonra yola koyuldu.

Havalimanında Rowdy onu bekliyordu. Nasıl bir erkek son dakikada böyle bir şey düşünebilirdi?

Rowdy ona sarıldıktan sonra; "Pepper'de yaşamaktan memnun musun?" diye sordu.

"Hem de çok. Texas'ı çok sevdim."

"Senin çiftçiyle bir ilerleme var mı?"

Sherry gülümsedi. "Biraz."

"Norah bunu duyduğuna sevinecek. Seni görünce çok şaşırarak, ama ben babasını gördüğü zaman ne yapacağını merak ediyorum. O da Houston'a indi. Şoförüm onu havalimanından alıp bir süre gezdirecekti. Eğer her şey planlandığım gibi giderse, eve aynı anda varacağız."

"Bunları tek başına mı planladın?"

"Evet." Rowdy kendisiyle gurur duyuyor gibiydi. "Norah'ın babasıyla önceden konuşmuştuk, ama seni götürmek son dakika aklıma geldi. Norah'ı şaşırtmaya bayılıyorum."

Aslında Norah'ın şaşırdığını söylemek onun tepkisini hafife almak olurdu. Gerçekten de, Rowdy'nin planı işe yaramış ve eve üçü aynı anda girmişti.

Gözleri neşeyle parlayan Rowdy eve girince, "Norah, ben geldim," diye seslendi.

Onun sesini duyan Norah koşarak gelip kocasının kollarına atıldı.

Rowdy, "Doğum günün kutlu olsun!" dedikten sonra arkasında duran Mr. Bloomfield ve Sherry'nin ortaya çıkabilmesi için kenara çekildi.

Norah, "Baba!" diye bağırarak önce onun boynuna sarıldı. "Sherry!" Gözleri sevinç göz yaşlarıyla ıslanmıştı.

Rowdy, "Doğum gününü unuttuğumu sanmıştın, değil mi?" dedi.

Norah göz yaşlarını silerek, "Doğru," diye cevap verdi. "Korkunç bir gün geçirdim. Çocuklar çok huy-suzdu. Ben de dünyadaki bütün sevdiklerimin beni unuttuğunu düşünmeye başlamıştım."

Mr. Bloomfield kızına kolunu atarak, "Kimse seni unutmadı," dedi.

Rowdy onları oturma odasına doğru yönlendirerek, "Gelin, oturun," dedi. "Umarım yemek yapmamışsındır, hayatım."

"Hayır. Kendime acılamakla meşgul olduğum için akşama pizza ısmarlamaya karar vermiştim."

"İyi." Rowdy saatine bakarak, "İsmarladıklarım birazdan burada olur," dedi.

Norah neşeyle, "Bilmem gereken başka bir şey daha var mı?" dedi.

"Var." Rowdy cebinden kadife bir kutu çıkararak, "Bunu daha sonra vermeyi planlıyordum," dedi.

Mr. Bloomfield neşeyle, "Benim güzel torunlarım nerede bakalım?" diye sordu.

"Üst katta uyuyorlar. İstersen, onları uyandırmadan kapıdan bakabilirsin."

David Bloomfield ve Sherry, Norah'ın peşinden üst kata çıktılar. Sherry, David'i her zaman çok sever ve sayardı. Onun torunlarına şefkatle baktığını görünce ona olan sevgisinin arttığını hissetti. David bir yıl önce kalp krizi geçirerek ölümden dönmüştü. O zaman bütün Bloomfieldler çok üzücü günler geçirmişlerdi.

Üçü birden alt kata geri döndüklerinde, restoran-

dan gelen garsonların mükemmel bir sofraya donatmakla meşguldü. Masadaki mumlar yakılmış, yemek servisi başlamıştı.

Norah karides kokteyliyi yerken, "Cody ile aran nasıl?" diye sordu.

Sherry ne demesi gerektiğini bilemiyordu. Omuz silkerek, "Daha iyi," dedi.

"Son yazdığın mektup beni çok güldürdü. Sana gerçekten, bu kovalamacayı kesip hemen evlenelim, dedi mi?"

Bunu duyan Rowdy, "Bence bu adam ne istediğini bilen birine benziyor," dedi.

"Cody o zamandan beri çok gelişme gösterdi. Ne istediğimi anlamak için çok çaballıyor, ama henüz başarılı olamadı. Ama benim için kır çiçekleri toplarken zehirli sarmaşığa süründüğü için canı hala yanıyor."

"Adam gerçekten de çaballıyormuş."

Sherry peçetesini kucağına koyarken, "Onunla daha açık konuşmalıydım," dedi. "Evet, romantizm istiyorum ama asıl istediğim onun benimle her şeyini paylaşması. Ben onunla her konuyu konuşabilmeyi arzuluyorum. Oysa o, bir kadının boynuna tasma geçirmesine izin vermeyeceğini söylüyor."

David, "Bence çok mantıklı," dedi. "Peki, sen onu seviyor musun?"

Sherry başını sallayarak, "Hem de en baştan beri."

Rowdy, "İzin ver de, onunla erkek erkeğe konuşayım," dedi.

"Bir işe yaramaz. Mutlu bir evliliği olan en yakın arkadaşı bunu denedi, ama Cody onun aklını kaçırdı."

miş olduğunu düşünüyor."

"Evlenince fikrini değiştirir."

"Sen bana Cody'nin bir kızı olduğunu söylememiş miydin?"

Sherry başını salladı. "Evliliği hakkında pek bir şey bilmiyorum. Sadece evlendiklerinde ikisinin de çok genç olduğunu duydum. Eşi bir trafik kazasında ölmüş."

David, "O de bir daha evlenmemeye mi karar vermiş?" diye sordu.

"Bana ilk evlenme teklif ettiğinde bunu kızı için..." Cody'nin onu kendisi için istediğini söylediğini hatırlayınca cümlelerin gerisini getirmedi. "Zamanla benim ondan istediğimin çiçeklerle çikolatalar olmadığını anlayacak."

Rowdy, "Sevdiğin kişiyi olduğu gibi kabul etmelisin, Sherry" diye söze girdi.

Norah da, "Hasta bir çocuğun başında sabaha kadar birlikte beklemek," diye ekledi.

David de, "Birlikte geçirdiğin yıllara dönüp baktığında, onların hayatının en güzel zamanları olduğunu düşünebilmek," dedi. Sherry zamanla Cody'nin bunları anlayacağını umut ediyordu. Mrs. Bailman ve Ellie ondan sabırlı olmasını istemişti. O da sabredecekti.

Sherry ertesi sabah erkenden yola koyuldu. Norah onunla arabaya kadar yürürken, "Keşke daha fazla kalabilseydin," dedi.

"Bunu ben de isterdim, inan."

"Eğer bir hafta sonu gelmek istersen, bana haber ver. Rowdy sana uçağını yollar."

"Pekala."

Pepper'e dönmek için sabırsızlanıyordu. Havalimanına inince arabasına binip hızla kasabaya doğru yola koyuldu. Saatine baktığında, mesaisinin başlamasına çok vakit olduğunu gördü ve rahatladı.

Ana caddeye çıkınca Pepper sokaklarının ona kollarını açtığını hissetti. Kendini, bütün hayatı boyunca orada yaşamışçasına, Pepper'e ait hissediyordu. Kliniğe ulaştığında Cody'nin kamyonetini görünce çok şaşırdı. Arabasını her zamanki gibi binanın arkasına park ettikten sonra içeri girdi fakat etrafta Cody'yi göremedi.

"Mrs. Colson, Cody'yi gördünüz mü?"

"Hayır. Ben de onu merak ettim. Kamyoneti kapının önünde, ama kendi ortada yok."

Sherry verandaya çıkarak etrafa baktı. Kamyonetin içinde bir hareket olduğunu görünce, park yerine doğru yürümeye başladı. Cody şoför mahallinde uyu-yakalmıştı.

Sherry onu korkutmak istemediğinden açık olan pencereden içeri "Cody," diye fısıldadı. "Burada ne yapıyorsun?"

"Sherry." Hızla yerinde doğrulunca Cody başını aynaya çarptı. "Kahretsin!"

"Sen içki mi içtin?"

Cody öfkeyle, "Hayır," dedi. "Dün gece neredeydin?"

"Arkadaşım la Houston'a gittim. Ama kiminle nereye gittiğim seni hiç mi hiç ilgilendirmez."

"Jeti olan bir züppenin gelip seni aldığını duydum."

"Anladığım kadarıyla Rowdy buralarda bir efsane olmuş."

Cody hırsla şapkasını başına geçirdi. "Beni kışkandırmaya mı çalışıyorsun?"

"Bana bugüne dek pek çok aptalca şey söyledin, ama senden duyduklarımın arasında en saçma olanı bu. Rowdy evli."

"Demek artık evli erkeklerle geziyorsun."

"Rowdy en yakın arkadaşım Norah'ın eşi. Dün arkadaşımın doğum günüydü. Rowdy da, Abilene'den eve dönerken uğrayıp beni aldı."

Cody ona inanmamışçasına kaşlarını çatarak, "Heather bana farklı şeyler anlattı," dedi. "O bana derhal bir şeyler yapmamı, çünkü senin başka bir erkekle görüştüğünü söyledi." Kaldırımında yaralı bir ayı gibi, bir aşağı bir yukarı yürürken, "Bu kadar yeter, Sherry," dedi. Artık seninle oyun oynamak istemiyorum. Sana karşı niyetimin ciddi olduğunu göstermek için her şeyi yaptım. Eğer sen evli erkeklerle gezmek istiyorsan..."

Sherry öfkeyle, "Ben evli erkeklerle gezmiyorum," diye tekrarladı. "Bunu söylemen bile çok saçma."

"Bütün gece kamyonetimin içinde oturarak senin dönüşünü bekledim. Bu yüzden keyifsiz olduğum için beni suçlayamazsın."

"O halde, belki de beni suçlamadan önce eve gidip biraz düşünmelisin."

Cody, "Haklı olabilirsin," diye homurdandı.

Sherry etrafına bakıp da, seyircileri olduğunu görünce öfkeden çılgına döndü.

"Çok ciddiym, Sherry. Sana son kez soracağım." Kamyonetine binerek, "Benimle evlenecek misin, evlenmeyecek misin?" dedi.

"Bu teklifin de en birincisi kadar romantik."

Cody, "Romantizm hakkında ne düşündüğümü biliyorsun," dedikten sonra kontağı çevirdi.

Kamyonet uzaklaşırken Sherry de, ayağını öfkeyle yere vurarak, "Aptal!" diye bağırdı. "Seninle evleneceğim."

ONUNCU BÖLÜM

Bahçesini sulayan karşı komşu, "Seni duyduğunu sanmam, tatlım," dedi.

Evinin verandasında oturmakta olan yaşlı bir adam da, "Ben de duyduğunu zannetmiyorum," diyerek onu onayladı.

"Aksi takdirde, buradan öyle uzaklaşmazdı." Mrs. Colson, "Cody aklını kaçırmış," diye ekledi.

Cody'nin gizlice evli erkeklerle görüştüğünü ima etmesi, Shery'yi çok öfkeliendirmişti.

Mrs. Colson, "Cody'yi arayıp, ona her şeyi açıklamamı ister misin, tatlım?" diye sordu ama Sherry'nin öfkeyle kendisine baktığını görünce, "Bu sadece bir öneriydi," diye mırıldandı.

"Ben kendim konuşmayı tercih ederim."

Mrs. Colson, onun kendisine çıkışmasına alınmadığını göstermek istercesine gülümseyerek, "Tabii," dedi. "Aranızın düzeleceğinden eminim. Onun az önceki sözlerini unut. Pepper'deki herkes onun bir keçi kadar inatçı olduğunu bilir."

"Ben artık o adam hakkında iyi bir şey düşünmüyorum." Cody son birkaç haftadır ona sürekli son kez

evlenme teklif ettiğini söylüyordu.

Sherry doktorun odasına girerek, onun kendisine bıraktığı notları okumaya başladı. "Bu sabah için programım nedir, Mrs. Colson?"

"Şabah onda O'Leary gelecek. Ama son üç yıldır doktora sürekli aynı şikayet ile geliyor."

"Nesi var?"

Mrs. Colson iç çekerek, "Mrs. O'Leary yetmiş yaşını geçti. Yine de, burnuna estetik yaptırmak istiyor. Çünkü elli yıl önce Earl Burrows ile burnu büyük olduğu için evlenemediğini düşünüyor."

"Peki hiç evlendi mi?"

"Evet, Larry O'Leary ile evlendi. Ama ona sekiz erkek evlat verdiği halde, sanırım, hiç mutlu olamadı. Doktor onun yaşındaki birinin burnuna estetik yaptırmak istemesini çok saçma buluyor. Bu yüzden de, her gelişinde ondan bu konuyu altı ay düşünmesini rica ediyor. Mrs. O'Leary da üç yıldır bıkip usanmadan altı ayda bir doktoru görmeye geliyor."

"Eğer beni görmeye gelirse, ona bir estetik cerrahın adını veririm. Yeni bir burun konusunda bu kadar kararlıysa, ameliyat olmalı."

"Ben de ona senin böyle düşüneceğini söylemiştim. Bu yüzden senden randevu almasını sağladım." Mrs. Colson yaptığından gurur duyuyordu. "İstersen seni görmesine gerek kalmadan ona cerrahın adını ben söyleyebilirim."

"Pekala, ben birkaç telefon ettikten sonra geri döneceğim. Başka hastam var mı?"

"Öğleden sonraya kadar boşsun." Mrs. Colson gözleri parlayarak, "Arabayla dolaşmaya çıkarsan,

kimse seni suçlamaz," dedi.

Çantasını alıp kapıya yönelmişti ki, içeri Donna Jo girdi. "Dinle beni, sana bir öğüt vermek istiyorum." Derin bir nefes alarak, ellerini geniş kalçalarına koydu. "Sherry Waterman, erkeğin için savaş. Onu sevdiğini biliyorum. Biz kasaba halkı olarak dün o yakışıklı kovboyun jetine binerek buradan gitmeni bile affetmeye hazırız. Bu arada söyler misin, kimdi o?" "Rowdy Cassidy. Bir kelime daha söylemeden önce, onunla senin zannettiğin gibi gezmeye gitmediğimi bilmelisin."

"Bunu biliyoruz, tatlım."

Martha Colson, "Rowdy Cassidy mi?" diye fısıldadı. "Yoksa o *meşhur* Rowdy Cassidy mi?"

Donna Jo huzursuz bir şekilde, "Evet, oymuş. Ne dediğini duymadın mı?" dedi. "Bırak da, o konuşsun."

Sherry, "Anlatacak bir şey yok," dedi. Her iki kadının da meraktan çıldırdığını bildiği halde, kimseye olayların detaylarını anlatmaya niyetli değildi. Mrs. Colson'a döndü. "Az önce tavsiye ettiğin gibi, ben arabayla dolaşmaya çıkacağım."

Donna Jo, "Cody ile konuşman bitince, kafeye uğrayıp bana olanları anlatmayı unutma," diye tembihledi.

"Cody ile konuşmaya gittiğimi de kim söyledi?"

Donna Jo, "Onunla konuşacaksın, biliyorum," dedi. "Cody, aşk ve romantizm konusunda çok beceriksizdir. İlk başta senin isteklerinin çok mantıklı olduğunu düşünüyorduk, ama artık bütün kasaba onu bu acıdan kurtarman gerektiğine karar verdi."

Mrs. Colson, "O yeterince acı çekti," diyerek

onayladı.

Donna Jo, Mrs. Colson'a göz kırparak, "Cody Bailman'ı ancak onun için çok özel bir kadın bu hale düşürebilir," diyerek sözlerini noktaladı.

Bütün kasaba halkının bir beklenti içinde olduğunu bilen Sherry arabasına bindi. Aslında onu görmenin bir işe yarayacağından emin değildi, ama yine de bir kez denemeye değerdi.

Çiftliğe vardığında Cody'nin vahşi bir atla ilgilendiğini gördü. Arabasından inerek çitin kenarına yürüdü ve onun kendisini fark etmesini bekledi. Ama aradan uzun bir süre geçtiği halde, Cody başını bile kaldırmadı. Sherry onun kendisini görüp de, görmezlikten geldiğinden emindi.

Beş dakika daha sabırla bekledikten sonra dayanamayarak çite tırmandı.

"Cody!"

Cody başını kaldırıp, yüzünde anlamsız bir ifadeyle ona baktı.

Anlaşılan, bu Sherry'nin beklediğinden de zor olacaktı. Çiftliğe gelirken, onu görünce Cody'nin yüzünün aydınlanacağını ve koşup kendisini kollarına alacağını hayal etmişti.

Sonunda Cody, "Evet," dedi.

Sherry titrek bir sesle, "Bu sabah giderken, sana söylediğimi duymadın sanırım," diyebildi.

Cody atın dizginlerini bir adamına vererek ağır adımlarla çite doğru yürümeye başladı.

Sherry yüzünden onun ne düşündüğünü anlayamıyordu.

"Eve dönmemi isteyen sen değil miydin?"

"Biliyorum, ama senin biraz düşünüp, en yakın arkadaşımın eşiyle gezmeyeceğimi anlamamı ummuştum." Aslında Cody'ye o kadar aşıkken, evli veya bekar başka bir erkekle görüşmesine imkan yoktu.

"Uçağına bindiğin adam, Rowdy Cassidy idi, değil mi?"

Sherry başını salladı.

"Yüksek yerlerde dostların olduğunu söylemeliyim."

"Ben Rowdy'yu değil, Norah'ı tanıyorum."

"Yine de, senin için yabancı olan bir erkekle buradan uzaklaşmakta bir sakınca görmedin."

Sherry gözlerini kapatarak, sabır diledi. "İnat etmeye bir son verir misin? Benim evli erkeklerle gezecek bir kadın olduğumu düşünüyorsan, demek ki, beni hiç tanımamışsın."

"İnatçı olan hangimiziz acaba? "Senin yüzünden başıma gelenleri bilmiyor musun? Haftalardır herkes benimle alay ediyor. Diğer çiftçiler arasında itibarım beş paralık oldu. Bunlar yetmezmiş gibi, kollarım hala kaşınıyor." Gömleğinin kollarını sıvayarak kızarıklıkları kaşımaya başladı. "Kalbini kazanabilmek için elimden gelen her şeyi yaptım, ama artık yeter. Benden daha fazlasını bekleme."

"İşte, sorun da burada. Sen benim kalbimi kazanmaktan bahsediyorsun, ama bana kendininkini vermek istemiyorsun. Ben romantizm değil, aşk arıyordum Cody. Beni o kadar çok sevmeliydin ki, benim için her şeyi yapmayı göze almalıydın." Kalp atışlarını hafifletmek istercesine, elini üzerine koyarak, "Sen bunu anlamadın," diye devam etti. "Sen, hiç emek ver-

meden kısa bir yol arıyordun. Hiçbir kadın buna katlanamaz."

"Demek benim hakkımda böyle düşünüyorsun."

"Söylediklerinden sonra ne düşünmemi bekliyorsun?"

"Nasıl istersen, öyle düşün."

Cody konuşmayı noktalamak istercesine arkasını döndü. Oysa söylenecek daha çok şey vardı, ama Sherry istenmediği zamanı anlardı.

Öfkeyle arabasına binerek kontağı çevirdi. Birkaç metre gittikten sonra fikrini değiştirip geri vites takıp çitin yanına kadar gitti. Ona bağlamak istiyordu, ama oraya vardığında söyleyecek bir söz bulamadı.

Hızla çiftlikten uzaklaşırken, Cody ile mantıklı bir konuşma yapabileceğini zannederek yanılmış olduğunu düşünüyordu. Aslında o, olaylar yatışana dek birkaç gün beklemeyi düşünmüştü. Donna Jo ve Mrs. Colson'u dinleyerek hata ettiği açıktı.

Dikiz aynasına neden baktığını bilmiyordu, ama bakınca nefesinin kesildiğini hissetti. Cody az önce üzerinde çalıştığı ata eyersiz binmişti. Atın dört nala koştuğunu görünce, Cody'nin attan düşeceğinden korkmuştu.

Frene basıp yavaşlayarak arabasını yolun kenarına çekti. Cody da yanında durarak attan indi.

Kapıyı açarak, "Benimle evlenecek misin?" dediğinde nefes nefeseydi.

Sherry ona yüzünde sakın bir ifadeyle baktı. "Beni seviyor musun?"

Cody öfkeyle, "Bütün yaptıklarımın sonra bana

bunu nasıl sorabilirsin?" dedi.

"Aman ne çok şey yaptın!" "Evet, seni seviyorum. Kalbimi haftalar önce çaldın. İçten olduğumu kanıtlamak için kan dökmem mi gerekiyor?"

Sherry titreyen alt dudağını ısırarak, "O kadar da değil," diye fısıldadı.

"Seni seviyorum, Sherry Waterman. Bana eşim olma şerefini bahşedecek misin?"

Sherry göz yaşlarına boğulmamak için başını sallamakla yetindi.

Cody onu kollarına alarak dudaklarından büyük bir aklıkla öpmeye başladı.

Bu öpücük Sherry'nin dizlerini titretmişti. "Cody. Luke'nin Ellie'ye yaptığı gibi peşimden bir atla geldin. Oysa sen bunun çok aptalca olduğunu söyleyip dururdun."

Cody itiraz etmek için ağzını açtıysa da, onun haklı olduğunu fark edince konuşmaktan vazgeçti. "Sanırım, aşk bir erkeğe her şeyi yaptırıyor."

"Beni gerçekten de seviyor musun?"

"Seni sevmek mi? Bunu sakın bir daha sorma. Bir çılgın gibi peşinden koşmama sebep oldun." Cody onu bu kez daha da ateşli bir şekilde öptükten sonra, "Hadi, gidelim," dedi.

"Nereye?"

"Nereye olabilir? Bir rahip bulmaya. Sana fikrini değiştirme fırsatı vermeyeceğim."

Sherry onun boynuna sarılarak, "Asla fikrimi değiştirmeyeceğim," dedikten sonra Cody'yi nefessiz bırakana dek öptü. Cody soluklanmak için gözlerini kapatarak arabaya yaslandı. Sonra Sherry'yi tekrar ku-

cağına aldı.

"Bırak beni. Çok ağırım."

"Hayır, değilsin. Gidip rahibi arayacağım. Bu öğleden sonra evlilik cüzdanımın elimde olmasını istiyorum."

"Cody, beni yere bırak."

Sherry'yi yere bıraktığında gözlerinin içine bakarak, "Seni on yıldır bekliyorum," dedi. "Bu yüzden de, düğünümüzü geciktirmeye dayanamam. Eğer kalabalık bir düğün istersen..." Ne yapacağını bilemiyormuşçasına sustu.

"Sade bir tören yeterli."

"Eğer Texas'taki herkesi doyurabilecek büyüklükte bir kokteyl istersen, onu da yaparız."

"Sadece ailemin burada olmasını arzu ederim."

"Öğlen uçak biletlerini hazırlatmış olurum."

"Cody, biz çıldırıyor muyuz?"

"Evet, birbirimiz için çıldırıyoruz. Olması gereken de bu. Seninle tanışana dek, Luke'nin neler hissettiğini anlayamamıştım. Söylesene, seni bulmam neden bu kadar uzun sürdü?"

Sherry kliniğe döndüğünde, Mrs. Colson ve Donna Jo'yu onu merakla beklerlerken buldu.

Onlara sıcak bir şekilde gülümsedikten sonra yanlarından geçip gitti.

Donna Jo telaşla, "Cody ile işler nasıl gitti?" diyerek peşinden içeri girdi.

Sherry onları merakta bırakmaktan hoşlanıyordu. "İyi gitti."

Mrs. Colson, "İyi mi?" dedi. "Bu ne anlama geliyor?"

Donna Jo, "Hiçbir anlamı yok," dedi. "Ama bence yakında Pepper'de büyük bir düğün olacak."

Sherry, "Kafe şimdi çok kalabalık değil midir?" diye sordu. "Bence, işinin başına dönmelisin."

Donna Jo en yakındaki sandalyeye oturarak, hiç öralı olmadı. "Ellen tek başına halledebilir."

Martha Colson, "Parmağında bir yüzük yok," diyerek söze girdi. "Oysa ben gözümüzü kamaştıracak büyüklükte bir elmasla geleceğinden emindin," dedi.

Sherry çantasını açarak Cody'nin ona verdiği yüzüğü çıkardı. "Bu büyüklükte mi?" Yüzüğü parmağına takarken, başı hissettiği mutluluktan dönüyordu. Mrs. Colson ve Donna Jo sevinçle haykırınca, koşup ikisine de sarıldı.

"Düğün ne zaman?"

Sherry büyük bir mutlulukla, "Tıpkı sizin tahmin ettiğiniz gibi, yakında," dedi.

Cody ile Sherry'nin ailesini arayıp hazırlıkları konuşmuşlar, sonra da Cody ona haftalardır sabırla yanında taşıdığı yüzüğü vermişti.

Sherry bunları anlatırken kapı açıldı ve Heather koşarak içeri girdi.

"Sana kim anlattı?" Sherry ile Cody, Heather'e bu haberi birlikte vermeyi düşünmüşlerdi.

Cody yüzünde suçlu bir ifadeyle içeri girerek, "Bir sakıncası yok, öyle değil mi?" dedi.

Sherry Heather'e sarılarak, "Tabii ki, yok," dedi.

Cody sabırla onların bu sevinci paylaşımlarını bekledikten sonra Sherry'yi kollarına alıp uzun uzun

öptü.

Bunu gören Mrs. Colson iç çekerek, "Bu çok romantikti," dedi.

Sherry, Donna Jo'nun, "Her an ağlamaya başlayabilirim," dediğini duyuyordu.

Heather, "Sizce Sherry'nin ne zaman bir bebeği olur?" diye fısıldadı.

Bu soruya Mrs. Colson cevap verdi. "Bir yıl sonra."

Cody başını kaldırıp seyircilerine bir göz attıktan sonra, "Bir yıl mı?" dedi ve Sherry'ye gülümseyerek göz kırptı. "O kadar uzun süreceğini sanmam."

SON